

T.No. 306

जीर्णोद्धारदशकम्

(सव्याख्यानम्)

(Jīrnoddhāradaśakam - Savyākhyānam)

Copied from a manuscript of
this institute with no. RE 15532.

Transcript/MS from the collection of the IFP reproduced with authorization of the IFP in
accordance with the Agreement signed between IFP, EFEO and MIRI on January 31, 2006.

T. No. 306.

जीर्णोद्धार दृश्यक सं

संग्रहालय

— II —

copied from a PL. ms.
of this Institute with
No. RE. 15532 (fol. 114-177)

114a

श्रीतांकुमारे त्रिमूर्ति वेदारण्यनिवासिनीम् ।

अहम् ॥ दिद्यवजननीः अहम् विद्यामहं अहो ॥

॥ श्रीमद्भुरुम्प्रान्तमः ॥

श्रीमद्यन्तम् अहोपाल गोपुराण्यकुम्बवाम ।

देवः करिकरः ग्राही देवात् अग्रांकुमारीनः ॥ 1

जला छोवं पक्षुपतिं स्वगुरुं च देवोः-

जात्याम्नायत् शुभवाचिवभव प्रदात्रीम् ।

जात्याम्नायत् विश्वामित्रुभाय शुभम् ॥

जात्याम्नायत् विश्वामित्रुभाय शुभम् ॥ 2

अहम् दूर्घटसपीह शुभागमार्थः-

जात्याम्नायत् विश्वामित्रुभाय शुभम् ॥

जात्याम्नायत् विश्वामित्रुभाय शुभम् ॥

दानप्रसादितकृष्णाकुरेव विश्वामित्रुभाय ॥ 3

यस्माद् विश्वामित्रुभाय सपुत्रवस्त्रसाद् विश्वामित्रुभाय

त्यक्तवान्यत्पक्षु वर्षजालमहिवलं सोवे तदेवं शुभम् ।

कुर्याद्वासामथाष्टवृष्टिं सुमहारीग्रेव देवस्य तत्

भक्ताराणम् तस्मर्यन तदा वासादि जीणोद्धृतिम् ॥ 4

॥ इत्युपाद्धृतः ॥

श्रीबडी ग निवास भगव परमेश्वराचार्य पुण्यावली

114 b-

कुद्धान्तः करणो न एव विभवं कृत्वा त्रिभां मुद्दा ।

आप्तक मध्यात्म जीवन कुर्ते विभव्य आप्तुय

तद्युपर्येहैन तद्वापात्र निर्वितं कृत्वा त्रिवायाप्येत् ॥ 1

जीर्णोद्धारत्रिभावं प्रथमभिहीत स्वालभावेस्तथाद्यो-

लिङ्गोद्देश्य द्वितीय स्वालभावेत्वा ब्रह्मकाव्यासामायः

तत्राव्यस्पृभेदाः पुनरथ गतिर्हा स्वाद्वितीयैष्य एष्माद्या

ताः पचार्दु त्रितीये द्वितीयमत्वाच्च षष्ठ्यभेदाः क्रमेण ॥ 2

गम्भीर्यस्य एवल नि मृताभामधोभिषेकाम्बुद्गतो विलेषु ।

सुव्यावेहीनोऽपि गुरुमेहोक्तामाकाह्य कुर्मेस्यलक्ष्मीकुर्याद्यो

प्रासादः रवलुकागर्यादभिरद्या त्रिव्याद्विवाह्यात्पुनः

स्फोटाद्योसाति द्वितीयकोनय छन्दस्य चैकांगतः ।

त्रीकलप्यसाति तद्वाद्विमार्गेत् तद्विमार्गेत्

सर्वाद्विमादि तद्विमादि द्विमादि वीकलप्यसाति तत्त्वाः ॥ 4

115 a

आचार्य द्वितीयात्मि जीर्णपरिते लिङ्गादिवालाभिष्यं

कृत्वा वाम च मूलकात्मेभिष्यत्याकाह्य मूलं ततः ।

कृत्वा पठ्यादस्त्वग्नं प्रतिदिनं संपूजनं त्राणतेषुक्त

निष्पेन्ने अवैति पुनर्दीविभिवनमृते स्वकारित्यसेत् ॥ ५

प्राकारगोप्यै ममण्टप वास्तुकुहु मूलालयस्य परिवारगृहापि-

जान ।

यद्युभिवद्युविकलसेति तात्त्वद्युभवाय सर्वविकलेत्
तथोद्युर्ज्ञ ॥

लिङ्गु ध्यावर्णद्युमाद्युभिद्युष्टो द्वेष्टातु पूर्वं पुन-
ष्वद्भेदं द्युपिकादिभेद वक्तातस्तगापि चाकार्णिनो ।

अष्टाष्टापिन्दं मप्त्या च नव्या भेदाः क्षमास्युः पुनः

प्रोत्तं मानुषके पुनर्द्युविभ्यं वारामुखवाप्य विनेत् ॥ ६

जीर्णिव्यानितु षोड्युगमवचः सोकानि लिङ्गुभापि-

त्योज्यान्मध्यकुतानि स्मित्युरनदीस्तोतोरपुर्वमात्रकः ।

कोपो वक्तावक्तोद्युतानि तु पुनर्भिद्यते प्रमाणस्मृतः

स्वान्मेवाथ यस्त्रिवलद्यु मपरं किं लिङ्गु गुरुरथायेत् ॥ ७

लिङ्गु स्वायम्भुवार्घ्ये अवैति यदित्येऽजीर्णिता तात्रदेषो -

नाहत्येत्येत्वा तु शान्तिर्विवृत्यादिवन्मयः ।

शान्तयांकां विहुय अविग्राहमुखकुता मेवजीर्णीद्युतिस्यात्

योठेवक्तुविभिन्ने ग्राममुखपरे मानुषे लिङ्गुपीठे ॥ ? ८

इल्लेहु जमुखिवासज मिति इत्यात्यन्ते त्येत्वादिकं -

बैरं जारी कियेका दृश्य मुद्रित दोषावहुँ पुनाने ।

अंकुरादिवापि दृष्टता यादि अवे चक्रम् तन्मानात्—

सत्त्वं तु बागमो च कियेना कुर्यात् लुभप्राप्य ॥ १०

इति जीर्णोद्धारदक्षाकः समाप्तः ॥

श्रीमत्तद्वाग्मीकोव्ये भवगम्य कृतं मया ।

जोपीद्वास्य दक्षाकं प्राप्य २०५१ स्ये विस्तरादेशम् ॥

तस्य प्रारिष्ट्यादकाकस्या विद्वेन परिभ्रमाप्त्ये
गणोद्दृष्टो ऽति

श्रीमत्तद्वाग्मीपालं गोपुराव्यक्तुभूषणम् ।

देवः करिकरवाही देवात्मन्तुभूमानि नः ॥

श्रीमतः कांओः त्रिभुवनामकस्य महीपालस्य

११६२ राहोवते गोपुरं अरुणाचलालभस्य इंभुद्याम्य

गोपुरमिति प्राप्तिद्वयमिति शब्दः । तस्य गदाभ्युक्तं

मालिष्ठानं भूषणमलकुरुभूतं भूषणकाष्ठो नित्यं

नपुंसको त्रयमानतः । करिकरवाही हृस्तिहस्त

हा हीति प्रस्त्रयातो देवः विनायकः अस्माकं भूयः

आत्मेकं त्रिभुमानि भूलानि देवादृष्टिर्थानि । अनेनाद-

णा चलालये रथेत्वा इदं जीर्णोद्धारदक्षाकं कृतमिति

देवनितम् । गणपतये गोपुरालक्ष्माता वर्णनं जीर्णो-

द्वारस्य प्राप्ताद्वापुरादिविषयत्वं स्फुचयति ।

अथ क्रीवप्राप्तादिविद्वये ताननमहुर्विन
त्विकीविति प्रतिजानीते ।

जात्या छिंपकुपति स्वर्गुन्देवीं

वाचा मनन्तकुभवाहिकेभवप्रदात्रीम् ।

लोकागमोऽद्वैतयन् विभुव्यामी जात्या

जीर्णोद्धृतिं विश्वभासि कुमार्यकावीम् ॥

क्षीरं तात्वातीतं मुखात्मनामधे छिंपतात्वा-
नमस्कार्यत्वं वारयति । पकुपतिमेति

पकुनां पकुनव मलकुनामात्मवर्गाणां पाति इष्टाक
श्रीः

मित्युद्धृतिः । छिंपस्यैव पञ्चकुल्यादिकारित्यं ए

मुखात्मनामेतिभावः । स्वर्गुन्देवानुग्रहक

विद्वानगुरुः । अनन्तकुभवाहिकेभवप्रदात्री

अनुच्छेदा निर्भिन्नवाक्यप्रवाहवायेनीं वाचां गोरो-

देबों च नमहत्य कोवोजीर्णोद्धृतिं विश्वभासि-

त्यन्तयः । कीर्णक्षीं विभुव्यामीनन्द्यां विद्वसन्तोष्यां

अविद्यां आस्मिन्नवग्राहुलकोनदोषङ्गाति भावः ।

अस्यद्वाकस्य मूलप्रमाणमात् । लोकागमो-

द्वैतयन् मूलोगमोपागमसंभव वन्देवीं शात्वीति

द्वावः । फलं दक्षिण्यति । कुभागेति कुभं शुक्रिमुख्या-

त्वाक्म । पुरुषवाच्यः । तत्स्त्रियर्थमित्यर्थः ।

मूलागमोपागमसंभव वन्देवीं

जीर्णोऽक्षारस्य द्विवल्लोक्यादप्राप्ते शुद्धयमापात्माद्विद्वि-

भावः । विचर्चमामीत्युक्तम् । पुकवात् ताहुङ्कार-

उमनाम दृश्यकक्ती स्वविजामन्देश्विभाव-

श्रह्णादिद्विग्नेहमपीह द्विवागमार्थ-

जान्मान्जद्विमापेमान्महसान्तिसन्तः ।

117a

निभूगा जलतरडु.ग चन्द्रविभाव ।

दानप्रसारितकराकुकुरै निनदाम ॥

इह सन्तः सत्पुरुषाः श्रह्णादिद्विग्नेहं श्रह्ण-

विष्णुप्रमुखैरपि गृहीतुमकाक्यं द्विवागमार्थजालं

कामेकालागमार्थसमूहं निष्ठृतुं गृहीतुं इच्छुं आपे
नपरिवृत्तिः

न हसान्ति विभूगा जलतरडु.ग चन्द्रविभावद्विग्नेहो दृढयाति ।

किमिति निभूगा जलतरडु.ग चन्द्रविभावद्विग्नेहो प्रसारित-

करः । निभूगा नदीतस्यां जलं तत्रयस्तरडु.गामिः ।

तदुतं यत्चन्द्रविभावक्त्राक्तिमपुलं तस्याद्वानेऽप्तुं

प्रसारितकरः प्रवृत्तिं हृतः क्षिकुः वालकः निवदाः

गृहिणं किमिति प्राप्नोति । न प्राप्नोतीत्यथः ।

अहमापे भालकरत् न निवदास्मा ति भावः ।

थे

न तु जीणोद्धारस्य कथं पुरुषाद्वृहतत्व मात्राकुम

साकलं दक्षात् सिद्धान्तानुरोधेन मोही गाव
युरुषाद्वृहि मीति सोद्धम् । तस्यच नानामात्रानुसारा-

वहुविद्यु मुख्येन च उपवत्त्वाद्य स्तं न दृश्यत्व-

१७६ पद्मास्तिष्ठपत्वात् । श्रीव मोही पुरुषापृष्ठपत्वेन
सोऽनुष्टुप्त्वम् । तदुक्तं सिद्धान्तं सद्गुणेनाचन -

कीवाचार्यः -

चार्विकाः कौमुका उभौ तिक्तः ॥ राघा चैव अोतिकाः ।

तामागसोद्धमातीर्थं चक्षुराद्वृहि द्विष्ट्वे परे ॥

व श्रीविकासन्वहु कारे गुणेन्याचवादेनः ।

बुद्धितत्वे लिखगांड्हा वृणातत्वेषु त्वाद्वृत्ताद्धिताः ॥

प्रकृतो पृथग्नांगाः मन्यन्ते प्रकृतिं हरिम् ।

वेदान्तांश्च साक्षात् योगिनः पुरुषे लिखताः ॥

पादुपतस्तु मामामा मविद्या भानु महाव्रतः ।

शक्तितत्वे तदद्वृते श्रीविकासन्वहु द्विष्ट्वे परे द्विष्ट्वे द्विष्ट्वे ॥

मृगोद्धृ -

इत्यार्थज्ञानमुदानामात्रित्य दुर्भिमः ।

अपवर्गमिभौ रूपन्त रूपोत्तिवावकाशिनः ॥

अर्कवलयं पुंप्रकृष्मो विवेका-

दोवासर्वं ब्रह्मसत्त्वा विवेदमः ।

सत्याः कर्मन्मुक्तये पापाभ्याः -

स्त्रास्त्रा स्त्रीर्वा वेदमामानि मृष्टौ ॥

श्रीवेदिद्वौ शानि मृदुतिर्वा

मुक्तस्तृष्टौ पुंवरेभ्यो व्यनायः ।

विवेकानाथनि स्वेष्टविष्णुभ्यवाप्ता

स्वेष्टानानि काता सर्वदास्ते ॥

118a

इति च सैव मुक्तिं किंव अजनानं तदं विनानैव

मं गवाति । किंव अजनं च । हीनवास किंव अस्ति-

पूजन किंवाचनं किंवालभायामादीनि निमिषा

जीर्णं किंवालयोऽप्यो रात्रिः क्षप इति हृदिनिव्याय

जीर्णं क्षुरं किंव वर्मस्यावद्यगकर्तव्यं इति दृष्टिः ॥

अस्त्वास्त्रविरक्तिमान् सवुत्तम इस्त्वास्त्रविरक्तिः त्वय

त्यजत्वात्यक्तु वर्मत्वात् मारिवेनं रोकेतदेवं किंवम् ।

कुर्याद्वासमप्याष्ट एष्टु महादीप्तेषु देवस्यतत् ।

मत्वात्यन् तत्सर्वत्वं तदावासादिजीर्णं हृतिः ॥

यः पुरुषः संसारविर तिमान् अनेक जन्म मरण
 स्वप्न संसारानन्दे दुःखानुसंभव जीवित निवै-
 वना द्विगुतिमानभवति । यथोक्तं मोहकौराहो-
 षद्वापत्रमयथा तोयं वातो हुतात्मा अन्यतम् ।
 त हुते सुचरणे चक्रप्राप्तिना शुब्धिजीवितम् ॥
 आश्चिंग्नी लनं चक्र द्रव्य मरिथरमेव च ।
 आश्चिंग्नी पुरापौ शामि इत्यास्तारोपमं चतः ॥

॥ ४६ ॥ तस्मात् पुरो कूपाणि शुद्धिभिर्वानान्ये ।
 विहाय मोहजाळानि कुर्यात् लङ्घ. परिवृत्ति
 संसारविच्छान्ने
 । इत्यस्तारस्याभ्यन्तरनिष्ठप परमाकौव मोहाय
 अन्येषां न त्वयुन त्वात् । अन्यद्विकल पक्षुधर्मे
 जालं वृतोपवासा वानादि इयं स्वर्गीयत्वा-
 चत्पत्त्वा देवं दिव्यते मोक्षे निर्मानम् -
 मनुभवतीति देवः । द्विषु गिर्दा विजिगीषा -
 उपवाहाराभ्युति द्विषु ते मोद्य मद्य उप्रक कान्ति
 गति द्विषु ते यातो इत्यात्मं त्वात् । विष्णुपकाशात्-
 द्विषु द्विषु । द्विषु चक्रावान्ति ते वाम वक्षु वक्षु
 वीति व्यातो इक्षु वक्षु द्वो निष्पृणः ।

तदुकं अभिव्यक्तिः -

हिंसातो द्विं हृष्टान्दो वक्षान्ति नाम् ॥ शीवस्मृतः ।

वर्णस्थित्यया लिङ्गम् । काक्षयः कक्षयको अथेति

तमेवलेके । तदुकं सुप्रभदे -

शीवव्यवस्थित्परो वस्ति न अनुतो न भावेष्यति ।

अन्येषु पक्षान्तेषु स्वागतिकलं हि तत् ॥

एतद्विं शीवत्राणेषु अुतिमुक्तिप्रदा येकम् ।

सर्वकाक्षं समुद्धृ मृज्य शीवकाणेषु ओजस्ते ॥

तथा शीवव्यवस्थाते -

व्रतानि द्वानानि तपांसि यज्ञा -

119a सर्वास्ती अद्विम कर्मचारा ।

स्वर्गीयमेतत् कुम्भमहूवन्ना

ज्ञानं कुम्भान्ति कर्ते महार्थम् ॥

उग्रिहागमे -

आदिमानानि मृदु रूपवाक् विमलप्रभुः ।

सर्वजपारिषुर्णी शीवोऽमो शीवान्मे ॥

दीक्षान्ति विवाहान्ति विवाहान्ति विवाहान्ति विवाहान्ति ॥

दीक्षान्ति विवाहान्ति विवाहान्ति विवाहान्ति विवाहान्ति ॥

तदाना देव मुक्ति स्मात् तत् भवति वा प्रजादिन ।

तस्युमापि ददात्येव फल मिन्द्रपदादिकम् ॥

पूर्णितो देव देव इति भासि इष्टं प्रसन्नते ।

इन्द्र अत्मोगत विनाश्य कर्म कारीभैः ॥

प्राप्यते त्वयि मुक्ति तस्माल्लिङ्गार्थन न वम् ।

तिङ्गुर्वा च इति विनाश्य विनाश्य भौवन अथम् ॥ इति

तस्योवा च इति विनाश्य विनाश्य भौवन अथम्

इति विनाश्य विनाश्य विनाश्य विनाश्य विनाश्य विनाश्य

प्राप्यते त्वयि मुक्ति विनाश्य विनाश्य विनाश्य

स्वयम्भुत्यानेषु वासः । हदुर्लोकवद्यकात्तो लोके -

अष्टविष्ट्वा महाईति विनाश्य विनाश्य विनाश्य

नद्राविनाश्य विनाश्य विनाश्य विनाश्य विनाश्य विनाश्य ॥ इति

अष्टविष्ट्वा महाईति विनाश्य विनाश्य विनाश्य

अष्टविष्ट्वा महाईति विनाश्य विनाश्य विनाश्य

वायाणस्यां महोदेवः प्रभागेतु महोदेवः ॥

नोमेष्टो देव देव इति विनाश्य विनाश्य विनाश्य

कुरुक्षेत्रे विदु इत्याहुं प्रभासे इष्टाक्षीभूषणम् ॥

पुष्करेष्टो अजो गन्धं विनाश्य विनाश्य विनाश्य

अहुं हास्महानां महेत् तु महाश्रीनम् ।
 उभ्यमिन्द्रं महाकालं महोकाते महोकरम् ॥
 छाक्षुकर्णे महाते जो गोकर्णे तु महावक्तः ।
 अद्रकोल्पो महायोगी महालेङ्गुर्थयन्नेवै ॥
 हृषके हृषकश्च विश्वमध्ये महेवै ।
 केतोरैव कर्णान्नो रुद्रं सद्गुरुमालये ॥
 स्वप्नाश्च यहुकारो विश्वश्च वृषभवजन् ।
 एवेऽवाकारं भद्रं भद्रवते विदुः ॥
 रुद्रं कल्पते चैव भद्रकर्णे सदाकृतवम् ।
 देवतानवने देहका चण्डीकां कुरुतामुक्ते ॥
 कृष्णर्तो शिवजमामा जाङ्गलैसु कथादिनम् ।
 कृष्णवासस्तथैकामे सूर्यमास्यामवदेवै ॥
 कालं उपैतीलं कर्णं श्रीकर्णं विमलं वै ।
 क्षमानं इति वै चैव गायत्रिं मुत्रिं करवे ॥
 विजये चैव कालमीरे जगन्तं मुकुर्वै ॥
 अद्वैते वै भास्मा कामं विश्वातं कैलासकेवै ।
 यमलिङ्गं वृषभथाने कृतलिङ्गं करवीरके ॥
 शिवनकं शिवसन्देशायां विरजामां शिलोचनम् ।

दीप्ति मन्दूरे वैदिकों पाताले तु पक्षोः पातेऽ।
 कारो हृतु कुलको मानविकामानुसापितम्।
 गायोऽसागौ भमै गोऽक्षरम मने वैदिकः ॥
 हृषीकेश वैदिक वै वृहत्यै वै शाक्षरम् ।
 जातिलं वामा वै वै वै सौभग्यको कुलको वैदिकः ॥
 साप्तगोदावरे ओम् सवयम्भुनामले वैदिकः ॥
 जले वै ॥
 काणिको उपाध्यक्षो वै वै वै वै वै वै वै वै ॥
 हृषीकेश विश्वपार्वतीं शूर्यो वै वै वै वै ॥
 गायो वै ॥
 दानवारो महारथे वै वै वै वै वै वै वै ॥
 १६ उम्रों को दीप्ति वै वै वै वै वै वै ॥
 लिङ्गो वै वै वै वै वै वै वै वै वै ॥
 लिङ्गो वै वै वै वै वै वै वै वै ॥
 अष्टवृष्टीनिनामानि मध्यप्रोक्तानि तैऽधुला । इति
 इत्यादि इवायम्भुवाषीकि वासे कुर्यात् ।
 रातो वा मन्येषामपि इत्यानानां वासाय इथलविक्रीष्टे

सुप्रभादे प्रतिपादितः ।

लिङ्गाद्य स्तुकात् आर्थं शीवौ गं समन्ततः ।

यस्य ततो वक्ता स्मृतिं शीवलोकत्य कारणम् ॥

अनुमानुषकं लिङ्गं शीतमानमिदं स्मृतम् ।

स्वर्मं भूते सहस्रं स्या दोषे चैव तदद्धिकम् ॥

आराधने इवाणि स्वर्णाणि स्थावराणी तराणीये ।

द्विवं प्रथान्तरं सन्देहं प्रभावात्परमेष्ठिनः ॥

तस्माद्वक्त्वं कार्यं शीवौ गं ते सर्वानां राते ।

शीवौ तप्रमाणे विश्वो षोडः ।

लिङ्गादर्थकात् शीत माचार्ये स्थापितो भवेत् ।

स्वर्मं भूते सहस्रं स्यात् वराष्मिभूते सहस्रम् ॥

स्वर्मं भूते -

राद्वावस्थानस्थानाणि स्वर्मं भूत विनिदिष्टाते ।

सूतानां तेषु चर्वेषु शीवौ गं तेषु देहिनाम् ॥

क्लोके च भूतसेन (स्थान) भूतभूताकलम् ।

अर्थनं च जपो द्व्यानं समाप्तस्थानमेव च ॥

अर्थायौ फलमाप्नोति भूतो सायुज्यमाप्नुयात् । इति ।

आदित्यपुराणे । शीवौ गं तेषु देहिनाम् ।

कोङ्गामार्तं छोबडोर्गं समन्वात्प्रेमचिनः ।
 देहीतान्तमुपत्तिं छोबसामुद्यकारपात् ॥
 मानुष्यरथापिलै लै शोगमानामि तिक्ष्णतम् ।
 सामाजिकोजनास्या देखेचैवतद्विकाम् ॥
 पापाचेति च नित्यं निर्भामनुभामुवि ।
 तोपि आन्तरिक्षोबरथाने देवरोपमुदुलेभम् ॥
 दात्मादावास्ये कुर्यात् छोबडोर्गमीपतः । इति ।
 अक्षतसंहितायां विष्टुप्रति छोबवचनम् -
 पापिष्ठानामापेक्ष्या विहीनानां जनादिन ।
 मुक्तोद्धर्मसर्वजन्मानां छोबडोर्गवर्त्तनमिति
 ग्रन्थमान्तरकृतवकात् ग्रन्थाद्युक्तोर्गवास्ये साति
 तद्वाक्याद्यनां तत्त्वमर्थ्यन् दीर्घापुरस्त्वं उत्तर-
 दहोल्लिकाद्यावामाधीपूजाद्यावास्यादीनां छोब
 प्राप्ताद्यावरण मण्डपादीनां लिङ्गबेदाणां च महावी
 जीर्णीत्योद्धुतोऽन्नवीकरणं च कुर्यात् ।
 तथाचाऽन्यपुराणो -
 वेष्टलिङ्गे विमानिच्च मूर्तयोर्छोबालये ।
 छोबसान्नाहितो नित्यं हामेवेत्तु ग्रन्थान्नाहितो इथतः ।

विमाने बेरावरपाने फँगो-

कृष्णत्वं छतममप्रियं ।

उरव्वीकुलो राजि वित्तीक्षा मिवा

विमान पोतवज वाहनानाम ॥

स्वया विलेप सुरविनव्याख्या-

राजवाहनायपौत्र्य कृशात् ।

निर्मिणमाद्या महत्कलाय

चतुर्विंश अमुद्धृतन्त्र ... ॥

प्रवान बोटमाव बेरव्याख्या-

प्रासादस्त गोपुर मणुपानां ।

फलं सहजावेक माल्यमाद्या

पर्वातपर जीर्णमयो विभातम् ॥

मृद्घालयाषाण स्ववेष्टिकामि-
विमान

विमान पार्वीन्द्र गोपुरामि ।

विसार्वतां युद्ध फलं प्रतिष्ठामि ।

कङ्काताम्येषं सर्वफलं क्रमेण ॥

क्षणं शिणाट्यं यो मति कुक्कुवक्यं पौरवेत् ।

दिन्यं वर्षीकातं वक्य रुक्मिवलोके महीयते ॥

तो इन्हीं का हृ मात्र वा विरासे दे बार्यमप्पीयते ।

गोसाहु काफले ल०७वा छोबानों के मही द्यते ॥

अन्तमा विरासु स्तोरण देव व्राण हैतवे ।

प्रदात०ये हि अन्नोन यावत् स्वामुष शिष्यः ॥

यावद०स्यात्मानः के उच्चीत्यावन्नोन्दिग्धकुपदेता ।

तावत् उच्चित्यावद०ये यावन्नोन्वामुष ईशः ॥

122 a । सर्वस्वन्दायेनस्यामुषः छोबकार्येनिमुप्लितः ।

न विद्धुः किं कलेत्य अवबन्धविमोहीदः ॥ तः ।

छोबकार्य विव्यातीय छोबद्वयापहारिकः ।

टोर्वं नरकं भान्ति यावद्वाहुतसे पूवः ॥

छोबस्वनिति विद्धामुष के उच्चित्युपचुप्लितः ।

माहिकावृष्टिमात्रवा निरयेत्यात् च वत्समाः ॥

अन्नानात्पात् मात्रद्य माहिकामा छोबद्यतु ।

भुज्ञन्ति तस्य हि नरको महावोद्धाते समाः ॥

कपद्विणसेपतिर्येषु मन्दुक्यते विन्दु ।

पूर्वजन्मानि ते नूनं छोबकार्येपकारिणम् ॥

कुन्नं च हुक्यते येषु पाठिपादादिकुडीषु ।

पूर्वजन्मानि ते नूनं छोबकार्यविव्यातिनः ॥

अस्यादेत्योमनोऽप्निः प्रवाहतना विराजितः ।
 प्रतिमारोपकोऽनन्दं पूर्वजन्मानि मानवः ॥
 वाजेनो भृष्म मातुङ्गाकरनार्थं संपदः ।
 पूर्वजन्मानि साक्षीमान् श्रुतिवकार्यप्रश्नणः ॥
 प्राकार्द्धं पुरोपान वाहुमप्तुपकारितः ।
 नगरपामदाङ्गाणं प्रत्येष्टुनीर्वासु ॥
 सुकेकादसुललालो चुदुकासुलोनराः ।
 1226 श्रुतिवकार्यप्राप्तव वाव पूर्वजन्मानि मानवः ॥
 सुकर्णो चुदुकासुलव्या चुदुकासुवहीसः ।
 श्रुतिवकार्यप्राप्तव वाव पूर्वजन्मानि मानवः ॥
 चुदुकासुलपदा जड़ा चुदुकासुलयोनराः ।
 श्रुतिवकार्यप्राप्तव वाव पूर्वजन्मानि भृत्यवतः ॥
 मूर्कार्चवायराः काणाः पंकवः चुदुकासुवहीनः ।
 तान्नेत्रिन् विनेत्रिन् श्रुतिवकार्यविषयातिनः ॥
 अन्यथमैस्त्रिमान् ब्रह्मः श्रुतिवकार्यस्तु वेनराः ।
 ते आन्तिनेत्रिन् विनेत्रिन् मलभृतिवृद्धिताम् ॥
 श्रुतिवकार्यमान्त्रिनेत्रिन् श्रुतिवकार्यस्तु विषये ।
 मधुदको द्वयमास्तेष्यु विकृक्षुकं पठाकितवेतः ॥

क्षिवार्थि क्षिवभास्ताये क्षिवकार्यपरोन्नुणाम् ।

तिक्ष्णागमुदितं सुभूति क्षिवधमीप्रवृत्तये ॥

क्षिवधमाहुक्षिवेणवस्तुं क्षिवालक्षिविभिः ।

वर्मस्तुमोन्नबोद्धुयो गुह्यार्थीगहनस्वतः ॥

क्षिवधमीहुतोप्यन्तः दुर्बोधो महतामापि ।

तस्मात्सावीप्रयत्नेन क्षिवकार्यपरोभवतः ॥

क्षिवधमी-

मृद्गार्वेष्टकक्षालवीयः कुञ्चीभवनाशनाः ।

तिक्ष्णाप्तकुलसंभुतः क्षिवलोकेमहीयते ॥

मृष्मयात्कारिगुणितं पुष्पेष्याद्दुक्षिभिः कृते ।

कोटि कोटिगुणो पुष्पं मृष्मकाष्टादेष्टकामये ॥

मृद्गार्वेष्टकाप्तप्यस्तः एष कलमाहुर्विद्वयोः ।

क्षिवधमी-

रथपतिरथापकावृद्धा वालिवृद्धिर्विभिः ।

यान्तराद्वप्यस्ते तद्वद्वृद्धिर्विभिः विभिः ॥

शेषादिवृद्धिभूतिका क्षिवायतनकर्मिणो ।

तिक्ष्णेभान्तिमृतस्वर्गं क्षिवधमीनुभवतः ॥

सुप्रभादे-

इष्टिकाकृत्त्वो हि वर्णयः कुर्मीद्वारानन्तः ।

काच्छान्तेन विभान्तेन कृत्वा कै महीयते ॥ इति
काकृत्वे

जीर्णो वृक्षे भूयः प्राप्यते मौलिं कलम् ।

अजीर्ण इष्टिकृत्वाना चुर्णीं वृक्षवच्च वाप्यते ॥

अजीर्णमुद्देश्यो यो मोहाद्वान्तोऽप्यवा ।

प्राप्यते रौरवव्यारे महा कलपामुत्रमन्तः ॥

तस्मात्सर्वप्रभूनेन विजीर्णं पालयेद्द्वयः ।

जीर्णीद्विवेषदुष्टं यक्षिङ्गं शूलान्तं मतम् ॥

तद्वाद्विहामुहुभूताः पित्रात्मा शूल राहिताः ।

वेशान्तः शैशवान्तः च वरापस्माट कादयः ॥

दुर्बीशृण्डुर्ज्ञममारी दुखप्रेण दुर्विमित्तम् ।

प्रजापोडागर्भयोडा नृपवोडा द्विनादेषु ॥

निर्विवातस्यादि अग्नेषु प्रजाप्ते ।

पराष्ट्रभयन्तरं यज्ञजीर्णो न हैरः ॥

१२३६ | मोहे वृक्षमुहुस्ताम् वृक्षस्यान्तो समन्ततः ।

गांभर्दीर विहीना ह्यु जायते कलहो महान् ।

पङ्कमारी जनात्मारी नाकाहमस्येषु जायते ॥

प्रब्रह्मादी निचान्याने दुष्टाने प्रभवान्ति हि । इति
कामिक

जीर्णादै दीषसे युक्तं पूजामुक्तं सुखितम् ।

जीर्णद्वये कृते कर्तुं मौलिकं कलामिष्यते ॥

जीर्णपूजिते हृषिः न हन्ति तद्वृणितम् ।

तस्मात्स्मुद्धरेत्पूजीर्ण अथाकाशं सुरवायते ।

मोहकोटोटो

जीर्णतु संस्कृतिं कर्तु स्यामोऽनि कलुङ्गं चतः ।?

ततो जीर्णं समुद्धृत्य गुणवत्तिन्यसेत्युधीः ॥

महाभय कर्त्तीर्णं मायन्तं क्लृप्तप्रयुक्तु ॥

दोषे करोति बहुवा राष्ट्राणां निर्विवा ॥

दुष्टलेङ्करिते राष्ट्रे प्रजामारीनिरन्तरम् ।

राजाच्च दुःखकालः नीयते बोकवाहनैः ॥

स्फुर्मे

प्रमादाक्षीर्णते लेङ्के पूजानेवेषकादिभिः ।

उत्सवादात्ते सर्वाणि कृतव्येष्ट्रांसार्थदम् ॥

आणीते -

जीर्णं लिङ्गं न्युन्येवा अग्रदेष्टो तु पूजयते ।

त शानावृष्टिजा भीति कृतिं नाश सैक्षायः ॥

त समाप्त्य प्रयत्नोन् जीर्णं मुद्द्युत्य कारयते ।

१८ ननु जीर्णं लिङ्गं ब्रह्मदेवं शानाकाळिः कुश

गच्छतीति चेत् । तदुक्तं कारणं -

अग्निवर्गं ह पाथ्यमि चरोऽनुलोपादीवत् ।

ततोऽस्मि मण्डलं प्राप्य कामयतोऽनासैक्षायः ॥

मूर्द्धे समावानं कुमुकम् -

ब्रह्मलभ्यादुत्ताकां च वस्त्रेषु दादित्यमण्डले ।

द्वादशकां उदावस्तानां तु त्रिवेश्वानां च विलीयते ॥

तदुक्तं श्यानाकां च गच्छते पूजयते ।

त्रिवेश्वानामेति प्रोक्तं सर्वकौषसुद्धुवन् ॥

त समाप्तुद्धुरुपावस्तान् कुलादृष्टेन कर्मणा ।

कर्मणादिप्रतिष्ठानं अन्नवीकरणं कुरु ॥

सर्वकौषसुद्धुरुपावस्तान्

उत्तानावावो विवरं त्वां च तु सुलेष्यस्तु लोभतः ।

कर्मणावस्तान् त्वावान मिहामुत्त्वं नाशयेत् ॥

एकामीर्द्वयप्रथमैन् विवेकार्ये हृषिः ।
 कर्त्तव्यकार्येताच्च तदोभावं पठागतिम् ॥ इति
 इत्याख्यानकार्यम् पुराण वेदान् इति इति विवेकार्यीपेश्वरा
 जीर्णोऽक्षारस्य अवगुणिताफलवत्वं कामगुणाभलवत्वं
 अकर्त्तव्यप्रथमाभ्युपादितः ।
 ॥ इत्युपादितः ॥

Transcript/MS from the collection of the IFP reproduced with authorization of the IFP in
 accordance with the Agreement signed between IFP, EFEQ and MIRI on January 31, 2006.

इत्यात्मा विभव ने श्री युवराज कामान्देन

तात्परकार माह

१२५६ श्रीवदोनिवास अस्ते परमेकाञ्ची दिपुष्यावली -

शुद्धान्तः करणो न इत्यविभवं कृत्वा त्रिभागं मुदा ।

भागान्तरे क मथात्माजीवन कृते विन्यस्य भाग द्वयं

तत्प्रेष्य हृषि ताकुपात्रानि हितं न्यस्त्वा श्रीवायार्पयत्

श्रीवदोनिवासः - युवीकाष्टव्यादि

श्रीवदोनिवासः अस्ते परमेकाञ्ची श्रीवभिरु

श्रीवालेदुर्जीनादि तदुभयमादिर्भव्या युष्यावल्या

स्त्रामाकुद्धं परिपक्षमन्तः करणमनो यस्य दाः ।

दृष्टो दाः न इत्यपुरुषः अनेकसहस्र वर्णमात्मै

स्तु कृतवक्तादेव श्रीवकार्ये प्रवृत्ति अवति । नान्यथोति

भावः । स्वविभवं स्वकीयं व्यनं नश्च आगं अद्वायस्य

तात्प्रेष्य भागमात्मजीवन कृत्वा आत्मजीवार्थः

श्रीविन्यस्य उत्त्यद्वागद्वयं पुष्येहृषि पुष्यादिवसे

श्रीविन्यस्य उत्त्यद्वागद्वयं पुष्येहृषि पुष्यादिवसे

ताक्षपात्रोपात्र ने हिं कृत्वा छीवायार्पमेत् । छीवायार्प
कार्यर्थं विभिन्निभुद्गमात् ।

तद्युर्द्धं छीवयमेत् -

अत्यन्ता विश्वानु सोरण कुर्मीत्प्रासादसज्जयम् ।

अल्पे महृति वात्युलमें फलमाल्यदरिद्रयोः ॥

125 a विश्वाक्षेनमः कुर्मीति वर्मिमाल्योपमानवः ।

न त्वं चक्रमाल्योति प्रलोभाक्षग्रन्तमानवः ॥

तस्मात्तिभागं विश्वाय जीवनामप्रकल्पयत् ।

आगामुद्गमयमर्थं अतोत्तियं हितीविश्व ॥

अत्यन्ताप्रयोदितः कुर्मी दलप्रवर्त्तोपमानवः ।

महा विभवसाराऽपि नकुर्मिङ्ग्रीविभिन्नः ॥

सर्वत्र मापियाद्यात् छीवभक्ति विवालीतः ।

न तेवं वर्मिभुद्यात् अस्त्विवाप्रकारणम् ॥ शारी ।

तथा सुप्रभवे -

विभिन्न छीवात्मकं कृत्वा छीवमारव्येन्नः ।

विश्वाक्षेनमः कुर्मीति वर्मिमाल्योपमानवः ॥

न त्वं चक्रमाल्योति प्रलोभाक्षग्रन्तमानवः ।

तस्मात्तिभागं विश्वाय जीवनार्थमानवः ॥

आगाम्यं च वर्मीयं अनामेजीविं गतः ।

मावायेत्वा चतस्र्वं तत्र पात्र तलापैति मिति ॥

मोहकोहे -

ब्राह्मणे महेन्द्रवा संहुपवा मंगडविवा ।

गड़ाले अमुद्रवा शीढ़ाले सारेतान्तरे ॥

पत्रपुष्पकलोपेते मृत्कुशो परिते कुमे ।

1256 माहेष्वरलाकारीं सर्वदोषविवाजिते ॥

सुतिथो च सुनाइंगे सुयोगकरणान्विते ।

संपूर्णमदेवदेवेन कुर्मिलिङ्गपरिभृति मिति ॥

कुविवायार्पये दित्यनेन कुविवाये वानि शुच्यात्

कुविवकार्यं च नारी कुवालया दुष्टारादेकं विवाहीतम्

तथात्मे नोवाहे

लिङ्गपाठ्यवरेत्य प्राप्तादेव वलेपीतुके ।

मण्टपे परिवारेत्य जीर्णकाले तथोद्धरेत् ॥

क्र० 12 पा

लिङ्गपाठ्यपिण्डिकाचार्ये प्राप्तिमा शुच्यात्यन्ते ।

लिङ्गपाठ्यपिण्डिवाइलभृत्यन्ते ॥

प्राप्तिमा शुच्यात्यपिण्डिवाइलभृत्यन्ते ॥ फलि ॥

अरथजीर्णोऽस्तु इत्येषौङ्कां विभागात्

करोति । उक्तं शब्दं एवं अन्याः

जापोऽद्वाराक्षित्याचं प्रथमामीहित स्वालभावेष्टतथाचा-

लिङ्कादेष्टु द्वितीय स्वरनुकीवतनो बैरकादेस्तीयः ।

तत्राच्य सप्तमेवा पुनरथगतिरा अतोऽद्वितीयेष्टसङ्ख्या-

ताः पर्याचुरुतीच्ये छीवमतवयने षष्ठमेवा त्रिमेवा ॥

अस्य प्रतिपाद्योऽप्नोऽद्वारः । प्रथमामीवा प्रकारणा-

मीहितः । उक्तः । ततो नवप्रकारेषाह तत्राच्य-

स्वालभावेः प्राप्तादेः द्वितीयस्तु लिङ्कादेः स्थायं-

नुवादेः तदनु त्रिष्टु द्विवतनोः द्विवत्तिर्ती-

दस्य बैरकादेः प्रतिमादेः बैरमेव बैरकं तत्र

प्राप्तार्मद्वये आच्ये आलभावेविषये सप्तकं

प्राप्ताद प्राप्तार्गोपुरमण्टपयतिवारालय वास्तु-

जापोऽद्वारभेदात् । गादेताः उक्ताः द्विती-

ये लिङ्कादिजीर्णोऽद्वये अष्टपिण्डिका मूललिङ्क-

वाललिङ्कः स्वामस्तुवलिङ्कः मानुषलिङ्कः भाषालिङ्कः

वालयोठविषयाद्वेदाः रुचाताः । पर्यात

द्वितीयेषु प्रतिमादेविषये छीवमतवयने :

कृष्णामवान्मैः षट् प्रभेदाः वेद असामास पठ
मिति कुण्ड स्त्रिया .. दा .. च । राते क्रमेणो च मन्त्र
इत्यर्थः ॥

तत्र प्रथमं इथलं कर्म प्रदृशयति

गर्भालयस्य इथलं निष्ठुताया मध्यो अभिषेकाम्बुजां विलेपु ।
सुव्याविहीने च गुरुमहिनां मावाहृष्टं कुर्मे इथलं कर्माणुमाति ।

गर्भालयस्य गर्भिणी इथलं निष्ठुताया इथलं -

१२६६ कर्मदाहृष्टं कर्मिलयवकात् प्रबहातां सत्यां विलेपु
मूषिकादिकृत इन्द्रेणु अभिषेकाम्बुजां गोमुखव-
द्वारेण निर्वित्य तत्रावामिषेक जलस्य गर्भने च
साति सुव्याविहीने विक्रक्कादित्रिलये विपि
साति गुरुराचार्यं महिनां लिङ्गाश्चं छीवं कुर्मां
आवाहृष्टं इथलं कर्म इथलदाहृष्टं कुर्यात् । तथा चोकं
कामिके

इथलावोनलं निष्ठावे जलेयः पातिते विवा ।

तद्गतेवा निमानेतु भूमीदेवाः पूजायते ॥

ठाण्णीहोमं तदा कुर्मति साक्षिते पातिते अहम् ।

कुर्माश्चं वाथ देवेनां कृत्वा कुर्या इथलं क्रियामः ॥

प्रोक्षणे चाहातो येन स्नानार्थं प्रतिसानिष्ठ काम ।

युष्माहं प्रोक्षणोपतः कीर्णिभिः काञ्जिते द्वयले ॥

तव मनं प्रोक्षणं कुर्यात् द्वयलकर्मवस्तानके ।

तथा सुप्रभेद

गर्वं गौहि द्वयले निश्ची काककाव्यः दद्वः युनः ।

तावन्तो बाल्लुहोमेऽन् युष्माहं तत्र वाचमेत् ॥

१२४२३

सुधाकर्मविदीनोऽन् द्वयलकर्मविदीनके ।

प्रवत्तते महामारी युनस्त्रिधानमाचेत् ॥

१२४२४

युष्माहं वाचमेत्युवं गूढ्यैवाभेद्येत् ।

कामिकेतु विशेषः कामिक्षेपादितः । यथा

खयलकर्मविदीनोऽन्नेऽसुधाकर्मविदीनके ।

शेषमिति तु त्रिवृत्य कर्मस्य तनयुज्जेतः ॥

होमाचमापिनेष्ट अथात् कर्त्तिलिङ्गं समर्पयेत् ।

गूढ्यावै रूपचारैऽन् त्राणितीहोमन्तु वानेयेत् ॥

मूर्तिहोमन्तिका ॥ होमं तत्कर्म गुडल्लाववात् ।

पीछद्वयलेकुञ्जेत् स्वप्नन्देवपीठेऽपि तुयोः ॥

तयोर्गच्छन्तरस्यापि ताङ्गुण्डीयिल्लय काटणात् ।

कुद्दिं वृक्षादिना कृत्वा यथानेमील्लयकौ वर्तम् ।

अस्त्राचु प्रोटिपान्तात् स्नपनार्थ निष्ठुभोत्तमः ॥

वकुद्दिवसिकं स्नान गुड्डांचेत् स्नपनं महत् ।

वकुद्दिवसिकं वकुद्दिवस सेवन्य ।

महाद्विस्तरदा प्रोक्तं राजो शाश्वत्यकान्तये ।

ग्रामस्यानजननान्तरा तथातल् ग्रामवासिनाम् ॥

कर्तुः कारथेतुध्यापि देहिकस्य विकृष्टः ।

अथ प्रासादजोणिष्ठैः प्रदक्षिणे ।

प्रासादः रवल्लनागादिभेद्यात्वादिव्यास्यात्पुन-
र्स्फोटादौ साति द्विरेत्कोनचक्षः स्थानस्य चक्रांगरः ।
कैकलये साति ताचाद्वज्ञ मात्रेन्तं तद्वयतसावस्थैर्
स्वादुः पादे तत्समैस्तद्वयिके वर्णकल्पमेत्याचा ॥

प्रासादो हृच्यं विभावमिति पर्यामः स तु
विभ
बागराद्विद्या नागर वैसरद्वाविडादिभेदेन च
ग्रामो अवृत्ति । सात्रिक राजस वामस भेदेन

स्त्रीपुंजपुंसक भेदेन च ग्रामो अवृत्ति । तदुत्तं
सुप्रभेदे

वैसां द्वाविदुः चैव नागरूपात्वाभिवृत्त ।

कंठादारम्यवृत्तं च त्रेस्तमिति स्मृतम् ।

कंठादारम्यचाष्टकं विभान्द्राविहारयन्ते ॥

सर्वं वै चतुर्थं यत् प्राप्ताद्यनागामित्यम् ।

कारणो विक्रोष्टतः ।

मौमादिष्ठूपेपर्मन्तं शुगार्णनागां अवेत् ।

वैवाप्तभृतिचाष्टकं द्वाविड०तीति कीर्तितम् ॥

कंठात्प्रभृतिवृत्तं यत् द्वेष्टं पारेकलपयेत् ।

ओगजे

ष्ठूपन्ते चतुर्थयनागां एंप्रकीर्तिरम् ।

128 a कंठात्प्रभृतिवृत्तं द्वाविड०परिकीर्तितम् ॥

वैवाप्तभृतिवृत्तं यद्वेष्टं एंप्रकीर्तिरम् ।

मात्रिकं राजसे यैव तामसान्द्राविहामिते ॥

मा०त्रिकं कलापां प्रोक्तं राजसान्द्राविहितं अवेत् ।

तामसे वैसे प्रोक्तं स्त्रीपुण्ड्रुंसकृतया ॥

नागां पुंकिमानं तु द्वाविहितं स्त्रीविभानकम् ।

अवोदित् ।?

नपुंसकं वैसंस्यात्त्रिप्याप्राप्ताद्यन्तते ।

हितमालीनकायनं त्रिप्याप्राप्ताद्यन्तते ॥

वर्यमानस्य लिङ् कु.३५ इथेत् प्रासादमानवकात् ।

किंवाचकानां लिङ् । तां प्रासादमानविदुः ॥

त्रैदा॒क॒ह्यलिङ् । ह्य इत्यनं प्रासादमुच्यते । लिङ्

किंवा॒च

प्रासादस्य इथेत् प्रोक्तं मुपानं वन्ध्यायनं भवते ।

पाञ्चव० अन्तुकायनं इथेत् भवते ॥

ब्राह्मणौ त्रिमा॑ वैक्या शुद्धः प्रासाद॑ उच्यते ।

नागार्जुन॑ मित्युत्तं द्राविड॑ दीर्घयस्यतु ॥

वैसरै वैक्यशुद्धाणां जातिभेदे इति स्मृतम् ।

वागरै द्राविडार्थेच वैसरै वैक्येवता ॥

१२८६

किंवा॑ पित॑मह॑ चैव विष्णु॑ उत्तराविदेवता । इति

रां गिरिलोपि प्रासादः पुनर्द्विष्टा । लिङ् । वृक्षा॑-

प्रासादः प्रासादवक्ता॑ लिङ् । वृक्षा॑

गोगजै

द्विष्टा॑ प्रासादमित्युत्तं लिङ् । वृक्षा॑ उत्तमुदाहृतम् ।

प्रासादमाने॑ लिङ् । वृक्षा॑ द्विष्टा॑ प्रासाद॑ उच्यते ॥ इति

कामिके

स्वामस्तुवं वाचालिङ् ॥ द्विष्टा॑ विकृत्वा॑ वृक्षं उत्तराया ।

स्त्रीं विद्यावैरेष्मापि इथापितं च मम हातमाभे; ।
 ते बोलि कुवकार्त्तुं हान प्रासादं पारिकलपयेत् ॥ ।
 मानुषे तु पूर्वप्रासादज्ञान राव लिङ्गवक्तात् प्रासादउकः ।

कामिके तावच्या

अथपाठवालिङ्गय प्रासादविधितचयते ।
 पूर्वलिमिन्देश्यापते तदिमेन लक्ष्मीपूर्वमानदे ॥
 लिङ्गमानवक्तान प्रासादं पारिकलपयेत् । फौटि
 लिङ्गमानमीपि धूनोङ्गवक्तालैव ग्राह्यन्नान्यथा ।

हंडुर्हं अङ्गुष्ठमाणोऽनुभवे

हुक्ष्यमागाद्यवस्ताद्य लक्ष्मीलिङ्गवक्तालैवयेत् ।
 मोहोद्दानतो वाये सद्यं रवावानिरीक्षते ॥
 कर्तुं च ग्रामवासीनां यज्ञां इथाननाकाहेतु कर्म ।

129a । लिङ्गमानवक्तालैव धूनोऽनुभवे पूर्वकात्यवक्तात्कुरु ॥ फौटि
 तर्य प्रासादस्त्रोदनादो रक्षुदनादो अपारिक्षादेन
 पतनापेन द्वाहादिकं गृह्णते । लिङ्गवक्तान प्राच्याद
 लिङ्गमेव अनुभवे ह्यात् ।

हंडुर्हं कामिके

प्रासादस्त्रुटिते पूर्व यदि रक्षो अस्मेवेत् ।

आग्नेया माहिने द्वाहृत्यात् ददीणे कलहो भवेत् ।
 तत्क्रमाचरने नाकायात् वाहृया अृत्यनाकानम् ॥
 वायूयोङ्कामुख्ये द्वित्यात् उत्तरे पुरानाकानम् ।
 रोकाम्यो मूकवासाना क्रमेपांचं कलं भवेत् ॥ इति
 तस्य प्राप्ताद्य राकांशितः स्थूपि नासा काला कपोत
 कुटपञ्चादि अव्ये राकोकोनं वै कलये सति
 भेदपतनादे नाहाना ॥ शायां तदुकुं पतितादिकं
 तदुकुं यतः दार्ढिष्ठका त्रिलोहादे मद्वये यदुकुं येण
 पूर्वं कुं तदुकुं येण साध्येत् काटयेत् । अन्य
 दुकुं येण कर्णे दोषस्योन्तरात् । तदुकुं
 काटये

स्थूपि नासा च कालाच कपोत कुटपञ्चाः ।
 राते ष्वेकं गदा हीनं कृत्वा तदुकुं पुनः ॥

सुदृढी

१२९६ अलक्षणे द्वित्यात् वहुपर्वी साक्षात् कर्म ।
 राकुट्ये परिमितिं व्याप्त्यायं अवादिषु ॥
 तस्यैव जीर्णे ते काले तमेव वर्णयेत् दृढम् ।
 अन्यदुकुं यकृत्वा सुराजराष्ट्रं विनक्षयति ॥

जलसंप्रोक्षणं कृत्वा त्रायोऽनेनामर्हतः ।
 तद्वयेण वकुर्याद्गु पूर्वोत्तमिविभवात् ॥
 पीठवेषु विमानेषु राकाङ्कु हीनकं यादि ।
 तद्वयेण इमं कृत्वा संप्रोक्षणमथायरेत् ॥ इति
 वाचुले विश्वेषतः:
 आधेष्ट्रान्त्यवर्गेत् जीर्णितं च अवलोके ।
 राकादि भूमिपर्यन्तं महुङ्गानां फलं क्रमात् ॥
 अन्युनतान्य तेनैव तस्य वर्णनं दोषभाक् ।
 तद्वयेति हि नकर्तव्यं पुनरसन्धानमायरेत् ॥
 पादवर्गं त्रियज्ञानये जीर्णिते स्फुटिते लुबा ।
 तद्वर्गसहितं कृत्वा तद्वयेति न च कारयेत् ॥
 प्रस्तरस्य गके वर्गं त्रियज्ञानं विहीनके ।
 तद्वर्गसहितं कृत्वा तद्वयेति न च कारयेत् ॥
 पुनरसन्धानके कुर्याद्यत्यवरेत् त्रियज्ञानम् ।
 १३०८ स्फुटिते रवापुत्रे भिन्ने दोषमुक्तनं दोषभाक् ॥
 स्थूपिवर्गस्य चाकुलये द्वाकुलं वा विहीनके ।
 दोषहीनतुकर्तव्यं मुक्ते सन्धानमायरेत् ॥
 हीनाद्येवयन्तु वर्गोच्चे द्राजराहु विनक्याति ।

दातुष्ट्रामनार्थाय सनपलैः कान्तिहोमयुक् ।
 इद्युपिप्रव्यानकुलस्य पालितो वशेऽभिननके ॥
 पिपीलि कोटे चैव पुरावतार्थं हीनके ।
 राजराष्ट्रं तु कोकने स अनुत्यकातु संवेदेत् ॥
 नवमहयत्परिग्राह्यं लक्ष्मीपोता शमिपातु ।
 परद्वाकरणस्य कर्णेतु पालिका वशेऽभिननके ॥
 श्रमात्यक्षुर्गं साहितं तद्वेषण समाचरेत् ।
 स्त्रेप्राद्यांताः कुर्या चलान्तिहोमेनकान्तिहोमयति ॥
 एक्षुर्गेऽस्युपेतेभिन्ने नाश्विते चैव हीनके ।
 तद्वामवासिनसर्वे रोगकोक्षमावहुम् ॥
 पुनास्त्रव्यानकं कृत्वा सनपनं कान्तिहोमेनकम् ।
 कुर्वत्वा कृत्वा शुभावत्वा लोटिका शुभणादिकम् ॥
 वालदृष्ट्यविच्छेदं पुरातनमथोपिवा ।
 रामकृष्णन्यथा कृत्वा व्यामर्तीहस्तवन्यथामनेत् ॥
 पुनास्त्रव्यानकं कृत्वा कान्तिहोमेनकम् ॥
 १३०६ कर्णेत्र प्रस्तोते हीने पाठपीठविहीनके ॥
 शुभणोपकृत्वा चक्षेद्वालिकोषेकमालिकै ।
 कृपे च वाजिने हीने स उथनाकान्त्येऽकाय ॥

पुनरेस्तव्यागकं कृत्वा इति हीमान्तु कारयेत् ।
 दिक्षुं तिं शिखे देवान् जीर्णोद्धारं मात्रकुरु ॥ इति
 विमानावदुःखं कल्पयेति शाचित् शाचित् ईन्द्रायं
 प्रतिपादिते । तत्वाचा कामिके—
 शर्वलदीप्तसंयुक्तं मालपदोषं यदाभवेत् ।
 प्राप्तादस्यतु विष्टारे इविमान्त्राद्युप्यते ॥
 उत्सोधो रविमानान्तं ईन्द्रायं याहुः लालकम् ।
 द्विमान्त्राद्युप्यते इत्यभावदुःखं पुमान्त्रकम् ॥
 ग्रामरेत्पुराणान्तु दण्डान्तं परिकीर्तितम् ।
 इत्याल्पं ह इत्यमानान्तं ईन्द्रायं मिति कीर्तितम् ॥

कारण
 श्रूप्याद्यावयवनचल्लेदे राकाङुन्तु अङ्गुहेत् ।
 तदुक्तं नप्रकर्त्तव्यं दृश्युलं पत्तमहीनके ॥
 तदुक्तं नेष्टमेवं स्यात् महान्नादी तिथुः लम् ।
 पर्याङ्गुन्नान्ताकर्त्तव्यं शिखे तु लकाङ्गुः लम् ॥

131a । पर्याङ्गुन्नान्ताकर्त्तव्यं कर्त्तु अङ्गुहेत् ।
 अतक्तव्यन्नान्ताकर्त्तव्यं वाजिनादे दृश्युः लम् ॥
 इति श्वर्जमितिप्रोक्तं मेव मेव याहुः हेत् ।

हौमाद्विप्रस्तरांतरं भूषादुलभावाय ।
 रावेण्टुहीत्वा कर्तव्य भूद्वन्नाद्य प्रथन्तः ॥
 अव्येषामपि स्वेषां जीणोद्धारं समाचरेत् । इति
 रावमेकादु. वैकलये द्वारप्रकारभुत्वा सवद्गु.
 वैकलये उद्धारप्रकार माह । सवद्गु. अदिति
 सवद्गु. इपि वैकलये सति तत्समैः पूर्वप्राप्ताद
 द्रुत्यस्त्री स्तवाद्यकीर्ति द्रुत्यः तथादुर्बप्रकारेण
 तत्कलयेत् । तदुत्तमैः सूक्ष्मतनो -
 सवद्गु. नाईये द्वारा प्राप्तादर्थविकीर्तः ।
 तद्रुत्येण व तत्कुर्यात् पूर्वोत्तमविवेनास्तु ॥
 परद्रुत्येण कर्तव्ये यथाविलाङ्ग-एतः ।
 सलभीष्यव्याघृतु वरद्रुत्येण तद्विभा ॥
 तद्विभावर्थप्रथनेन हीनोत्तमविलाङ्ग-एतः ।
 कारण
 प्रातिमायां विभावाद्य वृषणोद्धारणं विना ।
 सूक्ष्याद्यवेकान्तर्द्वारा त्वायवाह्यकावा हृषकोषकम् ॥ ?
 आद्योद्युक्तिः शिष्येव प्रावत्तगम्भ्यासमन्वितम्

आवेद्यमात्रै पर्यन्तं तदेवत् कृत्वा अलङ्घनम् ।
 यद्युपेण कृतं हृष्टं यत्प्रमाणं यदाकृति ॥
 तद्युपेण पुनः कृत्वा तप्त्रमाणेन बुद्धिमान् ।
 साधके
 द्वाविष्टा छोलाच्च जीर्णप्रासादकाव्येन ।
 कर्मभोग्यास्तु अङ्गुष्ठय छोलाच्चेपारबजेत् ॥
 छोलमानो द्वृत्याभित्र छोलो रोनाव्यकं कुरु ।
 तस्माद्वीनन्नं कर्तव्यं उद्दृष्टं छुम्दंस्मृतं निर्माति ॥
 कामके
 नागरेनागरं कुर्यात् बेसरेवेसरं मतम् ।
 द्वाविदुर्चतयाकुर्यात् वरालादौप्येनिच ॥
 अङ्गुमाति
 बेसरेबेसरं कुर्यात् द्वाविदु द्वाविदं मतम् ।
 छान्तिकादिषु अत्कार्यं तदेवत् पुनः पुनः ॥
 विपरीतमानाद्विष्टम् भवेत्सत्यनसेशायः ।
 अनेव्यनेविमानेत् तदाभावनमिष्यते इति
 महाविवक्तमीमे
 मां मानाद्विष्टेषु केमानं महुपन्तुवा ।

३२॥
अङ्गाना दृष्टिको हीनं नकुर्यात्सर्वं दोषकृत् ।

मूलहृदये शिला भित्ति तत्पुरो मण्डपादेकम् ॥

३२ a शिला भित्ति शिला भित्ति मूलहृदये देष्टुकामयम् ।

मण्डपादेकम् सर्वाहि नकुर्यात्पुरुषः ॥ ३२ ॥

अङ्गाना मोहतो बाधे कुर्यात्प्रादे नराभ्यमः ।

सर्वदोषप्रदनित्ये तस्मात् पारेहोत्सुव्योः ॥

अङ्गमात्

विमानजोग्ये तत्त्वे व उपानाद्याज्ञानीणितम् ।

पुराणानानि विमानानि इन्द्रियाणि क्या न कारयेत् ॥

पूर्वमाने त कर्त्तव्ये मन्यमाने तन कारयेत् ।

यजमाने च भाकुर्यात् कारयेत् । तन कारयेत् ॥

मोहकुरुते

बाहीं वामेषकं कुर्यात् शैषकं चोकनं हरेत् ।

हीनाभ्यमोहमेद्यैः कुर्यात्तदमये तुभ्यम् ॥ इति ।

तोवासे

शोलजे शोलजज्वेव दानजे दानजन्तथा ।

मृणमये मृणमयं च विपरीतनकारयेत् ॥

अजिते

मृति का दानन्दं प्रीषं दानजादै अन्तर्या ।

रात्रि का नृत्य जन्मादृते श्रमाच्छवितो भास्तुम् ॥

जीर्णोद्धो वृत्तपर्वते श्रीकृष्ण द्या दुर्दो राम । इति

कामके

कुलयुगो लाग्ने स्था नृत्येद्वावेदामिष्यते ।

द्वापरे वैस्तरे कार्यं सार्वदेहयं कलोयुगो ॥

वरादृश्चान कालिन् रार्वत्रापि च संमतम् ।

तां व्रप्रकारेण तद्वाच्युभीष्मितः कार्यं

रहमाच्छ्रुचोथिभिः कार्यं सार्वदेहिकामिष्यतम् ॥

लाग्ने कुलदोषो वा मन्त्रादृष्टं जोड्यवा ।

आगामी संकुलो वापि देखासंकुल ग्रावन् ॥

कालसंकुल द्युगासंकुल ग्रावन् ।

अन्योपेसंकुल वापि घोनातो विफिष्यते इति

अथेव प्राप्ताद जीर्णोद्धो निकालपे कृत्य

मुख्या ४४ चार्य कृत्य माह -

आगार्याकृतिव्याप्तिं जीर्णपतिते निकुलिदेवामामेवं
कृत्या वामने निकुलिमपिचागावाह्यमुलं एवः ।

कृत्वा पुनर् भाष्यं प्राप्तिदेवं स्ते पूजनं शान्ते युत
विषयस्ते भवते पुनर्जीविषयं एकले स्वकार्त्तव्यस्ते ॥

आत्मार्थः कर्वितादि प्राप्तिष्ठान्त ऋक्या कलाप

133a निषुणः तद्यथा वाचाविकारात् । शिवव्याख्या शिव
प्राप्तादे जीर्णपतिते जीर्णवाचित्वाहावकासि
पतनादे प्रवाहादिना वा पतिते सति बोला-
मित्यं लिङ्गं उच्च व्याम आलयन्ते बोला लिङ्गं
बोला अभ्यं कृत्वा तदुत्ते ।

कामिके -

हृष्यारम्भेच जीर्णेच भेदे तु विकल्पाङ्कके ।

स्फोटनादेषु दोषेषु बोलैथानां बोलैथाते ॥

वालुक

मानके चलिते भेदे पतिते नाकीते इथवा ।

बोलहृष्यन्ततः कृत्वा इयाप्यै लिङ्गेषु वर्षम् ॥

पूर्ववर्त्मनं कृत्वा संप्रोक्षणमध्याचरेत् ।

लिङ्गे आधारपदे च लक्ष्यावर्त हथलैपिच ॥

शुद्ध शुद्ध द्वाष्ट्य द्वारैतु चलने सति कारयेत् ।

तद्वाष्ट्र नाकानं प्रोत्तं नृपतिस्तवन्यथाभवेत् ॥

बालहुर्मन्तः कृता पुनर्देशयानमाप्तेषु ।

सूक्ष्मे

बालहुर्मन्तः विनायतं पुरापोगविनाकृतम् ।

तस्मात्सर्वप्रथमेन बालहुर्मन्तः विधीत्यते ॥

तारीक बालहुर्मन्तःप्रकल्पे

विनावालहुर्मन्तः च बुलशीयकं भवेत् ।

तस्मात्सर्वप्रथमेन बालहुर्मन्तः प्रकल्पेत् ॥

विशिष्टकमिति

१३३ ६ उत्तरायणकालेतु छाकृपदी छुभेदिने ।

सुमुक्षुर्ते सुनदीते देवाण्डयविनाम् ॥

दीष्ठृष्टा तदा काले तदापालयकं छुभन् ।

तत्र शामात्येन कालनिर्णयमोत्तमः ।

भूतिमिति परीर्दित छाकृत्थापनमेवते ॥

कर्णिं पदविनयात्मं कालदीनं परीर्दिताम् ॥

मुद्देष्टु कालिन्यात्मं कृत्तल कर्मन् ।

यज्ञकालादेकुपुरादे वेदारम्भादि कर्मन् ॥

जलसंप्रोक्षणादीनि जीर्णोद्धुरादिकर्मन् ।

देवतावभृत्यानं पवित्राऽहं गादिकर्मन् ॥

देवालयस्थ बिभान्नां आवाहन विसर्जनम् ।
 रात्रानि काटये दहूँ रात्रो तानि न काटयेत् ॥ इति
काठपा

उथबालप्रतिष्ठान्तु प्रवृद्धामि विश्वाषतः ।
 दहूँ वालालये प्रोत्तं प्रथमं अद्विष्यकम् ॥
 उगमेवानगेवापि पञ्चने राजवानिके ।
 राते ववन्येषु देहोषु मूलस्थानस्य यत्पुरा ॥
 वाट्टु निर्दृशानान्ते एकालपैं प्रथमै अवेत् ।
सुप्रभादे

पुनः प्रासादकर्पा दिवीभिन्ने नवीकृते ।
 विश्विष्टे च तथापीठे लिङ्गे के प्रतिमे तथा ॥
 यस्तु तन्त्रादिवीच्याख्यं तदुपालयमुत्तमम् ।

134a काठे | सामवर्णी तिथ्यादिकं नप्रेहितो यमिति
त्युक्तयम् । तस्मात्थादिकं
 सामवर्णी वायादि नायवालयहस्यतु ।
 लिङ्गस्थापनकर्मात् मार्गिणीव समाचरेत् ॥
 तेषु कठिने दहूँकोपोक्ति श्रीष्टावै चरटाकायः ।
 मध्यमात्रो भया ज्ञेया अथमाट्यरटाकायः ॥

द्वितीयाऽप्यपकर्त्तिं मालपदादेकं विना । इति

सुप्रभादे

लोहं कौलं लिङ्गं लिङ् देहं च मृमयन्तवा ।

कारयेत् तां द्वितीयेण लक्षणो लोकादेकां ॥

इलं वृद्धिमयं वापि वाललिङ् प्रकल्पयेत् ।

वालालयन्तवा लिङ् मेवं स्फुलयदेकां ॥

कामिके

लिङ् मानवकौलापि पीठं तु पारेकलपयेत् ।

लोहं कौलं कृजं वालं लिङ् मेवं विभायते ॥

कृष्णं पलाशं वर्वं वर्तोद्युवरपिपलः ।

मधुकपलस्तः पुरीः स्ताल-वन्दन इवादेः ॥

सरकास्तु गवृद्धाभयं लिङ् बों समाचरेत् ।

सुप्रभादे

कामीविलवभूकैर्वा उर्वर्त्योदुर्बृहत्या ।

वाललिङ् प्रकर्त्तिं मृमयन्तेत् सुप्रभुकम् ॥

स्वयोनिं कारयेत्पीठं अथवाचेष्टकामयम् ।

अप्यवाललिङ् एव मानभेदः वीरतनो ध्रातिवादितम् ।

तद्यथा

द्वाष्मानेन वा कुर्यात् गर्भमानमया पिबा ।
 लिङ्कुमानेन वा कुर्यात् तालालमानेन वा पुनः ॥
 तालिङ्कुलिंगां सुप्रभवे -

पुजामार्गमायाम् त्रिभागं वा चर्चितवा ।
 अस्मात्प्रथमं द्वितीयं लिङ्कुलिंगां विना ॥
 न तो विष्णुविरिह्यांको ताचिष्ठतो मूललिङ्कुवत् ।
 बालहोहान्तरे पीठं बाललिङ्कुसमोनातम् ॥
 उच्छ्रायेऽस्मावेष्टारं सावर्तं संप्रनातम् ।
 लिङ्कुचामिष्ठाकृत्वा भागं पीठे निवेश्येत् ॥
 वृत्तं वा चतुरश्चिंवा बोडकाशेण घोषितम् ।
 इत्यासेनकर्तव्यं पादकूलादिकामित्य ॥
 प्रतिलिङ्कुनाकर्तव्यं यथा विष्ण्येऽस्माचेत् ।
 पीठे लिङ्कुनाप्तो तल्लिंगं कृत्वा उत्तम् ।

तद्यथा

मूलस्थानावत्तेके कुर्यात् चर्चिताकारेविष्णुपितः ।
 कुर्यांश्रावजाय वृत्तं वा लिङ्कुपीठाकृतिमूर्तम् ॥
 निङ्कुनाहन्तु विष्टारं उत्सेष्यं व्यातदद्विकम् ।
 इष्टकामिस्तु पक्षाभिः पीठं कुर्यात् तद्यथोः ॥

रूनान्यासे प्रकारीयं पादको जाति कर्त्तव्य ।
 असुखां विना कुर्यात् रावेष्यात्प्रथमस्थितु ॥
 रुद्रमात्रामायामें नाहृत्वेव कलपयेत् ।
 तनां है पीठविभृताः तस्याद्युपि उपिको च अस्ति ॥
 श्रीष्ठुवात्मविभ्रुतः द्वितीयस्यैव मावेत् ।
 वालाक्यं इति यथा कामिकं -
 मूलव्यानस्यचकान्या मुत्ते पूर्वव्याप्तयोः ।
 आग्नेया मिष्टदेशो वा कुर्याद्वालगुह्युनुः ॥
 आजीते
 श्रीष्ठुवेदाग्नेहृष्टेष्टु श्रीष्ठुमद्वयकान्तिष्ठकः ।
 विष्टुतं कलपयेद्वयं श्रीष्ठुपश्चैकामयम् ॥
 आवेष्टुकामयं वापि मुखमण्डुप संचुतम् ।
 श्रीष्ठुकामुक्तां श्रीष्ठु इतु गर्भनितस्य प्रकलपयेत् ॥
 तत्त्वां रूपमभागेत् श्रीमाण्डस्यामस्तु रक्ष ।
 मस्तु श्रीष्टुपांभेति मुच्छुभ्येण प्रकलपयेत् ॥
 तद्युक्तेदाग्निः कुर्तं कलपयेत्कलपविभ्रमः ।
 श्रीष्ठुमेव समुत्पाद्या मूलगर्भाद्युमानातः ॥
 तिष्ठुक्तां वा चतुर्द्धीङ्कों प्रोक्तं वालगत्वा लिप्तु इति ।

1356

अनेकालोऽलैक्ष्मी मूलका तिर्ति मूलकालेक्ष्मीयाद्वित श्रावण-

मावाहृष्य यागाहोमसाहितं सापेश्चत्वेन लाहितं

संक्रमस्य तत्त्वगीधार्षकारथ्य बहुनेकं तरादागाम

वर्णनेरेतत् त्रिभा कलपक्षमः प्रदक्षिणा ।

आजीत

जालालयस्य पुरुषो दृश्यो तटयोदतुवा ।

वर्णिकाकृत्योविधिवेदोक्तोकुर्यात् मण्डपम् ॥

सपूर्णलिङ्गिभिरुद्दृष्टे; श्रीचमद्भुत कोनिष्ठकम् ।

तन्मध्ये वादिकांकुर्यात् नवभागाक्षमागातः ॥

कुण्डानिपारितः कुर्यात् पूर्ववन्माजा विश्वमः ।

कुण्डः ?

अथवायन्नहोमस्तु प्रागादिषु वयात्रम् ।

चतुर्दशिं अनुर्वृत्तं त्रिकोणज्ञं सुवृत्तकम् ॥

कामिक

इक्षानकाक्षमोमद्द्वये प्रव्यान् वृत्तकुण्डकम् ।

उराजीत

गोमयनोपलेप्याद ब्राह्मणान्मोजमेत्यवी ।

1362 ततोलेक्ष्मीमानीय मण्डपरमोर्देकुतो ॥

स्नानमपुष्प मङ्गले तु वेदिका तुल्य विष्टते ।
 स्नानोवे व्याजतु विष्टयस्य पञ्चवक्तु समुद्धरते ॥
 पञ्चमृत पञ्चगांयेन कुद्धि कृत्वा समाहितः ।
 कामिक
 मपुष्पस्याल्लोपे पार्वी स्नानाङ्गवक्तुं प्रकल्पयते ।
 पर्याता चिक्षालिपेन मुद्धरात्य पुण्याद्वव्यवेततः ॥
 जलमङ्गलप्रयोकुर्यात् सर्वलद्दीपाण्डिताम् ।
 प्रश्नालय पञ्चगांयेन लिङ्गम् महेश्वरदेवीकः ॥
 कुद्धितो येन स्नान्य गङ्गा देवीभिः हृदयव्ययता ।
 वस्त्रचुगमेन स्वेष्य लङ्घनकुद्धि समाप्तुतम् ॥
 जले तु गङ्गाय येन्निः स्वेन वकुद्धीपार्वी ।
 निराशो च करात्रो वा वेदव्यामा वेदानकम् ॥
 प्रभूत पञ्चगांयेन स्नापने वा समाचरेत् ।
 परिदेवकलकान्त्रौ लोकपालाभिविवतान् ॥
 सर्वज्ञानमहितप्रयोक्त्री सकूचान्माधव्यानकान् ।
 वास्तुहोमं ततः कुर्यात् प्राप्तो देवपुष्पेष्य ॥
 पर्यात्तिकरणं कृत्वा वास्तुहोमस्य वास्तुता ।
 जलादानीष्य लिङ्गम् स्नानाङ्गवक्त्रोपार्थस्ते ॥

136 ६

वर्जनविसृज्य लिङ्गे तु पुर्ववच्छुद्धिमाप्तेऽ ।
 कोऽग्नकं वनवयोद्दीमान् हृदयेन तु मनस्तः ॥
 वस्त्रेणवेष्ट्ये लिङ्गं वामदेवेन देहिकः ।
 इत्तालिभिर्विदिकोष्ठेऽतु च इद्वौपादिनिमित्ते ॥
 तप्तुल्लभित्ते ॥ ०३३ ॥ पुर्व्ये चापि परिष्ठेत् ।
 कायनं कलपयेन्मह्यं चर्मकावै रनुश्रमात् ॥
 मार्माद्वायस्मायुक्तं स्तोगमङ्गकवायकः ।
 लविलक्षणां तुल्लभित्ते मार्मिक्षीयसाक्षीयकः ॥
 दिव्यगत्यानुलिप्ताङ्गो पुर्व्यमाना विभूषितः ।
 शुद्धिलक्ष्मीवृतो वृतो वृत्तीष शुद्धिलक्ष्मीवृत्तीयकः ॥
 पञ्चाङ्गभूषणोपेत स्तककोश्ति विभूषितः ।
 इदुक्षील्लभित्ते मार्मार्यस्मीत्तराननः ॥
 कायनेष्टायेलिङ्गं प्राकृच्छरसकमध्येभुवरम् ।
 अभ्यर्थ्य हृदयेनैव गन्धावै कपचारकः ॥
 आज्ञते
 अराव्यवासनकालं तु विक्षीवो च प्रदक्षिणते ।
 जीर्णिकेङ्गुरितकाञ्चेवा स्थापित्ते चोक्तान्तिपो ॥
 विन्यसेत्कलक्ष्मीमन्त्री श्रीवक्तारते सुसङ्गते ॥

याज्ञाहोमन्तु तत्रैव कुत्सातु विवेनातः ।

137a भोजयेद्य विप्रेन्द्रा / पर्मद्रूतवरायणात् ॥

याज्ञाहोमप्रकारो यथा -

याज्ञाहोमविवें बैश्ये सौकर्याधिक्लेकुभी ।

विवेनातिं समाव्याय सामिदाज्यच्छ्रुमात् ॥

यवस्त्रष्टपिलजांस्ये चक्रणाकातस्त्रुत्या ।

प्रत्येकन्तु तद्वर्षं वा तात्तन्त्रकलाकृष्णः त्रमात् ॥

होमयेत्तदनान्ते तु वोजमुखेन सर्पिषा ।

होमयेत्तुक्षी कोषमान् स्त्रुत्यापि पुरोत्तमा ॥

पुणीं सर्वमाना तत्र चुक्षुयाद्वृक्षोक्तो रमः ।

मुप्रभदे

उथात्यक्षायनालिङ्गः ताळपालयमद्वयम् ।

स्त्रियात्यलिङ्गः सुक्षिङ्गव्यं पीठेष्यावत मद्वयम् ॥

स्थापयेत्पीठमद्वयेत् फ्रीवबोजमुखोरयन् ।

बन्धयेत्तात्रिभन्धेन हृदयं मन्त्रमुच्चरेत् ॥

आज्ञते

बालस्थानास्थितेऽलिङ्गः देवमाग्रहयमन्त्रवित् ।

तद्विघ्नानं श्रीमत्कामिके

मूलगोहार के ताम पुर्ववत्स्था पुल कृते ।

कुमभासेष्यात्य पुर्वोक्त विशेषादाकीकालिपः ॥

मूललिङ्गन्त संपूर्ज्य गत्वा त्वं हुविषास्तु ।

1376 प्रणायदेवदेवकां कर्त्ताकर्मविचरणः ॥

मात्र वस्त्रमासेष्य यावस्याहुऽदक्षागदकम् ।

तेष्वन्तरे नवीकृत्य पुनर्वसेष्यापयाम्बहुम् ॥ इति विज्ञाप्त्य

इतिविज्ञाप्त्य तत्कर्त्ता देवकीकर्त्ताहृवत् ।

निङ्गुण्डुवां शमावाहृय कुमभमष्येन्यसेत्पुरुः ॥

पीराद्वृष्टिं शमावाहृय वर्ष्णन्या मद्यमेन्यसेत् ।

सुप्रगते विज्ञाप्त्य देवदेवकां

विज्ञाप्त्य देवदेवकां शपाकां विचरणः ।

मात्राहुऽहुऽदक्षाद्वाहृत्वं वालस्थाने इथाभव ।

रात्रयोऽहृयो मिष्यें कुर्यामूलप्रवेशानन् ।

विज्ञाप्त्य दिग्दीप्ते आदेविज्ञाप्ते विना ॥

वालूले

प्राहृयेत्तु नमस्कृत्य शिपडीवा शिमासिके ।

अदेवितीयेकर्त्तव्यं विज्ञाप्त्येत्तु मानिष्यो ॥

सुप्रभौदे

कुम्भरथेदेवदेवकाँ तत्त्वमूलेन विन्धयेत् ।

क्षिवाकुनिन्यसेत् पञ्चात् पिण्डिकायो मनोऽमनोऽम् ॥

अष्टविवेदास्त्वा पीठे पूर्ववृत्तिन्यसेत् ।

विवेकाग्ना क्षिवाट०ये स्तु कुम्भेस्तगा भिषयेत् ॥

प्रत्यावाहनं स्फुमणारूपतः । न तु निरालं वै सालं शब्दं वा

1389 ग्रीष्मं स्वरूपमात्मार्थं कुञ्जपद्मं तौ विष्टारेण प्रदक्षितम्

वत्त्रावधार्यतां कामिके

तद्गेष्याप्तुकं कृत्वा प्राप्तवद्विनमुट्वे नयेत् ।

सामिद्वाज्यान्नलालेत् तिलैर्षोत्तरं तातम् ॥

मूलेन होमये कुहुन्त अकुनाऽन्त दक्षाँकातः ।

तिमाव्युपुत द्वार्वामि ऋत्युलिङ्मान्तमुच्छ्रृत् ॥

सहस्रेव तदर्थं वा कातमष्टोत्तरं तुवा ।

मांहुत्वातदन्तेत् शाश्वहोमं समाप्तेत् ॥

वासौ सूर्यपूर्वे च नशीन्ते स्तु रैणा दिभिः ।

मेषादेमास्तकं च तिथिभिः प्रथमादिभिः ॥

नुहुयादेकयाहुत्या प्रतिवर्त्तमाचरेत् ।

अग्राद्यहुयन्तु कुर्यात् स्तुतं वेदपाठ्याः ॥

तर्गमानामार्गामास्तु असत्यामृतिं हेतवः ।
 साधोभावस्तु कर्गेदो वामदेवैयजुस्मृतः ॥
 अवोरसामैवस्तु अथर्वपुरुषस्मृतः ।
 अष्टोन्त्रस्त्रात्मां वा तद्वद् वातद्वद् कम् ॥
 अष्टोन्त्रस्त्रात्मां वापि जपेत् दिक्सिद्धये ।
 मूर्तिपानामलाभेत् देवकीकहसर्वमायैत् ॥

अजित

पञ्चाहोमविघ्नेत् पुरावै पूर्वकुपडके ।
 1384 । दक्षिणबहुरूपन्तु पात्रीमेल्यमेव च ॥
 उत्तरे वामदेवाऽथ मीठानेत् प्रधानकम् ।
 नवकुपडकोमपर्णी । सुप्रभद्र
 स्वादिं वर्त बिलवाच पूर्णार्थस्य मुदुमवरम् ।
 कामीवेक्षुत्तर्णीव समित्युवर्णितः क्रमात् ॥
 पलाशान्तुप्रधानस्य कारमौरंभवेत् ।
 मूलमन्त्रेण होत्यं पलाशाद्विकोन्तुमः ॥
 मूलादृशांवातोन्येषां दिदिशुक्षम्हात्प्रकाशमेत् ।
 विदिशुक्षम्यादेवि मूलाद्यं वा स्मन्तुवा ॥
 पूर्णिमृतिं ततःकुर्यात् वाषडत्तनमूलतः ।

अर्थात् तत्त्वादिकन्यस्य मूर्तिमूर्तिप्राप्नेत् ।
 सर्वं लिङ् तु विन्यस्य बहुवाचाहम् होमयेत् ॥
 पूर्णिमूर्तिं ततोद्यात् नयेत् द्वासिंचमङ्गलः ।
 अपेदिवसो योगान् सुखातो मूर्तिप्रसादः ॥
 शक्तीकृतदेहस्तु द्वारकुराविपात्यनेत् ।
 देवं चं पूज्ययुष्याद्यैः कुण्डमङ्गले चयेत् ॥
 संस्कृत्य सूक्ष्मलूचाचानि ब्रह्मादिन्यैतोयनेत् ।
 पूर्णिमूर्तिं ततोद्यवा मन्त्रानावाल तर्पयेत् ॥
 प्रायासीचार्थमन्ते तु होमेसमयक् समाचरेत् ।

139a | अप्योरणशात् हुत्वा जयाद्यैः पूरितक्षीये ॥
 पूर्णिमूर्तिलतोद्यवा द्वृष्टिको मूर्तिप्रसादः ।
 आचार्यं पूजयेत् च वट्टर्हमाकुर्त्तियकः ॥
 उत्त्वम् पठन्ते निष्कल्प्यात् द्विगुणामद्भुमाभ्वेत् ।
 द्विगुणायोत्तमाप्नोक्ता त्वयमन्तर्यकलपमेत् ॥
 द्विगुणामद्भुमेकलपेत्तिगुणायोत्तमाभ्वेत् ।
 दक्षाभागौक्तमात् मूर्तिप्रारकदाईणा ॥
 तदर्थमन्ताजस्मृणां विदिकानान्तु तत्त्वामात् ।
 द्विवक्षीतस्मां विद्वा द्विगुणं वाहतुहोमेनः ॥

आचार्यस्य चतुर्थीं का शिरोपाने दीर्घिणामता ।

अजिते

अधिकारों के समर्थनर्थ प्रभुतवाहविद्वदेता ।

नित्योत्सवादिकंसर्वं बालहथानेपि कारयेत् ॥

उत्सवस्तु यथाहात्मा द्वितीयतदान्तर्ये । इति

लिङ्गादिबालाभिष्व मित्रं आदिकारकेनां कुम-

तानां रोदकाविष्वं बाललिङ्गं नियम्युच्यन्ते ।

तत्पत्ता

बालहथान विष्वं वर्षैर्ये शुद्धयतां रावेसन्तम् ।

तावद्वितीयमेवन्तु द्विविष्वं ज्ञानदान्तर्यमन् ॥

आद्यं बालगृहं कलाय मूलगोहमतः परम् ।

139 6

मूलविक्रमं प्रतिष्ठात्वं पर्याहोलगृहविष्वेत् ॥

राव माध्यप्रदमं प्रोक्तं द्वितीयव्याघृताशृणु ।

प्रायस्त्रिंशतीर्थकं यज्ञापयेहालविष्वेत् ॥

द्वितीयमिति विष्वं तद्विदं दक्षव्याविदुः ।

तद्विदुः एव कुर्वन्विष्वेत् दर्पणप्राप्तिविष्वेत् ॥

कुर्वन्विष्वेत् एव मण्डलपादुकेऽयवा ।

पटवा विष्वेति विष्वेवा बालविष्वेवार्थकं वज्रेत् ।

मासा द्यु द्वे न कर्त्तव्यं कुरुते सोऽथापनो विदुः ।
 कल्पारूपायनस्यो तम मार्गेणी बसमाचेत् ॥
 मण्डुक्लेष्यापिदुक्लेष्ये कुर्वन्न एव विदुषतः ।
 होद्धुमबस्यार्थनां कुर्वति आसपृष्ठे बसावाये ॥
 मण्डुक्लार्थनमार्गेण कारयद्युक्तिकाशमः ।
 क्रीबान्धन्यानेवेचनानि दुष्काङ्मानीवं यजेत् ॥
 प्राते वा धनप्रभावादे वक्तान् विषयमेवोद्दृष्टयः ।

कालिका

स्वयम्भुद्युतलिङ्गे च दीविके चार्षकैपिवा ।
 गाण्डेलोहजे चैव नदी प्रस्त्रवणादेषु ॥
 रावमार्दिषु लिङ्गेषु नैवकार्यपृष्ठटीर्थितिः ।
 140a स्वयम्भुलिङ्गस्य काललिङ्गे निषेषः कुर्विदकः ।
 काललिङ्गस्य कर्त्तव्यमिति च कुर्वित । तारा जीर्णिक्ष
 विषये ईन्तेष्यांको च निषेषः इति मन्त्रयम् ।

वीरताम्

स्वयम्भुद्युतलिङ्गस्य रथायितरथ्य महर्षीमि ।
 द्वैवर्वाद्यावितरथावे काललिङ्गान्नकारयत् ॥
 जीर्णिलिङ्गे तु कर्त्तव्य मन्त्रधूतं तु न कारयत् ।

कामोदि

मानुषाना न्तु लिङ् ता मन्त्रकारी वर्तत्याति ॥

सप्ताहाना वर्तयाति तासांतरेत्यत्याति ॥

तदुक्ते कुम्भसैखं च दृष्टिकालवद्वाष कृत ॥

तस्मान्तरेत्यत्यनेन मासान्तराऽथ पूर्वक ॥

संहार्य बाललिङ् त्वं तन्मुक्तीविन्यसेन्मनुम् ।

कामोदि

लिङ् त्वं देवमावाह्य वर्तत्यत्वं व लुक्ष्मान् ।

पूर्वाहुमुतमंग्रोक्तु सप्ताहं मूल्यमं गोते ॥

मानुषकृत्यामेवा न वर्तत्यत्वं लुक्ष्मान् ।

नित्यं नवलेन योज्य कर्त्येत्पूर्ववर्त्तमात् ॥

सामान्यवक्त्राय देवेन्ना जातु वर्त्य रावाहनम् ।

आवृत्तान्यपूर्वावास्तथा तत्र व योज्यते ॥

विमानस्थास्त्रोदेवानस्तथा तत्र व योज्यते ।

1406

कामोदि

मासान्द्रुदेश्वरा वर्तत्यत्वं देववर्त्य ।

तस्मादादाय देवेन्ना मूलालिङ् त्वं निवेद्यायते ॥ इति

अर्थात् मूललिङ्ग कृत्य माह मूलन्तर इति ।

ततो नन्तर मूलं मूललिङ्गं पञ्चमद्वयं दातुत
पञ्चान्तस्थं कृत्वा प्रतिदिनं शान्तिम् ॥

शान्तिम् स्वीकृतिः संपूर्णं कृत्वा, तथा योक्तं—
कारणं

बाललिङ्गन्तरः कुर्यात् स्थापयेत् कालान्तरे ।

मूललिङ्गं विकृष्टं पञ्चेणात् योजयेत् ॥

तत्पूजाप्रकर्त्तव्या प्रोक्षणान्ते विकृष्टः ।

नियादीनिविकृष्टां ताङ्गं तु सुयोजयेत् ॥

कारणं

प्रत्यहै नार्थने कार्यं शान्तिम् स्वीकृतिम् ।

कारणं

यावन्नावीकृतं लिङ्गं प्राप्तादाद्यं यथा विष्ये ।

तावपूजावेकं सर्वं कारयेत् कालान्तरे ॥

रात अंधेरे मद्वयं प्रवेशनं एव आवश्यन्नावश्ये—

पुनरावश्यन्नान्तरे तारय चतुर्विषयस्य प्रोक्षण

मद्वयं पुनरावश्यन्नान्तरे तकमिति वदन्ति ।

तथा चोरा मंडुमाते

संप्रोक्षणाविद्यं कर्म्मयैशु यवां शब्देस्तत्त्वम् ।

1419 अवर्त्तिप्रथमवचोव मनावर्त्तिनिर्दीक्षाकम् ।

ग्रितीयं पुनरावर्त्तं चतुर्थज्ञानत्रीतकम् ॥

कर्मणादेप्रातिष्ठान्त मावर्त्तिभौति कीर्तिलम् ।

प्राप्तिर्विकल्पकम् मनावर्त्तित्योचयते ॥

प्र... गोपाङ्कहीनैर्च वेरायगादिहीनके ।

स्थानकम् विहीनैर्च विष्णुकाऽन विहीनके ॥

अवगाम्य हीनैर्च प्रोक्षणं चान्तरीतकम् ।

काठम् -

प्राप्तादे परिते भिन्नैर्लिङ्गैः च चलेते तथा ।

मूलाज्ञात्समादाय स्थाप्य बालगृहे ततः ॥

तस्मात्तमूलपूर्वकां यत् पुनरावर्त्तकं मत्सा

पुनरावर्त्तकम् द्विविष्णुभौति कीर्तितम् ॥

युगे युगे तु मंडुक्य जीर्णकालान्तरे गते ।

प्राप्तादे परिते चैव लिङ्गैः चलन संयुते ॥

स्थानाङ्गार्थं समावाह्य बालं विनेतु योग्यमेत् ।

प्राप्तादे यूर्ववल्क्यत्वा लंप्रोक्षणमथान्तरेत् ॥

रावं क्रमेण विष्वेव द्विकालार्थं विष्वेकृपुः ।
 अविकालं विकालार्थं मानो त्वं दृश्य कारयेत् ॥
 मूलालभात् सामावह्य बालविश्वे तु योजयेत् ।
 पृथ्वे लिङ्गमित्याहु द्विविश्वेवतु कीरवत् ॥
 तच्चि क्षेत्रस्य वालविश्वे तु योजयेत् ।
 तक्ष्णं तद्विश्वेव भोवयेत् त्वं त्रपश्चिमत् ॥
 लिङ्गपृथ्वे मेव योजयेद्वारपृथ्वे ।
 तस्माद्विश्वेव योजयेत् पृथ्वरामतः ॥
 विप्रवाक्यं द्वुभिर्योग्य कारये च विकालक मिति ।
 अथ भवने गर्भग्नै निष्पन्ने द्विलिपकृत्या-
 नार्थकृत्याभ्यां सामाप्ते सहि अत द्विलिपकृत्य
 स्वव्येष्टकाद्य निर्माणम् । आन्यार्थकृत्यन्तु तद्विमान-
 स्थ देवप्रतिमादीनां तत्र तद्विमानाद्वयोग्यानाम्
 यथा कारण
 अद्विप्रत्यद्विमानो द्विश्वेतानान्तु जीवो द्विवेष्वेवानतः ।?
 प्रतिष्ठामैव कुर्वीत विमानो रामत निष्पत्तिः ॥
 उद्धोरेतु विमानानां कर्त्तव्ये या कृताभवेत् ।
 सेवानां कर्त्तव्ये तस्य विमानस्य चतुर्द्विकृष्टि ॥

वीरतान्त्रे

प्राप्तादृश्यन्ते द्विषु प्रपोक्तुवा तु पूर्ववत् ।
 मद्भूमिवीक्षेकां कुर्यात् द्विषालिना विकीर्तः ॥
 वीक्षेकामद्भूमिश्चात्य द्विषान्ते व कुर्मभिकान् ।
 साकुर्मिण्यात्पिभानां द्विषान्ते वार्ताद्विषालिना ॥

अंकुराति

प्राप्तादृश्यन्ते द्विषान्ते पूर्वे द्विषाविभूतयस्ते ।
 १५१८ द्विषान्ते द्विषान्ते कुर्मां विभूत्यकुर्मान्ते पाद्यमि ॥
 उरोद्विषान्ते कुर्मां वा विभूत्यस्ते तु यथा ब्रह्मम् ।
 पादिवारविभूतयस्ते तरोत्ते कुर्मान्ते द्विषान्ते ॥

वीरतान्त्रे

..... द्विषान्ते वागे रावमेव ब्रह्मेव तु ।
 रथापये तु चरेभागे द्विषान्ते कुर्मान्ते विभूतेः ॥
 द्विषान्ते विभूतेः विभूतेः विभूतेः ।
 गुप्तविभूतेः गुप्तविभूतेः गुप्तविभूतेः ॥
 पायसान्ते विभूतेः द्विषान्ते तु मद्भूतमुत्तमम् ।
 इकुर्मान्ते पाद्यकेन्द्रियस्ते द्विषान्ते मुष्टिष्ठान्ते ॥
 एवेनाद्विषान्ते पाद्यकेन्द्रियस्ते द्विषान्ते मुष्टिष्ठान्ते ।

अग्रकृतः पार्वीकारदेन इक्षुनकुरभावाहित प्राप्ता-
इक्षुवरस्य पार्वी मुचयते । सरवद्वौपि ज्ञानरवद्वौ इति
गच्छते । वीरदण्डे

वेदिकापूर्वीकिरणागो चतुर्दशी कुण्ड मुचयते ।
रावमेव प्रकाशेण चतुर्दशी ईशं काटयते ॥
अङ्गुमाति

आचार्य लक्ष्मीकृष्णादिकृष्णादेव इक्षुवादिनं संप्रकल्पयते ।
वीरदण्डे

ततो होमं प्रकर्चित्यमार्त्तनमुच्चवरवच पूर्ववत् ।
अर्जिते

तत्तद्वैवरद्वैमूल्यस्तु विष्वेवतस्थापितेनल्ले ॥

समिदाचयस्तु भास्तु प्रत्येकान्तु दक्षाहुतिम् ।
रागुकीषवलातानीवा प्रभाते देक्षिकोरमः ॥

कृतनित्यसमव्यचये कलशीषुच देवता ।
वीरदण्डे

पलाक्षीपूर्वीकिरणीभागी अर्बत्यज्ञोवद्धिष्ठे ।

ओदुर्मवरन्तु वारुपयोऽप्तशीष्वावौ दृष्टिकृति ॥

कृमिक्षुवत्तु विष्वेक्ष्माद्युग्मिभास्तु पलाक्षाकरम् ।

अस्त्रोराटकां विषि पश्चात्कुद्यापेहुयते ।

प्राप्तमूलना विभेन्दः प्रत्येकन्तु क्राताहुतिः ॥

आजीत

पुर्णहुतिं च सर्वते इवालोणप्रदापयते ।

प्राप्तमूलना कापातु कुमारवाहाहिप्राप्तिः ॥

प्रवक्त्राहुतिं वेन्यसेन्मूल मुद्धरस्तुलभाहितः ।

प्राप्तमूलना विभेन्दासिं ततोपादिक्रमेणतु ॥

कुमारस्थाप्तिं दूवान् चतुरः पुर्ववत्सुधोः ।

अव्योयः क्रमतासर्वं कालकुर्विभेन्दयते ॥

ततस्तत् रात्रुकं ग्रसुगुह्यं सामन्वयापयते । ?

प्रावेकुला ग्रिवां प्राप्ते प्राप्तादं सुमुहुतिके ।

143a' । उद्धुत्पकारये त्यच्छात् प्राप्तादेविभेना सुधोः ॥

। शेषाङ्गमवोतिकायां मध्येवमेवादाम् ।

यथा

प्रावस्त्रविभेदः कावेऽग्निवामस्तामुहुता ॥

रात्रुमनाप्तिं चाप्तिं काप्तिं चाप्तिं ॥

क्राताहुतिं पुर्णयेत् द्वामाश्वद्यत्वं रात्रं संभाताम् ।

आग्नेयोऽलिङ्गः रक्षार्थं पुर्वमानेन काप्तयेत् ।

अथवा तत्त्वं देवान् ब्राह्मणे लिङ्गे योजयेत् ।

तदुत्तं किं चाक्रमाति कार्यं

होमादेश्युपर्यन्तं वर्णं प्रतिक्रियो वतः ।

अलंकृपावचार्योऽन्तः लक्ष्मीनो चक्रमेष्टतु ॥

तन्त दुर्गं इष्येता नदेवा ब्राह्मणे लिङ्गे तु योजयेत् । इति

स्वायमभुवां लिङ्गेश्य वलं लिङ्गं मात्रात् स्वायमभुवे -

संक्षिप्ततः

तद्वामोऽवारविषये जनाः प्राकारउत्तरः ।

यथा स्वायमभुवादिके जीर्णं लिङ्गे योजयेत्सुधीः ॥

1436 अथवा चलं लिङ्गे वा विक्रीषेण योजयेत् ।

कार्यात्

देवां च तदुमानाद्यान् पीठागेवास्तुयोजयेत् ।

द्विवेकं मानुषेवादेव पद्मस्थानं योजयेत् ॥

पृष्ठाते तु नकर्त्तव्यं मण्डुपस्थानं द्वापके ।

अष्टादेश्यं च कर्त्तव्यं भद्रपीठेयवा युनः ॥

विमानस्थापने काले विमानस्थापने काले योजयेत् । इति

द्विवेकं विमानं लिङ्गेश्य तद्विमानवाह्यरक्षयेत् ।

पीठागेवाय लिङ्गे वा यथा चुक्तियथा साध्ये ॥

विमानस्थापने काले यथापूर्वीन्नेयोजयेत् । इति

एवं देवतायोजन क्षिलिपे कृत्यानन्तरे विमानधृतिषां
स्थायं पुनर्गीविभिवत् आगमोर्जाधकारेण मूले शुल्क-
लिङ्गे स्वक्षार्थे बाललिङ्गाभावाहितां कार्ये व्यसेत् ।

उरावाहयेदित्यर्थः । तथो चामङ्गुमाति -

प्रासादं देहमित्युक्तं देहीलिङ्गे मिति स्मृतम्
देहहीनन्तु तं कर्म तत्सार्वं निष्कृतं अवैत् ॥

लस्मात्सर्वप्रथमोन विमानस्यापनाविवेतम् ।

स्थूलिवकीलप्राति षाढ विमानस्यापनं च अथ ॥

144a

क्षिलिपस्त्रोदांश्च च समाप्तं ग्राहकार्येत् ।

पृथक् तजो ग्राहकार्यं मष्टाङ्गं देहिकार्यः ॥

मोदेनो छक्षुं बालस्थापनं प्रथमोष्टकाम् ।

गर्भमुष्टका व्यामालेङ्गस्त्थापनान्तर्या ॥

स्त्रेप्रोदांश्च मेष्टीव चाष्टाङ्गं मिति कोर्चितः ।

सुप्रभद्रे

सोसोद्देत विमानेतु स्थापनं विविधेमार्गितः ।

क्षिलिपो कर्मवाधो ते पूजयमानस्यामृतः ॥ शुल्के

विमानस्यापनं न्तु विस्तरं प्राप्तिकृतम् ।

कृष्ण विद्याम्

अतः परं प्रवदीयामि विमानस्थापनेवस्ता।

उर्वपापहरे पुण्यं सर्वस्त्रिलिङ्गं करं कुमोम् ॥

हृमनवाच ताम्रेण दूरणा उलयाचवा।

इष्टकाल्पादिभिर्विश्वं हृष्ट्यं कृत्वा सलृष्टिं ॥

उत्तरायणकालं तु कुम्भं पदीं कुमोदीने।

कुम्भारतिष्ठेयुर्कौ प्रतिष्ठो सम्यग्याचेत् ॥

विमानस्थापने हीने हृष्ट्येपरस्याङ्गीनेष्टत्तम् ।

तद्वास्त्रेष्टप्रभनेन प्राप्तादृथापनं कुरु ॥

अकुरु राप्यपर्यच्छिमानं पुरोरुचिविविनाशह ।

१४५६ प्राप्तादृथ्य चतुर्दशीं कुम्भपूर्णं प्रकल्पयेत् ॥

नवहृष्टाऽष्ट हृष्टेवा सप्तहृष्टमथापिवा ।

कलास्त्रमालमालुकं द्वादशाहतम्भमेवये ॥

मण्डुपद्यात्रिमाग्नेकं मङ्गलमाग्नेतु जेदिका ।

रात्रिमात्रसमुत्सावं तप्यणीदरसान्निभम् ॥

कुम्भानोपरितः कुर्यात् मानुषेतु पदक्रमात् ।

पुण्यात्रिं योनि रवण्डेन्दु ऋषीं वृत्तमधारजकम् ॥

सप्तात्रिं चैव वत्वा मैलद्वादिषु प्रकल्पयेत् ।

प्राकृष्ट केदिका मह्ये वृत्तं प्राप्यानकं कुलं ।

हर्षिते मण्डयं ह्येवं काटये लूङ्गणैस्त्वा ॥

अन्येषु मण्डये वेवं कुर्यात्यर्थं शुगार्थकम् ।

वीरतं विकौ - ३ सं:

प्रासादस्य अतु दीर्घं वर्तुरश्चिन्तु कुप्तकम् ।

नामाचया विदेशो रो द्वा विदेश्य तु वृत्तकम् ॥

वेस्त्रस्य दीर्घं अन्धामो कुण्डाने काटयेत्तदः । फृष्ट

नामाचया अतनं वापि वहचारमायतने तु वा ।

प्रासादस्य अतनं दीर्घं विदिकास्तु विवर्जयेत् ।

प्रासादस्य भागो तु मण्डयं स्कन्दं मण्डपम् ॥

145 a हर्षिते वापो भागो मण्डयं विष्णु मण्डपम् ।

सौभयेऽजामण्डयं प्रोक्तं दृष्टिः त्वीक्ष्माणुपम् ॥

अलकुत्य वितानाम् ^{११} मण्डुवाने विकौ षतः ।

शुभुरामोजयेत्प्राप्तं मण्डुपात्प्राप्तं वृक्षमान् ॥

पर्मादुर्जये शुभुत्य गोमयेनोपलेपयेत् ।

कामिके

तदा प्रासादं देह स्ववेचापान्दुष्टैभीचनम् ।

मह्ये व्यानय गोविष्ठं काम्यानां दृष्टिः द्विजाः ॥

तातो द्वृतम् मनोऽपि कृत्वा संप्रोदय गतम् ।

संपूर्णगत्यपुर्वाप्यः प्राप्तादें प्रोदयेत् ॥

५१२८१

विमानारथन्तरे पर्याप्तादें हृषीकेशं समाचरेत् ।

पश्चिमकर्त्तव्यं हृषीकेशं कृचिता ।

प्राप्तादें लक्ष्मनवेष्ट्य दमिमाला ॥५१२९॥ द्वृतम् ॥

स्थूल्यावृपानपर्यन्तं नववर्णोऽपि वेष्टयेत् ।

द्वृकृतपद्मदेवाङ् ॥ कापर्सिद्धीं विभूषयेत् ॥

कामिके

वस्त्रैराचयामि ज्ञातिन्द्रुदेवैः पुण्यः परिवर्तते ।

महुप्राप्तियाच पुण्याहवाचयेत् ॥

५१२८२

द्वृपूजादिकं सर्वं स्थापनं क्रमवस्तुव्योः ।

वेष्टुद्वेष्टयाप्तिन्द्रुदेवैः कृचित्प्रदृशो देवान् ॥ लिखिः ॥

मूर्त्तुराजवास्ये स्त्रद्विष्ठो वेतन् ॥ लिखिः ॥

अपरो कृचित्प्राप्तयैः स्त्रु शोभ्यामां पीतन् ॥ लिखिः ॥

तद्विष्ठुस्त्रपुरुषे भूषय तद्विष्ठु शो लिखीरपि ।

लालद्विष्ठुः परिष्ठोयस्थापित्वा पूजयेद्वृता ॥

आजातः

क्वाक्षिभूतं समव्यर्थं वोदेकादिषु पूर्वतः ।

देवान् सर्वान् समव्यर्थं कुरुमानथसमाप्ते ॥

कारणः

प्रत्यायै दृष्टिकाटत न पूर्वीलक्ष्मीयताः ।

कुरुक्षुवस्त्रो छोषयता कुरुक्षुमालयै इत्कृताः ॥

कुरुक्षुगत्यानुलिघ्नाक्षुः पूर्वाक्षुभूषुताः ।

स्फन्दादिमण्डुवेष्वन्न र्वर्णं कुरुक्षुल्लभूर्तिपाः ॥

पूर्वेकलक्षणोपराह विवेसोत्तराणुलोपारे ।

आजातः

द्रौपद्युर्गित्यदातु पूर्व पूर्ववल्लशिरान्वतान् ।

पूर्वस्तुद्यापयेनमद्युवे वोदेकादिषुभूततः ॥

पूर्वेकमष्टीपारेतः तदद्युपरिमाणकान् ।

तादृक्षानथकुरुमोक्षु विवेसोहु कुरुक्षुषुच ॥

र्वर्ण विवेसोहु कुरुमोक्षु पुरुषाहु वाचमेताः ।

ततः प्राप्तादमद्युतु प्रोटिवेत्वा तदेभसा ॥

पूर्वगवेन सेप्रादिय श्वेत्वपूर्वकमुक्षुर्व ।

पुरुषहु वाचमेत्वान्ते कृतुकं बन्धयेत्पुष्पीः ॥

स्थूल्यां पूर्वं क्रीबालेण तत्त्वां प्राप्तिथितस्यतु ।
 देवस्य तत्त्वाबद्धां ततोन्येषामापेक्षयात् ॥
 गाकीहृथितानां देवानां प्राप्तिहृथितेनात् ।
 स्वस्व हेति समुच्चार्य वृवाणामापेक्षयेत् ॥
 दृष्टिर्गोक्तुर्मुक्ते तु तत्सवान्नानाम् ॥
 स्थूल्यादीवैष्णवेन्नानां तत्सत्कावयनुद्धृतेन ॥
 सर्वतु कुक्षाकुर्वन्तु मालयासह वृषभेत् ।
 प्रणवं सु अमुद्धार्य तत्त्वां वृषभेत् ॥
 कपिंच प्रकृतं पादं मामीषेच्यसमाप्तिः ।
 पृष्ठां गोवेन प्रोक्षेत् गाकीमस्त्रातः ॥
 ततः पात्यादेभीर्वं हृषेवतः श्रमालेन ।
 देवाबहृषेविनेष्टय तु ॥ एमपुष्टेऽनुरः ॥
 हृषेवामसह मन्नान् चतुर्भिरसह मण्डपम् ।
 क्रीबालेण तु संप्रोक्षय कृतविद्यातनुर्जुनः ॥
 पुजयेत् कुम्भगान्देवान् तद्विष्णवान्मध्योचयते ।
 स्वकन्दस्यमण्डुवेष्यां क्रीबकुम्भं तु मद्भ्यम् ॥
 विष्णवस्य तस्यामद्भ्यं तु पृष्ठान्निक्रीबतः ।
 द्व्यात्मासद्विक्रीबं तस्मिन् क्रीबकुम्भेतु विष्णवसेत् ॥

16 b

वद्धनो तस्य वामे तु तस्यां हौमि विनिश्चिपेत् ।
 क्षमात्वा मानो नमानो तस्यां तन्मुक्तेन तु विन्यसेत् ।
 रामवद्वामां वयस्काद्यामानां वद्वामानां वद्वामानां ।
 प्रत्यक्षानां दीपेरास्मान् द्वयात् वक्षपृष्ठपक्षम् ॥
 तन्मुक्तेन वयस्तेत्तिस्मान् गत्यपुव्यादिभिः क्रमात् ।
 वत्तद्वीक्षानामन्ते च पूजयेत् विकौषतः ।
 लेङ्कमुद्गान्ते वसार्वां इलमुद्गान्ते वद्वामानां ॥
 कुमारेषपमुखेवेव सुश्रुण्यं सुराद्वामानम् ।
 सोनापातेषु वेक्षानां एवात्मेण इन्द्रमेष्वामानां ॥
 पूर्वीदेषु व्यटेष्वेतान् वयस्तेत्तां विनामानां ॥
 वाराद्वीक्षानामन्तेपान् गत्यपुव्यादिभिर्यजेत् ॥
 इकात्यमण्डुपैवेष्वां वथिङ्कलोपादिमद्वामे ।
 स्वप्नानकुमां वयस्तवात् दृष्टिपामुक्तिपक्षम् ।
 द्वयात्वा महेषाविजल्लु विन्यसेत् वर्तमद्वामे ।
 परितोष्यटेष्वेतान् भवाद्वीत्वं पूर्वीवेत्त ॥
 अवकार्वन्ताचेष्वान् वद्गुपतिः रामेष्वन् ।
 उग्गेष्वीमाहादेवं वजेत्पूर्ववादितः क्रमात् ॥
 विष्वामण्डुपैवेष्वान्तु वथिङ्कलोपादिमद्वामे ।

प्रथान कुम्होन्यस्ता तु रामदेवे विष्णु स्पष्टतः ।
 द्वयात्रावीजन्तु विनयस्य गन्धादिभविते द्वृता ॥
 माक्षर्षिणीप्रवृक्षो वासुदेवोऽनि क्षेत्रः ।
 रामनीवाच्युतं नारदिं हृषीवामनः ॥
 क्षेत्रं तां स्त्राया सवीनाष्टकुम्होषु पूजन्येत् ।
 श्वस्त्रमण्डपके वेद्यां स्थापित्तलोपारेमहाम ॥
 प्रथानकुम्हो विनयस्य तन्माद्यश्वेतु पूजन्येत् ।
 द्वयात्रावीजन्यस्त्वात् पूजयेत्पुरवेण तु ॥
 त्रयीमुर्ति त्रिमुर्ति च पत्नाईं वत्मायोनिकम् ।
 चातुर्मुखउच्चवातां पितामहमञ्जन्त्राया ॥
 तरामार्ता क्रमान्यस्त्वा द्विक्षानेनाभितो यजेत् ।

आजीते

मानं संपूजयेदेवांस्त्वात् गन्धादेव स्वस्त्र ना...मः ।

क्रमादी

147 ६ कर्मायदयनं कुर्यात् द्वितु दिव्यु क्रमेण तु ।

देविकोमुर्तिपूजाद्यु हृषीकर्म समझेत् ॥

आजीते

चातुर्मुखप्रथानास्ते हृषीतामान्येच पूजाकाः ।

महाप्रतिचरवारस्तैः स्तैः पूजांलमारभेत् ॥

गक्षितां स्तु तोषवान्मुखमेषु योजयेत् ।

अंगेषु च कुमेषु प्रागादेषु यथाक्रमम् ॥

क्रांति

अंगयाव्यानादेकं सर्व माहनकायां लमारेत् ।

पलाकारवदीवर्तय न्यज्ञोव्या पूर्णिमावद् ॥

कामिविळवमपामार्गं पलाकारवदीमेण तु ।

कृष्णादेवेषु कुमारानां समिवहसंप्रकोपादेत् ॥

आगते

ताऽः प्रव्यारुद्धेषु प्रव्यानवहस्तेष्यतान् ।

देवानश्चय सर्वत्र हौमयेत्समिव्यादिभिः ॥

पूर्णो कुमारवदेत्य वर्तं पूर्वादितः क्रमात् ।

पलाकारवद्याव्यानाद्य सर्वत्रसमिदुच्यते ॥

क्रांति

समिदुच्यते कृष्णाजाते र्षविंश्च अवां इतिकारा ।

वृषभेषु कालमाषवे तिष्यावन्वे क्रमेण तु ॥

तात्कृष्ण बड्डेष्व ए समिवादीनि हौमयेत् ।

इति मद्व रद्य वा पूर्वेकं षट्कृष्णाक्रमात् ॥

आजीते

होमकाले तु सर्वेषु मुष्टिपोषु अगादिभिः ।

यतु अनि रोचतु दिक्षु गैदैर द्युयनं अवेत् ॥

सर्वगान्धा कृदेष्वा अवेदस्त्राजपल्तदा ।

गुरु वृषेन्द्र मूलाङ्गः प्रत्येकन्तु श्राताहुतिः ॥

आज्ञयन होमये दृष्टे विवाहौ च ततो गुरुः ।

कारण

द्रूपान्ते व्याहृति हुता अवनै द्युष्टिये ततः ।

द्रूपं प्रति ततो हुता ततो हुता सुवर्णिणा ॥

स्पृष्टाव्येष्टानमागांतु व्याहृति जुहुयात तः ।

तैषो लबनामा मात्रेण जुहुयाच यत्सुहृत्या ॥

मावं जागारां शाश्वा प्रभाते द्यापनं कुरु ।

वीटतनो

प्रभाते विमलौ च आत्मार्थलानमात्यरेत् ।

मात्रात्यासेन मात्रेण व्यासै कृत्वा विश्वेषतः ॥

ततो वस्त्रानं होमत्वा कर्तव्यं देष्वा कोतमः ।

सामिदात्यन्तं पान्तु प्राप्तावेन कृताहुतिः ॥

विमानवीजसंयुतं पठ्या विश्वा त्वं लक्ष्यत ।

स्वप्नमे चान्तवर्गेण मुक्तार्थं द्वितीयक्रम ।

१४८६ चतुर्दिक्षारूपेत् विनद्यनाम समन्वितम् ॥

विमानस्यतु विशेषद्वय मूलमानासेहोचयते ।

सर्वद्वयस्यामुक्तं हृष्टवाहुं समुद्घात ॥

उविष्टमग्नेऽपि मनमा जुहुयातेवनन्तरम् ।

विद्याद्यज्ञात्वं यदाश्चमुद्घैवद्वयते ।

कुत्वाते तु यदस्यति कूर्णाकुतिमथाचरेत् ।

आचायदाश्चिणां नद्यनाम पञ्चाङ्गम् विवरण्यतम् ॥

कारण-

यज्ञाहेमाकु॒ंतो याव॑ द्वृक्षिकान्तोऽप्युभ्योत् ।

दाईणांवयेत्तोषां गिर्भां विविक्तं चोत्तमा ॥

तदेष्व॑ मद्यमाज्ञाया तदेष्व॑ कन्यसाभवेत् ।

दाईणां द्विगुणां देव्यात् गुरुवेष्कन्दमण्डये ॥

वोत्तमे

द्विरस्युपारि विशेषद्वय कुम्भमुद्घायेत्तदः ।

विमानस्तदाईणं कुर्यात् प्राप्ताद्येवार्णस्यतः ॥

विमानमूलमुद्घैर्योमन्यापेष्टमुद्घैरन् ।

पञ्चवत्सूष्ठुर्योद्घैर्योमन्यवेष्टमेवन् ॥

पूर्वोदीकान्पर्मन्तं स्नापमेत्यवस्थ मत्तातः ।

दिक्षामूर्ति चैव प्रेत्य स्वस्वमनोग्महापयेत् ॥

149a ग्रावपुष्पादेनाऽयकुर्य हृविद्यवात् द्विकोषतः ।

काटने

स्थूलप्रमाणी कलाद्वान् विन्यसेत्तुविपूर्वकम् ।

देहं विमानमित्युक्तं देहोलिकुमेतिरमृतम् ॥

सुकुम्भं तसुकल्पनेत् मत्तान्यालेसमाटनेत् ।

द्रुतावालदाऽकीर्त्तमेमन्त्रस्थूलयग्रकेन्यसेत् ॥

वक्षुमयोऽविजमादाय तद्वामेवपुष्पजयेत् ।

वीटनामा

ग्रावपुष्पादेनाऽयन्ये हृविद्याकुपेषतः ।

श्रावणाऽविजमादाय द्विवभर्तांस्त्रोन्येत् ॥

सपुत्राद्याचैव प्रेत्य वस्त्रादीनियदापयेत् ।

प्रावेषः कुसुरमस्त्रं स्मृपुत्रांतिमाप्नुयात् ।

ब्रह्मविद्यायनम् ॥

अथ प्रकार गोप्यमणुपादीनां समान

किञ्चन्वा देवकनैव लोकनोद्धार क्षममाह -

प्राकार गोप्य समणुप बास्तुकुण्ड -

मूलालयस्थ परिवार गृहेन्द्र जागे ।

यत्किंचिद्देव विकल्पं स्ताति तत्तद्देवं

सन्धाय सर्वं विकल्पं तु तथोद्धरेण ॥

प्राकार नामं पुलान्त हर्षमङ्गलारभयाद् ।

महाभर्यदात्या, गोप्यरपि राक्षसि प्रभृति वोड़ा

14916 अनुभिपर्यन्तानि । मणुपानि चेतुस्तमादे सहस्र-

स्तमादानि वास्तु स्वस्तिकादि कुण्डानि चतु-

रक्षादीनि लकुण्डादीनि मूलालयस्थानि परिवार-

गृहानि विनायकालयादीनि तेषुस्त्रेषु सर्वं

दुष्टानां दिभायैकक्षेत्रं भाव इति राक्षस आवा-

देवकालयान् । राते षुजीर्णेषु सातसु जीर्णिवर्णे

यस्तु किंचिद्देव विकल्पं रातोऽक्षु विकल्पं तु विवर्म

तात्यात्किंचिद्देव विकल्पं स्ताति तत्तद्देवं सन्धाय

सर्वद्वयविकल्पं स्ताति तथा, पूर्वद्वयेष्व युवर्ष्माणे

वैष्व उद्धरेत् । चक्राद्यविकल्पं रात्येकमानेन -

स्त्रोद्धारे न दीवः । तथाचोर्कं कामिकाद्य-

प्राकारे गोपुरे जीर्णे वति ते स्फोटनादेके ।

रात्रो मायकरे प्रोले कृ॥न्तिहौमं ततो नयेत् ॥

तत स्सेप्रोक्षणं कुर्यात् सन्ध्याने हृषीहृषीकेषु ।

कुर्व्वागत्येन सेप्रोद्य कृ॥न्तिहौममथालैत् ॥

वास्तुविवाप्रकारे

बाह्ये प्राकारे सालादि बिभून्ते प्रचुतेऽयवा ।

150a

पूर्ववहृष्टावेकं हीनं अशेषं कारयेच्छुभास् ॥

अन्तमिष्टलसालादि मर्यादावरणान्तिकास् ।

ता हीनावेकमावेन कलपये तकलपवित्रमः ॥

अत्रावेक.. हीनं वा अशेषं कारयेद्वित्यत् पूर्व

प्राकारस्य त्रिप्राकारस्ये त्रिप्राकारस्ये लस्यैकप्राकारं

त्वं विवाहितम् । जीर्णेद्धृष्टस्य यथाकृदि विवर्यत्वात्

तथाचोर्कं वास्तुविवाप्रकारे

पूर्वप्राकारस्युक्तेवा त्रिप्राकारस्युत्तमवा ।

प्राकप्राकारस्युक्ते कलपयेत्कलपवित्रमः ॥

मर्यादामिकं त्यवावान्तमिष्टलकं तथा ।

क्षेष्यप्राकारस्युक्तं त्रिप्राकारस्युत्तमवे ॥

अथ प्राकृतकारेण विप्रकारमिहोच्यते ।

अन्तर्मुद्दिष्टकारणे वा मध्यदामद्युहारकार ॥

त्यज्ञावान्यत् कोषन् विप्रकारमिहोच्यते ।

प्राकृतकारकारेण पुनर्हीराचुतं कुरु ॥ इति
कारो

प्राकृतजीविते तत् कुर्याद्युद्धारणं क्रमात् ।

प्राकृतकारेण स्त्री पुनरस्सञ्चानमाचरेत् ॥

आसान्ता द्विकीर्णे तन्मूलाणां समुद्धरेत् ।

1506 आशेषकां ततः । इत्य प्राकृतं समाचरेत् ॥

तर्गाद्युद्धीरणाकरित्यं कर्तव्यमाविकं कुरुमन् ।

तथा

पौराणं देवस्तदनं पौराणं कूपमेवन् ॥

पुराणाद्युद्ध लृष्टादि नर्तयनत्यजीत् बुधः ।

तेषां बन्ह पृष्ठेष्टोत् कुर्याद्युद्धाकृतिं त्यसेत् ॥

अङ्गानात्कुसते तेषां भास्तु पर्याद्युपतभवेत् ।

तस्मात्पारेह तानि वाहुरावरपान्यसेत् ॥

गोपुरं । सुप्रभवे

जीर्णेत् गोपुरं तत् प्रासादेष्टोर्जवत्कुरु ।

अन्येषां मण्डपाद्मीनां अवेन्तस्योक्तमार्गितः ।

कामेकै

मण्डुपे परिबारेऽयं परिवारालये पुनः ।

अनुकर्मिविभेदाऽबत् विभेनाकलपयेततः ॥

प्राप्तप्राप्तासाहौ तो वादेयर्थः ।

निर्विद्धा

मण्डुपे जीणद्वात् उद्घृत्यह्यापयेनवस्तु ।

परिवारालये जीर्णे तद्वृत्तान्वान मावेत् ॥

कामा

प्राकारमण्डपाद्मीनां च छोर्णं तत्र तद्विना ।

कुर्यान्तत् पूर्ववद्धीमात् मण्डुपे हि मनोरमम् ॥

अन्यथायदिकुर्यान्ते तस्मै भवसु उन्मादम् ।

सर्वनाशो अवेन्तश्च एवं निष्फुलम् वाच ॥

कामे

151a

मण्डुपे जीर्णं तात्र पूर्वोत्तरविभेना कुरु ।

प्राकारे जीर्णं तत्र सर्वान् पूर्ववद्विनाम् ॥

कर्मकूटादेहीनम् दृष्टिवलम् वोत्तरे ।

प्रथमेष्टकां त्यसेन्तश्च त्रौलजे त्रौलजं इमात् ॥

पुरातनाकृतीत कलात् भ्राकारं त्वं समं यदि ।
 मुरवादेयत्र सर्वे यु ग्रामं कुयी हु व्यापातः ॥
 पुरातनाकृत कलात् ज्ञानं इतिहासं यदि ।
 दोनामोनकर्त्तव्यं त्रापानामापि ग्रावक्षः ॥
 इष्टकालीणदिक्षो यु पुनरहस्यानमाचेत् ।
 श्रीद्वयाङ्गो लभामि द्वै नमानापि क्यन्ततो ग्रावेत् ॥
 एवमेवप्रकारेण गोपुरादीनि कार्येत् ।
 चारथोऽगादि लोर्यु तानेव सङ्गृहे व्यग्रात् ॥
 स्थपतिकृष्णकोषण फाल्गुमागेणिकार्येत् ।
 पर्याप्तानेव सङ्गृहे नाहि च इति अभिक्रमात् ॥
 पर्याप्ततत्प्रदेको यु योजयेत् स्थपतिस्तथा ।
 एवं विष्प्रकारो वाहुकार्यो वा कार्येत् ॥
 कृत्यमालो कायान्तु जीर्णिकालेत थोद्दूरेत् ।
 नावकमित्रकुयस्तु यथानामं च सङ्गृहे त् ॥
 वाङ्मा । कामिके
 जीर्णवास्तो स्तु मानाद्वावन्तु रामासमाप्तिर ।
 पुनर्भ्रातो रामागेणा विक्रमानादिभिर्युतम् ॥
 कर्त्तव्यं विजयाकृष्ण नृपते विजयमादिकृत ।

पूर्वमानादेषु शीणं पुनः क्रमेणाकर्तयेत् ।
यदिमोहेन कुर्वित सर्वदोषात्पदेहि तत् ॥

कार्यक्रम

लता वृद्धिकार्यो वास्तवौ नृपतेर्विषयदाकर्तौ ।
अप्रमाणयथाऽस्मै विहितलक्ष्मीन्देवता ॥
अप्रमाणन्यथान्तर्गते तर्गदेवो न विद्यते ।
प्रकाशात्प्रागुद्यवृद्धिः प्रतीच्यां रिपुभिः शायम् ॥
दक्षिणमरणस्याद्धि तस्माद्वृद्धिर्जन्मेष्यते ।
लकुदास्तोः परितो वृद्धिः समावा विषमापिवा ॥
ग्रामादोनां गृहादीनां छालानाऽत्र विक्रीष्टतः ।
आरम्भोऽयस्तदीव्यजियो हीनन्नेष्टं मुनीवैराः ॥
समंकाशो जयेतस्मादविक्षेपं वापियोजयेत् ।
युक्तिः परितो बापि प्रागुद्यविद्वाक्षिकीवृद्धयेत् ॥
वृद्धमालेकयोभ्यामः सङ्ख्यापरिकल्पयेत् ।
सर्वधानो चित्तं हीनं शुभ्रवृद्धिं क्रमेण तु ॥
उक्तानामापि सर्वेषां विशेषः कथितुचयते ।
हीनं कुर्याद्वृद्धयै समंकात्तर्गविवर्त ॥ इति

सर्वकानों तरे

गतमरेत पुरी बोपि यथा विभव विद्धते ।

विश्वास्यन्नकुर्वीत महापुण्य विकीर्षया ॥

प्रवृत्तकामानवाद्योति यथोत्तेन तु कर्मणा ।

कुण्डलीणोऽस्त्रारस्त्वालिते

नित्यादिने कुण्डलीणोत्तु तापुर्वका तथोत्ते ।

स्त्रीकर्त्तृद्युपुलं कृत्वा तागादिने कुण्डलो व्यस्ते ॥

यात्राहोमन्तु कृत्वाद्यो तागहोमं प्रकल्पयेत् ।

यावत्कुण्डं समाप्तिस्थात् पश्चाद्यादिनां विवरणः ॥

स्थापयित्वा तत्तद्यापि यात्राहोमन्तु काटयेत् ।

तत्तद्यापि प्रकुर्वीत नित्यहोमं विभ्यानतः ॥ इति

परिवारजीर्णिङ्गाः । काठम्

परिवारालये नीर्जे लोलयस्योत्तरांकुरु ।

पुर्वं कृत्वा पुनः कुर्वील्लक्षणोन विचरणः ॥

.. ह्यं कृत्वा कृत्वा तु सर्वदोषसमुद्धवः ।

स्थापने चोत्तरेषो तु तद्विद्वारेभ्यो मनोक्तः ॥

उक्तु द्युप्रकर्त्तव्यं परिवारादेकं क्षमात् ।

जीर्णित्वात् विवेत् उद्धरेक्ष विकौषतः ॥

त जद्गुमागतके वीडं कृत्वा मुर्ति समझयेत् ।

1596 स्थापनीक्रमके पाठों विचार स्थापयेन्न बन ॥

परिवारालये वीडं प्राकां गोपुरे तथा ।

प्रतिमामण्डुपादीनि मण्डुपाचे लभान्तथा ॥

पुरामण्डुमाना निभा विपुनः कर्मावेकं शब्देत् ।

हवो रुस्थानगतो बाधे पुनर्बीहयतात् फुमम् ॥

बाह्ये चैवामे मास्याने कर्तव्याण्ते सलक्षिणाः ।

बातुक

परिवारवीहीने दासीदास विनाकुलाम् ।

स्थापयेत् पूर्ववत् पर्यात् कृत्वा तत् स्थापनाकरत् ॥

परिवारादुकौकल्ये पुनरस्तन्यानामाप्नेत् ।

सुप्रभावे

परिवारालये हीने पूर्ववत्परिकल्पयेत् ।

तत् विचारपाते तेऽप्नीने विनो भेदे तथैवन् ॥

हृत्वा तु छोवमनेवाकुर्यादिकृत्वानि पूर्ववत् ।

प्रतिष्ठाकारयेत्प्राग्वत् स्वेष्वेन विघ्नानतः ।

अंकुमति

प्राकां बलिपीठं च मण्डुपं गोपुरमुवा ।

परिवारालये बापि जीर्णिक्य भेन्नमेवका ।

तत्त्वद्वयः पुनः कुर्या पूर्वद्वये द्वितीयतम् ॥

कारण

५३२ रवणहस्फुटितसंजाटं प्राक्षाद्यसमारेषं ।

३५८१ कंभेच्छ्य तरिम्भिर्मात्रामवाप्यात् ॥

राक्षसंख्यापितृभास ये पश्यन्ति नरोचमाः ।

पूर्वपात्रकिंवापि तेष्वियान्तिपरांगात् ॥

॥ इति जीर्णद्वये प्रथम परिच्छेदः ॥

==

अथेवमालय जीणोऽद्वार मुक्ता लिङ्गं लक्षीण

पूर्वकं लिङ्गं जीणोऽद्वारमाह-

लिङ्गं स्थावरं ज्ञानीभवत्यो दुष्प्रानुपूर्वं पुनः-

षष्ठ्यमेव द्विष्टाणेकादृ भेदवशात् सतता ॥ प्रेतोऽग्नोऽनुवना ॥

अष्टाष्टापित्रे स्त्रैष्वाच नवव्या भेदा : क्रमात्युः पुनः

प्रोत्तं मानुषके पुनर्द्विष्टाविष्यं व्यादमुखवाचे भवते ॥

लिङ्गं भूतानि लक्ष्यमात्रिन् गच्छत्वा ते लिङ्गं

तदुक्तं सुप्रभेदे

लक्ष्यं गच्छत्वा ते भूतानि संहोरेनि विलापतः ।

सृष्टिकाले पुनरस्त्रैष्ट तस्मात् लिङ्गं मुदाहृतमीति ॥

प्रतिलिङ्गं जड़ु-मन्त्रे रथास्त्वाभवत्य भेदस्यतथा

द्वे वा स्थावरं जड़ु-मन्त्रिते द्विष्टाविष्यर्थः ।

तदुक्तं कारणे

अतः परं प्रवृत्यामि लिङ्गं लक्षीण मुत्तमाम् ।

१५३६ स्थावरं जड़ु-मन्त्रे द्विष्टाविष्यं लिङ्गं मुच्यते ॥

ज्ञीलामयन्तु अद्वृपं मज्जिष्ठा हृष्टुतम् ।

तिष्ठुतमुक्तुले युक्तं स्थावं लिङ्गं मुच्यते ॥

त्रिष्ठापन्त्यानि सर्वाणि जड़ु-मन्त्रे लिङ्गं मुच्यते इति ॥

त्रिपुरा द्विविष्यमापि । पुनः शाणीकार्त्तिमेदवकारः शाणीकं
 मृगमयै राजांतोहुज दारुनं कौलजं भेदात् बद्धेदम् ।
 तथोत्तं सुप्रभेद
 शाणीकार्त्तिमेव मृग्नौ हा द्विराजान्वासुजन्तयो ।
 कौलजस्त्रोव विष्णुका बद्धेदेव लक्ष्मीमुच्यते ॥ इति
 तोषामापि भेदानाहृ तत्रापिचेति । अर्जुनं द्वादशकाभेदाः ।
 ओविनो दोभेदो । अष्टअष्टभेदाः पुनरप्यष्टभेदाः ।
 सप्त च च सप्तभेदा नवव्या नवभेदा रावेक्ष्मीमास्युः ।
 शाणीकं द्वादशकाभेदम् । मृगमयै द्विभेदम् । दारुन-
 मृगभेदम् । लोहजार्त्तिमेदम् । राजां सप्तभेदम् ।
 कौलजं नवभेदम् । तथोत्तं सुप्रभेद
 शाणीकं द्वादशकाभेदोक्तं मृगमयै द्विविष्यं पुनः ।
 दारुनं चाष्टव्याप्तोक्तं अष्टव्याक्तोहुजं समृतम् ॥
 सप्तव्या राजांतोव त्रिलोकान्वयविष्यमिति ॥
 रात्रेषां लक्ष्मीराजां कौलजामापि सुप्रभेद-
 राजांलोहजामेव वाणीलक्ष्मीचक्षं समृतम् ।
 कौलजायत्रेषांक्षेत्रं मृगमयवासन्तयो ॥
 शाणीकार्त्तिमेव वैष्णवे सैकतीमो शाणीकार्त्तिमाम् ।

तपुलं विभवाचीनां अस्तमनापदं स्मृतम् ।
 नावोमृतं गूमिलाभस्यात् गोमये रोगनाशानम् ॥
 नवनीतं मनोहादं रुद्रादीशानवर्द्धनम् ।
 हारव्येणां आग्ने काक्षी. १००० कृच्छ्रिं तत्यक्षिनां स्मृतम् ॥
 आयुष्यवर्द्धनं पुष्पं गुरुमिष्टार्थं सिद्धिदम् ।
 पैषुं पुष्टिप्रदं प्रोक्तं शाणिकानां फलं भवेत् ॥
 मातेषां चैव लिङ्गानां नप्रमाणं नाचार्योति ।
 मृपमये राज्यफलं पक्षापक्षप्रभादकम् ॥
 कुद्धिदेहो मृदेगृह्ण यज्ञाभागं समोनिकम् ।
 कृत्वा दग्धमिदं पक्षं तत्प्रापक्षमिहोचयते ॥
 कामिके
 की तावो मृत्युमादामा पथस्तैलदव्योकृतम् ।
 यवर्गो व्युमन्तुपर्वत्य पव्यो वृश्चत्वाऽन्वितम् ॥
 पितृक्षेत्रं न सुगत्वेन कृपान्वयोक्त्रो ह्यस्मां मृदेः ।
 श्रीवेष्टकं स्तुत्यरसं तथा गुल्म गुल्मुकाक्षिराम् ॥
 १५६६
 | पञ्चनिर्यासं संस्कृतं सर्वलोकप्रसिद्धितः ।
 मातेषां स्तुत्य मृतं गृहीत देवीकम् ॥

सुप्रभाद

सुर्यो रातोऽम् सुमृद्धं मासपक्षो विन्दथा ।

रनवीजसमाचुक्तं मपक्षं लेङ्गमायेत् ॥

लोहजव्याप्तेदीयथा -

सुवर्णं राजतं हारं कं कां स्यमाट्या कुटकेतथा ।

उमायसेष्टीष्टकं चैव गिरुकांशेतिलोहजम् ॥

सौवर्णं श्रीप्रदं प्रोत्कं राजतं राज्यालेङ्गिदम् ।

ताकं पुग्यदं चैव विहुं वं कां स्यमेवन्म ॥

आरक्षुं तथोऽग्नादे शायकारक्षमायसम् ।

श्रीसूर्यं शोरकर्णं त्रपुचायुष्यवद्धनम् ॥

मावन्तु लोहजं प्रोत्कं ततो रनवीजमुचयते ।

मौर्ति कांश प्रवाक्तव्यं विहुं स्फटिकेतथा ॥

पुष्यं मरुतकं नीलं रनवीं संप्रकोहिदम् ।

लोह रनवीं लेङ्गं पूजाभागासपीहितिकम् ॥

वर्षालाभप्रसाणोन स्फटिकाकीनि काटयेत् ।

स्फटिकादेषु कर्त्तव्या गिभागे रेव पीठिका ॥

तदायामसुविस्तारा पिठिकाङ्गुभद्रासमृता ।

राकाङ्गुलं समरूपं चटुर्विंशत्युलान्तराकम् ॥

लोहजं लिङ्गं मित्याहु लौदिः प्रोद्धारपां विना ।

दानवाष्टकं यथा

कामी मध्युक मध्युक कर्तिकां तथेवन् ।

विन्दुकार्णुलोचने पिपलोदुम्बरे तथा ॥

कामीके बहुवउकाः । यथा

रविद्विवेष्वदनस्यालो मध्युकस्सरको मतः ।

विलवं कदनव लोकौ देवतानां त्रिकावाः ॥

प्रश्नात्मकम्

पत्नमाञ्जुना वकोक्तव्यं करिणो इत्यचन्दनः ।

स्त्रियसारचये वृक्षाः पलाकान्ये तु महस्मा ॥ इति ॥

कौलजन्मव ब्राह्मणादि चतुर्वर्णानुस्तोषं चतुर्विषय ।

सुप्रभेदे

कुलाचापेस्त्रिविषया जातिभेदात्परोद्धिनोः ।

कौटारत्तात्यापीता कृष्णान्वेति चतुर्विषय ॥

गोक्तोरकाङ्क्षवर्णमा ब्राह्मणानोपकाटयते ।

जपावन्धुकपुष्पाभा नृपाणां प्रीचयते क्रमात् ॥

उजनीस्वरीस्तदुक्ता वेदुयानान्तप्रकाटयते ॥

माषठुरांलुतु सङ्काकाकुद्वान्तु समृद्धिदा ।

155 ६ सर्वेषां नदुं किला कृष्णा सर्वसंपत्ति करम्भुव ॥
 सा चोष्टनलं किला तप्ताचाक्षिष्य राहिमीभः ॥
 आग्नेद्य वाचयुक्तकावा वर्णये संप्रथना त इति
 प्रातद्वानुकिलाच्य, द्वाळुकिला सङ्कृह प्रकटणोत्त
 प्रकारेण गृहीतव्याः । कौलजे नवभैरो यथा ।
 मुप्रभै

दिंये स्वायंभुवं पूर्वे द्वै विकं गाणपन्तव्या ।
 आस्तु च सुरलिङ्गं च आर्षं राहिसन्तव्या ॥
 मानुषं बाणलिङ्गं च लिङ्गं नवविष्वं भवेत् । इति
 मातैषं लद्वाणं यथा

पतोका इर्ष्या काशा उद्धास्त्रा कृतिरेवन्ते ।
 आज्यं वा मधुगन्धं वा पातोकं पर्वताकृति ॥
 इत्येतत्तुष्टाणं प्रोक्तं लिङ्गं स्वायंभुवस्यतु ।
 दिंये स्वायंभुवं पूर्वे उत्तमो तमभेवन्ते ॥
 द्वै वतं गाणपं प्रोक्तं मद्वयमोत्तमभेवन्ते ।
 आस्तु च सुरलिङ्गं च आर्षउच्चाव्यमाघमन्त ॥
 मानुषं लिङ्गं भैरो त्वं मद्वयलव्यमो भवेत् ।
 बाणलिङ्गं स्य नैवो त्वं लद्वाणं तु विष्वर्षयेत् ॥

अग्रदैविकालं द्विं मानुषे -

दैविकार्या र्थकुलो गाणपत्यं मानुषे तथा ।

१०८ चतुर्विष्णुलिङ्गं दैविकेत्तदिं द्विं ॥

156a | दैविकार्यमावेलिङ्गं निमौनात समन्वेतम्

दैविकार्यमावेलिङ्गं दैविकालं समायुतम् ।

यतोन्नामैव याऽकर्तुमाले पुराकृति ॥

कर्तुमैव दैविकालं दैविकालं दिविष्णवात् ।

कर्तुमाण्डस्य कर्ताकारं मानुलिङ्गं कर्ताकृति ॥

उर्वाकर्तुमैव कार्पेलिङ्गस्य कर्ताकृति ।

तालोकिलवद्वाकारं गाणपत्यं लिङ्गमुच्यते ॥

मूलस्थूलं एवेलिङ्गं तालोकेर कुलाकृति ।

लिङ्गमाविकमाण्डात् शशस्त्राविविजितम् ॥

द्वार्द्वागम्भान्मानो वा हस्तमानमधायेवा ।

कुवकास्त्रोर्माणीन कुरोवर्तनमायुतम् ॥

शशस्त्रमुवेबाणिलिङ्गं दैविष्णवार्थकिं दिवि ।

गाणपत्यं मानुषं लिङ्गं षट्प्रकारं प्रकीर्तिम् ॥

कामिके

स्वायम्भुवेबाणिलिङ्गं दैविष्णवार्थकिं दिवि ।

गाणपत्यं मानुषं लिङ्गं षट्प्रकारं प्रकीर्तिम् ॥

यत् त्वेनैवोत्थितं लिङ् स्वायं मुवमुदाहृतम् ।

क्षीरेन संस्कृतं यत् बाधा लिङ् मुदाहृतम् ॥

दैवैसंस्थापितं दैवैव मार्गकं वरपिषुणितम् ।

गांगैसंस्थापितं लिङ् गाणपत्यदुदाहृतम् ॥

मानुषं मनुषं शिष्टाः स्थापितन्तदुदाहृतम् । इति

मानुषलिङ् च दक्षभेदो यथा

लिङ् निर्णये

सामलिङ् वद्मानं त्रौवायेवयवस्थास्त्रियम् ।

मावदैशिकलिङ् च शाकोक्लहस्ताकम् ॥

वारालिङ् च वक्षोव्यं मुवलिङ् मुदाहृतम् ।

लिङ् च वक्षभेदेऽसात् मानुषेतत्प्रकीर्तिम् ॥

स्वायम्भुवादिलिङ् नानं स्थानमानन्दाविवर्ते ।

तिरुत्

स्वयम्भुद्युतलिङ् च स्थापितस्य महाविभिः ।

दैवैव स्थापितस्यापि इपमानन्दाविवर्ते ॥

तलिङ् कृतिरूपेण नामगोद्पृथक् पृथक् ।

हातौर्यं फलतस्यायं साधकेन्द्रियार्थतः ॥

सुप्रभद्रे

चतुर्दशिम योगानं अष्टाश्रीम द्यमं भवेत् ।

तद्वृक्षं वृत्तमेवं स्यात् त्रिभागं सर्वत समाप्तम् ॥

समालङ्कुमाति प्रोक्तं वद्धमानं तत्त शृणु ।

चतुर्विंश्टात्यविकायोमे सप्तांश्च चतुर्दशिकम् ॥

अष्टाश्रीमष्टमीनं नवांशीवं वृत्तकम् ।

वद्धमानमिदं लिङ् द्विवाविष्यकमतः पृष्ठ ॥

1572

आयामं दद्धाव्याकृत्या चतुर्दशिं त्रिभागतः ।

अष्टाश्रीमात्रिभागेन चतुर्दशिं त्रिभागेन वृत्तकम् ॥

द्विवाविष्यकमेवं काण्डं शुक्रियुक्तिकल्पदम् ।

स्वस्ति काले लिङ् मासेन त्रिवतु द्विष्टजादयः ।

स्वस्ति कं लिङ् मासेन अस्य थाय त्रिवायते ॥

त्रिवायते आणि द्विवायोमे नवीकाद्वा हि भागतः ।

ब्रह्माव्यासवथवा तेऽयो भागाभागाविष्यकक्षमात् ॥

त्रयाण्डांश्च लिङ् स्वस्ति कं लिङ् योगकम् ।

सार्वदो द्विकलिङ् लिङ् लिङ् योगथा कामिके ।

सार्वदो द्विकलिङ् लिङ् लिङ् कद्युप्ते गर्भमानतः ।

प्राणाद्गर्भमाने तु पूजाँको श्रिमेकन्तम् ।
 नवाँको पूजाभिर्लक्ष्यं भवत्यहेन कृष्णस्तम् ॥
 तद्वान्तरभौदेन भवन्त्यन्यानि वस्तुपुनः ।
 तारामालिकमाने त्रयीस्त्रियापापापावत् ॥
 विकार्यको कृते गर्भो दक्षांशुमध्यमं भवेत् ।
 राकादक्षाँको मह्यं इयात् भागीर्वदक्षाभिरेष्य ॥
 महामे वद्दिग्भागीन नवलिङ्गोदयस्तुवा ।
 गर्भिन्दु नवव्याकृत्वा नवलिङ्गोदयस्तुवा ॥
 अथमं गर्भिपादेवा त्रिपादेवाथमं भवेत् ।
 महामेषविभागे तु तत्तदन्तरभौदतः ॥
 १५७६ त्रयीस्त्रियापापापानि लिङ्गानि कथेतानि च ।
 अथवा गर्भिहृष्य श्येष्ट्रिकमध्यमं भवेत् ॥
 गर्भीर्वद्यमध्यमं ज्ञेयं पञ्चाशिष्ठीवरं मतम् ।
 पूर्ववत् महामं कृत्वा स्त्रयीस्त्रियानि त भवन्तेहि ॥
 राकृत्वा स्त्रियानि गर्भिहृष्येष्ट्रिकमध्यके ।
 नवहृष्टप्रमाणानि मानेस्यालिङ्गोदयके ॥
 राकृतिभागीन गर्भिहृष्येष्ट्रिकमध्यके ।
 त्रयोदक्षाँकांशेष्ट्रिकमध्यमं भवेत् ॥

अर्थे इथाभुल संयुक्ते अवर्णवस्त्रामान्विते ।

स्वाकूर्च्छे सापिलाने च स्वाकूर्च्छे पल्लवा निवेते ॥

तथा विष्यायो वर्द्धन्यो मास्त्रिकां इथापयेत् गुरुः ।

संपूर्ज्य गन्धपुष्पावे इव नुगुह्यान्निवापयेत् ॥

ततः पाङ्गुपताट्टोण प्रति भागं स्वाहा करु ।

हु त्वा कार्त्तयस्त्रभासा प्रोद्ध शुक्रो द्वृष्टा जपेदुरुः ॥

विलोमावध्यन्ते तद्वा विश्वजे तत्वतत्वपान ।

तद्वन्ते शुक्रे शुक्रे शुक्रे लिङ्गे पिण्डादि सांकेतान ॥

क्रियाङ्कात्प्रापि मन्त्रा त्रिलिङ्गे भागात्रये स्थिताण ।

कालो जटे

प्राप्तो ठिक्कायाच्च दुर्दार्थं कृति कामुत ।

प्राप्तो चूल्के तद्वन्ते कर्त्तव्ये हि विलर्जनिम् ॥

प्रथमेव सर्वेषां संहारं कार्ये इत्युत्ता । इति

सुप्रभावे

तद्वन्ते न संमिति गो वाल कृत इच्छुना ।

कर्त्तव्यणान्ति इत्युत्ता वृषभं लौणा निवेतम् ॥

करुणं पवनतच्चा भूषयेत् अवणाहृके ।

वीरतन्त्रे

वृषगायत्रिमनोणा अद्वये हृषभं ततः ।

सुप्रभेदे

रह्मुनाबन्धय तल्लिं ककुदा ग्रेवृषस्यतु ।

वद्भुना सुबुद्धिं नहु रपमनुस्मरन् ॥

तल्लिं क्षमुद्धिरेमानी वृषभोणाक्षिवेनय ।

काठा

उद्धारयेत्तोल्लिं गजेन वृषभेणवा ।

मौ० चौ० रह्मु समादाय त्रिवृतं बन्धये हृषु म् ॥

गजेनोहु रथार्थे हु रथवाहो चर्म कुप्तया ।

काठा

सुवर्णांतरया रथा वृषभेण प्रचालयेत् ।

क्षिवमस्तु गृहान् लोके प्राप्तिवृत्त्युल्लेशुः ॥

काठा

पिपिकां रथात चेत्तत कुन्दालयोहु गजेन तु ।

पादकौल्कां फ्राल्कां जाणिच्छेन्नु दीणा । नवेतम् ॥

सद्व्यध्य द्यापनोकेन लिङ्गं वै स्थापयेन वम् ।

जीर्णिं लिङ्गं समुद्धृत्य द्विवेकायां रथोपिवा ॥

पूर्ववत् संक्षम् कृत्वा स्त्रयास्तु प्रमाणतः ।
 लिङ् । यो विकारोऽस्मि चतुर्थं कर्त्तव्यं हेतः ॥
 सात्रिभागात् लिङ् । विस्तारः परिकीर्तिः ।
 गायत्र्यं तु लिङ् । चै पञ्चभिर्वितु विस्तारः ॥
 उत्तरवाणूद्धारोऽहु लिङ् । चै पञ्चभागात् ।
 चतुर्थं गोधवा लिङ् । विस्तारः परिकीर्तिः ॥
 दैष्यं जिष्पृष्ठाकृत्वा रसा भूतानि आगतः ।
 विस्तारः कथितक्षणां स्तो लिङ् । नामं मुनिपुङ् । वा ॥
 द्वारस्त्रभादिभिर्वितु मानं लिङ् । अमृह्यताम् ।
 आगोनवाचलिङ् । ते विभजेत्वा निर्वाङुः ॥
 षोडशां रसायनं चतुर्वित्ति काति संयुतम् ॥
 158 a कातिं विभजेत्वा चैकां चोजयेदुः ।
 गौराक्षीकलिङ् । नैपात् ।
 यथा कामिक
 अर्घ्यं नवव्याकृत्वा ऋक्षाव्यास्त्रिको आगतः ।
 बद्धस्त्रांकाक भोगैः इत्युपागो रुद्रादिषु क्रमात् ॥
 गौराक्षीकमिदैः लिङ् । शुक्राणां तत्प्रकाश्यते ।

साहुद्वादि लिङ्. लड़ींगं श्रीबालवनिर्मिण दीपिकायां
 प्रदक्षिणमस्माभिः । तत्त्वैवो हयं । वारालिङ्. मुख-
 लिङ्. लड़ींगं वथा सुप्रभैषे
 वारालिङ्. मुखलिङ्. श्रीणुवत्सरमाहितः ।
 पञ्चवारा स्पृव्यागा नववारा द्वादशा वारकाः ॥
 वाराष्वोडका विंश्चात्र त्रिष्टौ चाष्टविंश्चातिः ।
 अष्टुर्मुखिष्वर्याय नवाऽन्नं वा अमोननतम् ॥
 पूजामार्गं द्विव्याकृत्वा हृष्ट्वा भागो मुखं भवेत् ।
 पञ्चमुखीचतुर्वर्षके ग्रीवण्डैक समाचुतम् ॥
 श्रोत्राष्ट्रौ द्वादशादीन्द्रं सर्वलक्षणं चुतम् ।
 लिङ्. कारमवलत्य विष्ठुकालक्षणं चुप्तम् ॥

कारणोत्तु

वारालिङ्. महं वर्ष्यै श्रुयतां तत् प्रजापते ।
 पादादि मुखिष्वर्यन्ते वारालिङ्. प्रकाशकम् ॥
 अष्वोवेदा अकं कुर्यात् तदुद्देवत्वष्ववारया ।
 मतद्विद्विमहाप्राङ् सर्वकामप्रसाधकम् ॥
 158/6 ऊर्वर्वोडका वारा एव बोगधीलभते मुखम् ।
 रावंक्रमेण संयुक्तं वारालिङ्. मिति समृतम् ॥

श्रीरामोवर्णं कुर्यात् इति विषयमुच्यते ।
 चक्राकारेन्द्र विप्राणां नृपाणां कुक्ष दाखुवत् ॥
 वैक्यानां च रवपुण्डिरभूष्य धाणां विषयाकृते ।
 कृत्वा लिङ्गं श्रीरामस्तां षट्भागोनसमं बुधः ॥
 साहृदय द्विभागान् वर्तीत विषयाकृते ।
 विष्णारेण्य विषयाकृत्वा विभागान् तु वर्तीत म ॥
 अद्वयं च नद्वयं मिति प्रोत्तं सर्वकामभूप्रवत्तम् ।
 कुकुटाधुं अवेत्तम् विष्टारहेन वर्तीत म ॥
 अद्वयाविभजेत्तां मद्वयेन तु वर्तीत म ।
 एतत्रार्थकमित्युक्तं सर्ववर्तीय योग्यकम् ॥
 मानहीने महाव्याप्ते राज्यकोक्तानुवर्त्तनम् ।
 नाहीने तु दारिक्ष्यं श्रीरामहीने वर्तीत म ॥
 मूलहीने विनाकाशात् सूर्यहीने कुलदीपम् ।
 तद्वात्मविप्रयज्ञेन कारये लूपिणी विवर्तम् ॥
 मुख्यालिङ्गं ततो वर्षये वर्षकामार्थसाधनम् ।
 फुज्ञाभागं समस्तलु षष्ठीकौ विभजेत् श्रीमात् ॥
 त्रयोदशकांकं स्त्रीनामूर्त्तमालिं कारयेत् ॥
 चतुर्वर्णानं चतुर्वर्णं विवर्तते च विवर्तम् ॥

१०८

159a | चतुर्दिशि चतुर्वर्षकं शिवकं पृष्ठैलकम् ।

कुर्वेकं वर्तमानं तु मुखमा॑.. न कुट्टिमान् ॥

मकुर्तेनोवर्ववर्तमान् त्रयोदशाह्विकुलनं तु ।

ग्रीवामूला स्तना स्त्रया वद्धो व्येकं त्रयोदशाम् ॥

स्तनस्त्रगविवर्यवत् कारयेद्दुभुजान्वितम् ।

प्रतिमालझीपानेन मार्गेण॑ वसमाचेत् ॥

क्रीष्णलिङ्गवदाकारं कारयेज्ञीपान्वितम् ।

वक्तव्यलिङ्गप्रमाणान् प्रोक्तं पीठमध्यवद्धुण् ॥

स्त्रीहीनां चेपरिशाह्यं पीठं कुर्याद्द्विश्रीषतः ।

लिङ्गविस्तारमानेन त्रिगुणं पीठविस्तृतम् ॥

कर्णस्थत्रिगुणाद्वयं वा लिङ्गद्वयस्तमन्तुवा ।

गर्भगोद्दुर्गियाभास्य आगौकं पीठविस्तृतम् ॥

लिङ्गमानेन हृष्येद्यात् लिङ्गमानेन पीठिका ।

पूर्वकृतिर्थापिष्ठि त्रयाकुर्यात् पुनः पुनः ॥

अन्या कृतिर्थकं त्रिया कर्तिर्था कर्तृना॑ इती ।

इत्यादि वाकुवर्तमाचमस्ति॑ । विस्तर
त्रयामानलिङ्गते ॥

गावे लिङ्गलक्षणमुत्तवा सामान्येन

लिङ्ग. जीर्णोद्धारमाह -

जीर्णव्यानि तु बोडकागमवचः प्रोत्तानि लिङ्गान्यपि
त्याज्यान्यज्ञातु तानि लिंगुरनदी क्लोतोर्थपूर्वमत्तकः ।
1596 कोपावेद्वावद्वालोद्धारानि तु पुनर्यज्ञत् प्रमाणस्फुटं
तान्येवाय यजेष्वन्तव्य मयं लिङ्गं उत्तरथापयेत् ॥

आगमवचः प्रोत्तानि कामिकागमागमवचनं प्राप्ति -

पादितानि जीर्णव्यानि कालवद्वात् प्रासादपूजाति
वेदान्येन जीर्णं लिङ्गं येषान्तानि बोडका
लिङ्गान्यपि त्याज्यानि लिङ्गोद्धारविभेना त्यक्त-
त्यानि । तथा चोर्त्वे कामिक
जीर्णं द्वयम् कृत्वा स्थूलं हीनं माना विकल्पत्वा ।

अग्नं च स्त्रीतं लिङ्गं अवयम् यद्युद्धयते ॥

लक्ष्मोद्धारितं वज्रहस्तं संपुरुषकुरितं तथा ।

आमिचारक गमीरुपं व्यङ्गात् चेति कारितम् ॥

त्याज्यानि द्वार्वयातानि लिङ्गान्येतानि बोडका ।

सुप्रभद

लिङ्गं व्युत्पुरिते भिन्नं जीर्णं उपलब्धं तथैवयः

इदृशबिष्यं तत्स्थायका स्थापये तु नवीकृतम् ॥

मोहन्तीर्णे तरे

ग्रीनजीर्णे कृष्णदग्धं स्थूलं मानाभिकं हुम् ।

न ईमङ्गल्यं च गमार्णम् संपुटं स्फुरितं तथा ॥

अर्जनं च रसायात् श्रौषं तथावलं हुतं हुम् ।

मावमादीनि चाव्यानि लोकानिपातिवर्जनम् ॥

कालो तरे

160a

विष्वं सर्वाव्याप्तिं लोकुं वाहुकालं प्रदूषितम् ।

विष्वेष्वीनन्ते दुष्टार्थं सागर्भविक्षिष्ठावतः ॥

इष्वत्यहुं तथानहुं मानहुनि समुद्धरेत् । इति

अग्ने लोकुं द्वार क्रम उच्यते ।

सुप्रभावे

उद्देश्यीर्णिलोकुं तस्योद्धारक्रमं शुणु ।

महालं वर्ण्य अद्वीतीयानि लोकुं स्यद्विष्ठा ॥

सर्वकालाभावं मारा द्वावा वाह्य पूजां समाख्येत् ।

मनस्युतं हृविद्युत्यात् तद्गोपनायतने कृते ॥

द्वृक्षिमधुद्वृत्यापि शोरोपालित्युक्तः ।

दक्षात्मना लिपाकृते पञ्चश्रुष्टुकृतः ॥

प्रत्येकं कातमद्धृं वा होमयेत्पुच्चावेद्वितीः।

लिङ्गस्तृचालनार्थाय मूलेनैव ब्रह्माता हुतेः॥

दद्मात्पुण्ड्रितात् सहस्रांश्चासांसः।

कामिके

स्त्रीमिदाज्यतिलोपेतं हुतिवाच समावेतम्।

वार्ष्ण्यवन्तात् लिङ्गकं वलिं कृत्वा समात्प्रथं गुरुत्वम्॥

लिङ्गमध्यद्वयं पञ्चर्थं चितत्वादिसमन्वितम्।

आगोभागो भास्त्रेणाहुतीनां सहस्राकामः॥

कामिके

लिङ्गस्त्यचलनार्द्धाय समात्प्रथं गुरुत्वम्।

साक्षोकरणं कृत्वा ओजये विष्वालिङ्गिनः॥

तृष्णिं कृत्वा सहायेन प्रावैकोदाक्षं प्राप्ते।

ततो विश्वापये देवं प्रभो दोषावहु ज्ञात्वा देवम्॥

अस्योद्घोरे कृते त्राणी वर्वतीति भव हुतः।

160b तस्माद्वत्विष्वानेन साध्यतिष्ठ महेश्वरः॥

रावं कर्मि किलोर्वेदां त्राणी हौमं समाचरेत्।

शोषण्यमध्युद्धुर्विष्पि लिङ्गेनाष्टसहस्राकामः॥

कृत्वा तद्वन्ति कं मांगी हुतात्वाप्रपूजयेत्।

कामके

व्यापके वैरका उद्देश्य
चतुर्द्धूप्रियं प्रयोजयेत् ।

प्रणवादिनमोन्माद
मुलसन्नास अमारितम् ॥

व्यापके वैरका उद्देश्य
हृदयादिवद्वातः ।

चतुर्द्धूप्रियं प्रयोगं प्रणवादिसमान्वयम् ॥

नमस्कारान्तं सुरो^१ हृदयावदुपन्नकम् ।

तिबोधं चोजयेत् तद्वे लिङ्गप्रणवासने ॥

काळोद्देश

कुद्धौ भर्गानि सौभूष्या रामानगम्भीरातः ।

सहस्राद्दू तद्वद्दूवा ऋतायं कृतिकासुतः ॥

ब्रह्मांगो अथाकर्मि विष्णौ रुद्रे तथा हितम् ।

तथा चण्डुवैरदेवं व्यक्ताऽथर्वं तिथाकरम् ॥

तत्तत्त्वात्मितसात्वं श्रीवेदस्मुद्घाटन् ।

सत्वः कोपि भयः कान्ति लिङ्गमात्रित्य तिष्ठति ॥

लिङ्गमात्रवा इवाहातो अथेष्टं तत्त्वाच्छतु ।

विष्णाविष्वेवैर्युर्वं झारुर्वामविष्यति ॥

रावमुत्तवा महाल्लेण दृत्वाद्यन्तु पराङ्मुखम् ।

161a तस्माद्दूवं समावाह्य कुम्भस्तथापयेत्तुनः ॥

आरोप्यनृत् वाचो ते सर्विलक्ष्मयुतम् ।

ततो मात्रा अनौसार्द्धं स्तोत्रमङ्गलवाच कः ॥

समुद्रनि शिवेच्छलं निरिपदथवाण्णले ।

निशिवेन्मृणमधलोये शिवेन्द्रग्नो तु दारुनम् ॥

कामको

पूर्वयुते याच्चिन्काळं शान्तिहृष्टमन्वितम् ।

भूयः पुष्ट्यक्षं हुत्वा देवकृपतीनां प्रकल्पयेत् ॥

162 a प्राप्ताद्वास्तुकुक्षयर्थं हृष्टियज्ञकालं शान्तम् ।

महापाकुपताणोऽप्राप्तादेव तत्र रक्षयेत् ।

मोहकुरोत्तरे

महापाकुपतं वाम्बुद्धिपाथनि वैश्वयेत् ।

पापादेवाः परं लिङ् स्थापयेद्विभिना वृष्टः ॥

पूर्वमानान्वितं लिङ् तद्वृपं स्त्रेषु तन्त्राथा ।

तरथाने तान्वितेन्द्रयाथ विभिनापूर्जयेत् सदा ॥

सुप्रभादे

जीर्णोङ्कर्तं कृतं मर्वं माप्तुलस्थापकाम्भवे

विश्वापयेत्प्रणम्यादौ श्रीविमलिवतिनोऽग्रेत् ।

श्रीवं प्राप्तवत् समव्यर्थं श्रीवास्त्रोतु विभञ्जयेत् ॥

तस्य चित्पदापनोदार्थं सप्तोराष्ट्रेण मन्त्रावित् ।

अज्ञेनाषुकात्म हृत्वा त्याहृत्याहृति मायरेत् ॥

अग्निस्यं क्रिबमुद्गात्य होमङ्गोष्मापयेत् ।

रावं त्याज्य लिङ्गान्युच्चवा जीर्णोद्धौरेति परिगताह्य

लिङ्गात्याह्य । अग्नकृतानीत्यादि । अज्ञेनाक्षिलिपेना-

-वाचेण वाकृतानि निर्मितानि स्थापितानि वा ।

तदुक्तं कामिके

अज्ञेनस्यापितं लिङ्गं तथा मन्त्रं क्रियतराम् ।

परित्यक्ताक्षिलाद्योऽग्नभेद्यापितं भवेद्येति ॥

स्त्रियुरेत्यादि स्त्रियुर्महाराजो वर्णराजो वा

नदीस्रोतो नदीप्रवाहः । रिपव फ़ृश्च वस्तुलुक्ता-

दयः । उम्भुतकाः । पितृपिङ्गाय ग्रस्ताः इतः

कोपावेशवक्तोन तस्तन्माद्यापितं क्रात्रवादि जनितशोधा-

वेशावर्त्तान्तर्दुतानितानिलिङ्गं । न अवलानि

निर्मिताद्यवर्त्तिति रहितानि यदेनान्येव स्थापयेत् ।

तस्याचोर्त्तं कामिके

तथैवस्यापनीयानि अवेतान्यव्राणां यहीति ।

अथ राष्ट्रगणनदी पुरादिस्त्रृतेषु लिङ्गं षु याङ्गिङ्गं -

मन्त्र० ये दुदका वर्मादि काल नाट्यल० तदपरमेण
नृत्यं लिङ् गुरु राचार्य स्थापयेत् । तदुके
सुप्रभावे

चालितं प्रतिहं वापि नदीस्तोतैऽपातितम् ।

गजोद्धारितं वापि चोरै इन्मत्तकै रापि ॥

तालिं तत्स्थाप्य पूर्ववच्छेष्माप्तेत् ।

गंभोरै अनदीस्तोते लिङ् बाचालिते साति ॥

अहमत्र प्रतिमां वाथ इतदण्डात्तु योजयेत् ॥

मूललिङ् मदृकमंडो नवलिङ् लिं पूर्ववत् ।

कामिके

रिष्णां चक्र हितं चे लिङ् वा प्रतिमादिकम् ।

तद्वाष्ट्र नाड्यो नृपाते इश्वरुभिः पारिषी उत्तै ॥

मर्व भलात्तदाद्याच्च च वस्थापनामत् ।

ल० चोलिङ् बेरायं गुष्टदेही निष्पायन ॥

लिङ् न पाददोषस्या इत्यर्थं चोरमन्तः ।

महुक्षेष्ठो भयेदाप्य तिळाभ्यां च रुदा फ्रातम् ॥

मव्युट्तयस्तुतं स्त्रं दुर्बयाहुतिः ।

कृत्वान्ते स्थापनो तयादि स्थापयेत् पूर्वभूतले ॥

न दृष्टिं हु आपाता श्रीमोन्मेषं जगत्प्रेक्षनम् ।
 विहायान्त्रपकर्तव्यं स्थापयेत्तत्वं लिङ्गः ॥
 अलश्च लिङ्गं ब्रह्मं च व्याप्त रथापयेत्तत्वम् ।
 मात्रादर्वकं ददृश्वं चेत् यावन्मासात्तथावाच्ये ॥
 प्रत्यहुङ्कारं होमस्यात् कर्तव्यं रथापत्तान्तरम् ।
 तदुच्चर्वं रथापनं बाललिङ्गं व्राज्ञोदिरम् ॥
 तत्प्रात् र्वर्षध्यनेन मासगीतयमद्युमे ।
 श्रीरथाप्यबाललिङ्गं व्राज्ञवर्षापनवत्तमा ॥
 गद्यीतं ब्रह्मं चोराद्यैः क्वलिङ्गं कीदृकान्तुतम् ।
 प्रतिमा मुखलिङ्गं वा बाणलिङ्गं ॥ विष्णुवा ॥
 प्रत्यहुङ्कारमन्तर्व्यं हितमन्यतम् चेद्युतम् ।
 तदायुद्धं लिङ्गं विष्णुवा च बादरात् ॥
 आपात्यलिङ्गं ब्रह्मं स्वस्थाने रथापये द्युतम् ।
 श्रीरथापनायादृश्वं अलश्चेत् मुनीर्बयः ॥
 मुखलिङ्गाने रथापुर्वं तदृश्यैस्तत्प्रमाणितम् ।
 स्वरथाप्यमुखलिङ्गाम मद्युग्मेदद्युग्मेऽन्तर्वत् ॥
 अजातं दुर्बमानं चेत्प्रकृतिर्विगुणतमैः ।
 वरप्रत्यादानं छपेण यजमानानुकृपतः ॥

लिङ्गमापादविवेना स्थापयेत्तुर्कर्त्तव्य ।
 ब्राह्मलिङ्गं ननु वा तत्र स्थापयेत्तस्विष्टेत् ॥
 ब्रह्म वा पीठिकं वापि न्यायेन तेजमकारयेत् ।
 देवो विहृत्य देवो वा देवी वा केवला अदा ॥
 शाश्वतमिस्तु हीताचेत् इथितस्यैवानुष्ठवतः ।
 समाप्य एतं तत्य प्रतिष्ठान्य समाप्यन ॥
 कलमाणीं कार्ये दृष्टे विभान्नाहृष्टो कोरमः ।
 स्थापनान्नो तु ब्रह्म मानी तु चेत् दृष्टये ॥
 देवो इत्याप्य विवेना पूजयेन्नित्यमादरात् ।
 पीठिको हृष्टस्यजलेलिङ्गं नायवान्येन कारयेत् ॥
 कार्यमेते
 मासादिहृष्टस्य ॥ उद्यान्तं तदृष्टिरादेन एव च ।
 तस्मादादाय देवेन्नो मूललिङ्गं नियोजयेत् ॥
 मूललिङ्गं मल उपयोगे हृष्टकाकान्नुहोष्टतः ।
 षट्किंकादृष्टपर्यन्ते मूललिङ्गं नियोजायेत् ॥
 ब्राह्मलिङ्गं प्रतिष्ठो को दिनपद्मादिहृष्टो मकर ।
 हृष्टगुणनिर्गुणन्तस्य चतुर्विंश्टाति वर्त्तते ॥
 कृतमेहृष्टगुणं होममालेहृष्टो कोरमः ।

षट्गिंकाकृत्सरोद्दृशं मूलस्थानन्तरेवते ।

२-कल्पयेवमवृथा द्विकोषः काशीदुच्यते ॥

हुदकाऽपदान्ते वाट्य मूलस्थाने निर्विकायत् ।

नामेतज्जेव सोह्याद्यं मूलवे वकोवत इति ॥

रावं सामान्येन लिङ्गे जीर्णोद्धारमुत्त्वा

स्वाच्यंभुवादि लिङ्गे विकोषाणां शिन्तमांकां जीर्णोद्धार

प्रकारमात् ।

लिङ्गे स्वायमभुवाद्ये अवतियादे विद्या जीर्णिता तत्त्वोवो-

नास्येत्योक्तातु कान्ते र्भवति विमल शर्पिष्ठादिव-

शिन्तमांकांविहाय अविगम मुख्यतामेवजीर्णोद्धारित्या

पीठेलिङ्गे दिहिने प्रियकमुखपे मानुषे लिङ्गे पीठे ॥

अस्यार्थः स्वाच्यंभुवाद्ये लिङ्गे अवेक्षणवहोन

जीर्णिताभवति यादे तत्त्वोवो नास्येव तदुक्तं

सुक्षमे

स्वायमभुवादि लिङ्गे जीर्णोद्धारं न काट्यते ।

अशानान्तोहतोवापि राजराष्ट्रे विनक्षयति ॥

आजीते

दग्धन्तु तत्त्वोवाच्यत्र वर्णमुपलद्यते ।

रवणुनं शक्तो दृनं चैव स्वायम्भुवि नदौ बदम् ।

निर्वाहो -

स्वायम्भुवादिलिङ्गानां जीर्णदोषैः न काटयेत् । इति
उत्तमागमोर्त्तमा इति उत्तमा अवति ।

164.6 | सायच्छा कामिके

स्वयम्भूदैविके बोगे चौर्बेतु गाणपे तथा ।

स्वेष्वेवा इक्षु इति भेन्ने तजाक्षान्ति विष्वीयते ॥

दिक्षाहृष्टभन्ततः कुर्या दृग्गायद्वयनन्तथा ।

अष्टोन्त्रैकात्प्रथ्यैः कुर्यात्त्वात्तिरामेषेचनम् ॥

इति होमं पुनः कृत्वा इनपनं काटये चतः ।

ब्राह्मणान्मोजयेत् पर्यान्तं वान् मोजयेतः ॥

मद्दूर्ध्निर्गोलिन्द्रियाला प्रामेवान्तर्गते यिवा ।

मुदुर्मन्नं पायसे गोकं कदं कीफलं संकुतम् ॥

स्वप्नाहृष्टेवकृतियं सर्वदोषापनुरोद्ये ।

अग्राय पूजन्ये इनत्यं खण्डवस्त्रादिभि सततः ॥

तदैत्ते इनपनं कुर्यात् प्रभूतन्तु हृविर्ददेत् ।

स्वैरुद्धृतिभौर्गिते पुनस्त्वयप्रेन्नवम् ॥

लिङ्गे स्वायम्भुवादो तु जीर्णदोषैः इति दीरिता । इति

विमल स्वर्णपटु ॥५६॥ बन्धनं च भवति । विमलापटु
जीर्णद्वा० विमल स्वर्णपटु द्विश्वसः । दाढ्यर्थं बन्धनं च
भवति । अग्निकारदेव ताक्षादयोगृह्णन्ते ।
तथा निवासो

तल्लिङ्गं स्फुटिते स्फुटिते भग्ने स्वाणुते वाहिङ्गावते ।
तच्छलं तत्प्रदक्षिणे योजयेत् पूर्ववत् गुणः ॥
स्वर्णं वा ताम्रपटुं वा बन्धने तु दृढीकृतम् ।
तपूर्वं इथावयेत्तुं स्पृष्टोदीर्घमशान्वरेत् ।
तथादोषे

165 a स्वायमभुवादि ॥५७॥ नानां स्फोटने जाग्ने द्विश्वसः ।
नोहपटु नत्तत् बच्चा पूजयेत् पूर्ववत् गुणः ॥

निवासे नित्यप्रायादि०
स्वायमभुवादि जीर्णिन्द्रेत् पटुने वाहिङ्गावते ।

अङ्गाक्षयपटु बद्धेत्तु दोषाङ्गां मंपारित्यनेत् ॥

क्षोषमंडां गृहीत्वा तु पूर्ववत् मार्गमान्वरेत् ।

मावं स्वायमभुवादि दोषाभावमुत्त्वा दीपिकाद्यानां

शोषणां द्वारा विहाय जीर्णोद्धारं कर्त्तिप्रस्त्राद

क्रिषिं प्राप्तुकृतं त्येतु अविगमद्वगणनाथ प्रतिष्ठापितो

आदिकार्येन वापालिङ् बाललिङ् पौराणिक
 बाललिङ् रन्नलिङ् बालपीता रथमंडललिङ्
 तागलिङ् दीन्तायोङ् तित्वना भिन्नाद्य सत्यामपि
 सोडयांकां विहाय त्यक्तवा जीर्णोङ्कुतिष्याः ।
 जीर्णोङ्कुतिः कर्त्तव्याइत्यर्थः
 कामिके
 दीन्तायस्यविवेकीय यवानोङ्कुलिङ् मानके ।
 चतुर्थवान्तमाञ्चासु मान्त्रान्तः पीठकलपने ॥
 हृषाक्षरेणु मान्त्रान्तः वालाग्रं श्वस्त्रुतके ।
 तदृथनार्थलिङ् कां दीन्तव्यं मानमीरितम् ॥
 तथा स्वायमभुव
 द्वैवकेतुविशेषण माषादिलिङ् कातांकामना ।
 रावेहीनं गृहीतव्यं तद्वृत्वं न प्रकाशते ॥
 अर्षेतु विशेषणकाङ्कुलादि गीयुक्तम् ।
 रावेहीनं गृहीतवातु तद्वृत्वं न प्रकाशते ॥
 कामना
 गायादिषु लिङ् माषादिलिङ् माषकम् ।
 हीनं गृहीतव्यं तद्वृत्वं न विचारतः ॥ शीत

रामं किंदुं शान्तं याँका मुतवा तपीठेषु शोन्तं याँका
 माह-पीठेषु स्वायम्भुवादीषु अङ्गदिहीनेस्ति
 अङ्ग-पाङ्ग-प्रत्यङ्ग-रैकलीस्ति तदुक्तं लिकाले-
 स्वायम्भुवादीषु अग्ने विष्फोटने इवेत् ।
 आऽनन्दाद्युषितोऽव त्यज्ञा चान्यत् पारिग्रहेत् ॥
 अत्र किंदुषोऽलि प्रत्यङ्गोपाङ्ग-मङ्ग-कम् ।
 अङ्ग-कण्ठैष्वैष्टोतु उपाङ्ग-कण्ठमेवय ॥
 प्रत्यङ्ग-सेदध्यस्ताद्युषितो वल्लदुष्टाद्युषितम् ।
 अङ्ग-षु दुङ्गुलं ग्राह्यं तदुष्टिमङ्गुभं अवैत् ॥
 उपाङ्ग-शु दुङ्गुलं ग्राह्यं अपरं वर्जयेद्यन्वयम् ।
 प्रत्यङ्ग-दुङ्गुलं ग्राह्यं वर्जयेन्वयम् ॥
 जीर्णकालयाष्टवन्धंवा तदुष्ट-पूर्ववर्त्तम् ।
 सर्वाङ्ग-नांडीत्तं दुष्टा वर्जयेत्प्रथमातः ॥
 तच्छिलान्तप्तमाणोन तदुष्टपाकारेन्वयम् ।
 पूर्ववर्त्तकारेत्पीठं तस्मालिङ्गं प्रतीष्टितम् ॥
 दीष्टेतु
 पीठस्वायम्भुवादीनां हस्तोरुने लिङ्गेनामिनके ।
 महाङ्ग-मङ्ग-प्रत्यङ्ग- पीठोर्से वर्जयेत्प्राप्नेवेत् ।

पूर्वारिचनांसे पातु काकमपमेव च ।

1669 महाङ्गमिति विश्वातं कष्ठमङ्गः प्रकोपीतम् ॥

वाखनकर्वन्नैव जगतीपादुकन्तचा ।

प्रत्यक्षमिति विश्वातं विश्वापत्त्वधुना वृणु ॥

महाङ्गे रथाङ्गुलं ग्राहय मङ्गं तु द्विगुणं भवेत् ।

प्रत्यक्षे ग्रीगुणं ग्राहयं तत्समाप्ताविकल्पेत् ॥

रावं स्थायं भुवादीनां मार्षन्ति उप्रकल्पयेत् ।

ननु उक्तानैकागमवचने स्वाभमभुवादे लिङ्गे ।

नां जीर्णोङ्गुरविष्विनिः धूक्यते ।

तत्कथ मत्रस्तमाध्यान मिति चेत् सत्यम्

स्वाभमभुवादे लिङ्गे जीर्णोङ्गुरविष्विनेष्व बचनानां

स्वायमभुवाङ्गुमागराव मुख्यार्थत्वं । दैविक गायपार्षि

बापालिङ्गे तत्माहात्म्यपरत्वा हुवचरितार्थत्वमेव ।

अन्यथात्वं दीन्तमोङ्गुवचन नैरर्थक्यं स्थात् । इदानीं

मानुष लिङ्गपीठाद्ये विश्वापमाह त्रियवमुखपराङ्गुलि

मानुषे मानुष्यप्रतिष्ठापिते लिङ्गपीठे लिङ्गपीठ

विष्वे त्रियवमुखपरे त्रयोऽवामुख्यं आदियेष्वते

त्रियवमुखाः । तेऽयः । परे त्रयोऽविके लिङ्गनाभिना

दास्तिकोवः । जीर्णोद्धृते स्या दित्यग्रावि संबन्धः
 कर्तव्यः । लेङ्गु. मानुषे त्रियवाच्येऽपीठे त्रियकुला-
 विकमित्यर्थः । तथाचार्कोदीप्तागमे -
 ६८ मानुषे लेङ्गु. जीर्णस्य त्रियवाच्येऽपीठे त्यजेत् ।
 मानुषे पीठजीर्णेत् पूर्ववत् स्फोटनादिग्निः ॥
 महाङ्गु. कुले गाहन् सङ्कुटिगुणीकृतम्
 अथस्ता द्वयाकुले गाहन् तद्वर्षे पारिवर्ष्येत् ॥
 पूर्वमानुषे सङ्कुलस्यापयेत् पूर्ववर्षुभ्यः ॥ इति
 तथांकुलमानुषाः
 राकाट्टित्रियवाच्येऽपीठे साहस्रात्यज्ञदोक्षिकाः ।
 राकाट्टित्रियकुलाविकारे स्फोटने जीर्णकोपेच ॥
 मानुषे लेङ्गु. पीठयो रसवड्डि. जीर्णविकारे अन्यतरजीर्ण
 सात्यन्यतरं पारिपत्ताहयत् । तथाचार्को
 दीप्तवर्षे
 मानुषे लेङ्गु. जीर्णच वर्णयेत्पीठमाहैत् ।
 मानुषे पीठजीर्णत् वर्णयेत् पीठसङ्कुटिः ॥

वीरतानोन्मा

लिंगु नदोषयोदि भागवीं

वीं त्यजेत्पूर्वकदेव कुर्यात् ।

पीठनदोषयदि भागलिंगुः

आवार्त्तो लापेवननी च्यम् ॥

निर्बासे

मानुषेलिंगु पीठे दूर्घे च स्फोटनामिके ।

अव्यक्तिन्द्रिययोलिंगु तद्विवर्जयेन्नवम् ॥

पीठे च त्राङ्गुल्लहीने तत्परवल्लु शोषणम् ।

फुर्विलिंगु पीठे च स्थापयेत् शर्वसिद्धिदम् ॥

विपरीत मानव्यम् भवेत् शत्यन्नमेतायः ।

तथा कारणात्

मानुषादेषु लिंगु अव्यमाविहीनम् ।

ब्रह्मागो चतुर्माणः विष्णुगो त्रिमाणकम् ॥

रावहीनन्तु गृहीयात् तद्विवेन प्रशास्यते ।

मानुषादेषु लिंगु पीठेवेव मध्याद्वैत ॥

कृष्णपीठीयं लिंगु कृत्यापीठं पुरो नवते ।

अथालिंगु न आपीठे वोहये सुविचाराः ॥

दृष्टि लिङ्ग दीयं पीड़ित तन्मेण वकुद्धिमान् । इति

अथ अविगमपास्यत् कृताव इत्यगाम फलोद्देश वाण

लिङ्ग लिङ्गे परमानामापि मात्रां च दागमवचने रेते लिङ्गा

कल्पः प्रदृश्यते तत्राणा लिङ्गस्य यथा -

दोषे -

वाणालिङ्गस्य जीर्णे तु माषादिक्यं परित्यजते ।

वाणालिङ्गस्य वीठे तु मानुषेन यावत्यकल्पयन्ते ॥

लिङ्गस्य लिङ्गमेति भानु लोहपीठे प्रतिष्ठितम् ।

विष्वेनाकरणोन्मुखा पूजये । च वाणामेति ॥

सुखीम्

वाणालिङ्गस्य जीर्णे तु स्तुत्वादेविक्षयं यथा ।

उद्धारकममर्हेण सामुद्रेनीर्दिप्तेन्दुधः ॥

अन्यद्वा वाणालिङ्गवाऽथाप्येद्विष्वेनाकृष्णः ।

वर्गामिके

जीर्णीदिव्याव कृष्णविष्वेनापिनवान्त्येत् ।

सुदृढस्वर्णपद्मावौः कृत्वा इति रामाचरेत् ॥ इति

वाणालिङ्गस्य यथा सुप्रभेदे -

तद्वाणालिङ्गहीनं वेत् कृत्वा तन्मुखं द्विष्ठुधः ।

बाल लिङ्गे च पोठेवा त्रिलोकीनादि संस्कृते ।

तालिङ्गे न्तु जलं प्रदावा लिङ्गे संपाद्य पूर्वात् ॥

का॒रा॑ १२०१

जापा॑ बाल लिङ्गे न्तु उक्षारणमचारेत् ।

तस्यांगस्थामुक्ते कृत्वा निहृष्टं स्वकर्तैर्भवेत् ॥

अग्नयाव्याप्तादि कं लब्धं पूर्वोक्ते विविधाना नभेत् ।

सामिष्ठसम्बन्धेण घृतमोक्षान्मनःतः ॥

हृदयेन शक्ते कृत्वा राष्ट्रामोक्षोत्तमां जापत् ।

स्त्रियां नैतमन्त्रेण विनिवाप्तन्तु कर्मणा ॥

अष्टादशकांतं हृत्वा प्रत्येकं न्तु विश्वेषतः ।

प्रत्यान्तो याहुते हृत्वा ज्ञातिं ऊहुया ततः ॥

पूर्णिं ते ततः कृत्वा छिरोमन्त्रेण देशीकः ।

नवालिङ्गे प्रकृतीति पूर्वोक्ते नैव वृत्तिना ॥ इति

पौराणिकस्य लिङ्गस्य अथा स्फुर्मी -

पौराणीकस्य लिङ्गस्य अवमान कीयो यदि ।

संप्रोक्षणं ततः कृत्वा च च दृष्टेन कर्मणा ॥

येनकेन प्रकृतेण त्रिलोकीनि भीतम् ।

मात् पौराणीकं लिङ्गं पाठं पर्यणनामकृत् ॥

तस्यालिङ्कु स्यजीर्णतु रवण्हस्योटादिके साते ।

तस्यैवस्फुरत्स्वस्यक् शिशिलिङ्कु प्राते च चेत् ॥

168a यवाना इष्टमाप्तिं हीनं ग्रामिणोद्याषभाक् ।

तास्माका वेक हीनग्रामे अप्तिं शुल्कं न वा ॥

तामृपद्मनवा कुर्यात् अङ्गसंपूरणं वृद्धः ।

पुनस्थापन मार्गेणि कार्येत्तु विष्वर्वकम् ॥

मार्गद्रोगकृतं लिङ्कु पुराणं तं न विवृते ।

अष्टादशका पुराणं तु लिङ्कु पौराणमार्गिः ॥

मूलिङ्काल्पविभिन्ने वृद्धिं पौराणीके विभौ ।

वालिङ्कु स्ययथा द्वुप्रभेदे

बालिभूमणकाले तु लिङ्कु प्राते तमेव चेत् ।

स्फुटिं चालिं अनं लिङ्कं भिन्नान्तु सम्भवेत् ॥

तांवकार्ये द्वौ मध्यवाहय महामे ।

मूर्ववत्काल लिङ्कु लिङ्कु कृत्वा तत्र प्रदात्री गमत् ॥

अथवा पूर्ववत्तरं कृत्वा अमणान्ते हुतं त्रिमात् ।

मूलमार्गं जपेऽपाग्रं घातमष्टात्रं वृद्धः ॥

आपाग्रमाते ग्रामं वा मूलमार्गं घातं जपेत् ।

२०८। अंकुरस्य यथा अंजिते

२०९। जेवेवाली कुरु रवणहादौ समुपोद्धिते ।

तद्वावान्तेनामांते तु तद्वास्तेन इन्द्रियिना ॥

कार्यल्लु हनुल्लु रवणहादौ तादै मंभवे ।

तन्मानोन्मापते लिङ् तेन द्रुग्येषोकारयेत् ॥

अनशोचान्तकुर्वित हृष्मेव्रास्त्राभोजनाम् । इति

अंकुरस्य यथा सुप्रभवे

कालिपीठ विना चेतु रथापयेत् कालिपीठकम् ।

निर्वासे

कालिपीठस्य भवे तु अस्तवाचान्तयत परिग्रहेत् ।

पीठस्य कालिपीठे तात्र देहां समुद्धृते ॥

पुनर्मापानाम् कृत्वा पूर्ववत् रथापयेत् बुधः ।

स्वायत्तमुवे

पीठां वाच वाह्यं वा महामानस्याचरेत् ।

अचेष्टदेहाकर्त्तयं मात्रोदृष्टमथाचरेत् ॥

वाह्यपीठ उमादायाचारेतः कार्यं ताकारयेत् ।

न्युनमानाम् कर्त्तव्यं मात्रोदृष्टं कृत्वा चरेत् ॥

तामात् साविषयनेत् अस्ति एव एव ताकारयेत् ।

अद्देशोहन कुरुते कर्त्तव्य विनाशयते

सूर्यम्

जीर्णपीडपारित्यागं कुरुत्वा वरथापयेन्नवम् ।

तद्भीर्णन्तु चिर्बाधो तां स्फुटेऽपि न अभिननकम् ॥

अद्यपीडं विक्रीबेण महाकृष्णाङ् संशुतम् ।

उपानं जाति लाभ कुमुदं कर्मण पात्रिका ॥

परमार्थं कर्त्तव्यं का द्वाष महाकृष्णो ही चिरिदम् ।

देहोपदेशनास्यादि उपाकृष्टिको ही दम् ॥

वर्जयेत्तद्युक्तिः शुद्ध वर्जयात्यज्ञेत् प्रभूतं तत् ।

द्युक्तिप्राप्ताद्यस्त्रियं विभेदेतां विवरणं वत् ॥

तद्योक्तुं इक्षुमं वर्त्ये पीछदृष्टिं माप्तुले ।

महाकृष्णानं मावाह्यं पूजामाकर्माचरेत् ॥

तत्पूर्वं स्थाप्तुकं कुरुत्वा क्रान्तिर्भवेत्प्रियं कुरुत्वा ।

तत्पूर्वे परमामालैव सामृप्यं सकर्त्तव्यं कर्म ॥

169 a । द्वोपामधुक्तिवेत्यं तत्पूर्वे विवरणे दृष्टः ।

आवाह्यपीडाद्युवां च कुरुत्वा मधुक्ते तु विनाशस्ते ॥

निवेद्याद्युवां समाप्त्याथ चाहन कामी कुरुत्वा मार्गितः ।

आवानाद्युवाहात्तं कुरुत्वा मधुक्ते चपि ॥

दुर्विमिसपुकुलै शतसंहेष्टा मन्त्रमुद्भवते ।
 कातमद्वै तदर्थं वा होमये तु पृथक् पृथक् ॥
 शुरुतेकावोजमुरुगेन पूर्णितिमथाचरेत् ।
 ज्यात्तेऽप्यव्यानागते क्रमाद्वाप्तमृद्धिं हुनेत् ॥
 अर्हनिष्ठ्यं मण्डुक्लद्धं च कुरुतेमद्वै समावहेत् ।
 अनुरागे निर्वाचनेत्तर्विनि भवद्वेष्ट्यवान्वयेत् ॥
 जीर्णवीठादि संकृत मालिनोदिदमाचरेत् ।
 पीठकुद्धिं ततः कृत्या पश्चामृतं गौय विलवकः ॥
 अद्वयोठविकोबोडिते तदग्नरथेतदर्पणे ।
 वायामिव चनं कुर्यात् कुद्धिं कुद्धितिमन्त्रतः ॥
 वायत्तु होमवल्लभाय मण्डुपाशो समाचरेत् ।
 इद्वायन्वयेतः कुर्यात् अद्वयोठो हुक्तिमिति ॥
 अन्येषामविपीठानामथवात् हुनाचरेत् ।
 कामिके लोकपुक्तजीर्णद्धिः
 हुक्तिमिति लोकपुक्तजीर्णद्धिः
 जीर्णद्धिः लोकपुक्तजीर्णद्धिः
 जीर्णद्धिः लोकपुक्तजीर्णद्धिः
 ॥ जीर्णद्धिः ॥ ॥ जीर्णद्धिः ॥
 ॥ जीर्णद्धिः ॥ ॥ जीर्णद्धिः ॥

१६

/अथेवं लिङ् जीर्णोऽक्षारप्रकारमुदावा प्रतिमा

जीर्णोऽक्षारमाह ।

क्षीलन्त्रै हज मृक्षदारुज मिति इयातम् च विग्रादिकं -

बेरजीर्णविभेन दग्ध्य मुदितं दौषावहु कुर्वन् ।

अङ्कुराक्षविपि दुष्टतायादि अवैरु दृश्यतमानात् -

स्तच्छ्रूषेन तु वाग्मोहन विभेना कुर्वन्नप्युभे प्राप्तये ॥

बेरं प्रतिमा । अत्र प्रतिमाकुर्वन् सुखासनादि

क्षीवप्रतिमाभेदा गोटीप्रतिमाभेदा कुर्वन्नप्रतिमाद्योऽपि

वृहृष्टेन् । तद्युक्ते क्षीलादि भेदेन वहुविभित्याह ।

क्षीलक्षीलामयं लोहजं खण्डिनिमित्तं मृक्षं मृतोका
संपादितं दारुजं लेङ्कार्थं चूकोर्जं वृद्धादि साध्ये

मिति याइयातम् प्राप्तेष्टु । विग्रादिकं च । अत्र

आदिकुर्वन् आमासेषकादि च तनादिकं संक्षेपं

कोकुर्वन् रावं वृहृष्टेन् । तज्जीर्णं विभेन दग्ध्यं वा

अवतिचेत् पूजनोदावानावहति करोतीति ।

दोषावहु मृदितं तथाचोर्जं स्फृते -

मृपमये दारुजं वापि लोहजं वा क्षीलामयम् ।

स्थापितपूजितं बेरं जीर्णं वाभेन मेवा ॥

मिलनं वा द्युग्ने दृश्यं वा दृष्टिं बोर्न न पूजयेत् ।

पूजयेष्यदिमोहन राजदाष्टं विनाशयति ॥

1700/ अङ्गादिषु अङ्गोपाङ्गः प्रत्यक्षेषु दृष्टिं जीविदिवोष
चुक्तिं भवेदित दृश्यतन्मानतः यद्यौषण पूर्वबोर्न-
तदृश्येण अन्मानेन पूर्वबोर्न तन्मानेन च तच्छै-
तवा पूर्वदृश्योपेतीया उत्तमदृश्येणवा तथाभाक्तं
दीप्ते

क्षिणाबेदस्य भीर्णेतु अङ्गोपाङ्गः विलज्जयते ।

प्रत्यक्षे जीर्णिते कुर्वति ग्राहयेतत्प्रथमनातः ॥

निर्वासे

बेदादीनां च अवैषां मङ्गोपाङ्गः शिखा स्मृतम् ।

अङ्गेषु जीर्णिते वर्णं मुभये लग्नृहेततः ॥

अङ्गोपाङ्गः प्रत्यक्षु नां स्वरूपं कारणं प्रतिवादितम् ।

तद्यथा

अङ्गः प्रत्यक्षु साङ्गं च मुपाङ्गं च चतुर्विषयम् ।

क्षिणीवक्तव्यं हृष्टय मङ्गः च हि प्रकारितम् ॥

वर्णाः कृपतन्मानोऽप्तु नामिग्नुहयोदृष्टया ।

करुजानुदृश्येन प्रत्यक्षुमोत्तिकीर्तिम् ॥

नो गांगाराम कर्पुरा पाती पाती पाती ।

जटामकुर सेकरे उपाङ्कु बोती प्रकोटि तम ॥

वस्त्रोपवीत माला च उमासु वामरणान्तरा ।

गाङ्कु गंड च भस्मां नागाङ्कु मौ तथैव च ॥

प्रभाही नहमाकु कं पत्तम बलधनत च वर्ण ।

आमना भरण चैव उपाङ्कु मेवं प्रकीर्ति तम ॥

दीप्ते

1706 महोक्ता अति बिन्दवाना मङ्कु पाङ्कु । विद्यो यते ।

मुद्धी दिपादपर्यन्त मङ्कु मेवं तपु की तिर्ति तम ॥

उपाङ्कु प्रकोष्ठ बाहु चाङ्कु कुण्ड कहत त्रयते ।

कुबणां चोपवीत वर्ण वर्णा काञ्जादि रूचयते ॥

प्रत्यक्षु मिति भर्वेषः तिर्ते भिन्ने च चेष्टते ।

पूर्वलैण अनभात्रं तन्मात्रं शोजयेत्ततः ॥

रहस्यार्थः कथयते कर्त्तव्य त्युलसेन वान मालैर्ते ।

पञ्चगायेन स्त्रोदिय जलेन हानाना मालैर्ते ॥

बैरकु द्विं ततः कुर्यात् प्रातिष्ठाविष्य पूर्वकम् ।

स्वर्वलैण स्तुकु अन्तर्थं तु ॥ नीकर्म समाचरेत् ॥

प्रत्यक्षु रस्य विष्य प्रोक्त उपाङ्कु रस्य तत्त्वं

यथा समस्त जीविन्तु पूर्वमात्रं सुचोनयेत् ।
 पुण्यादृ वाचये स ग्रं प्रतिष्ठा विविदुर्वक्तु ॥
 दाविद्विनाम् ततः कुर्वि च वानितकुर्वत्तम् समावेत् ।
 उपादुः विविवरप्रोत्तम् मदुः हीनन्त, ततः शृणु ॥
 रवपुन्नं ओदने वापि शुद्धितं जीर्णमिवत् ।
 जीर्णवे अमुद्धत्य वलोपाचापाद्यद्वयः ॥
 पूर्वलहीणासदुःहृष्टं विविवरप्रोत्तम् विविवरप्रोत्तम् ।
 पूर्ववल्लुद्धार्थं एवाहयं हीनाविकं च वर्त्तयेत् ॥
 सर्ववयवसंपूर्णं दर्पणोप्राति विविवरप्रोत्तम् ।
 अदुपादुप्रयुक्तं तद्वैदेष्वलप्रयोगात् ततः ॥
 पुण्यादृ वाचये द्विभानु कुर्वि च विविवरप्रोत्तम् ।
 171a | पूर्ववयवसंपूर्णं दर्पणोप्राति विविवरप्रोत्तम् ॥
 द्वितिष्ठां विविवरप्रोत्तम् ततः कुर्वित्वा विविवरप्रोत्तम् ।
 वालुक
 अवश्यादिदृष्ट्यत्रेतिर्थिक्तं ततः विविवरप्रोत्तम् ततः विविवरप्रोत्तम् ।
 नृपस्यमार्गं कुर्वित्वा शुभ्यारोगोपास्त्रं अवैत ॥
 नवमन्यत्परिग्राहयं पूर्ववल्लुद्धार्थान्विविवरप्रोत्तम् ।
 अंश्वोऽशानं ततः कुर्वित्वा इवान्तीहोमन्तु कारयेत् ॥

अ॒अनेना॑ स्फु॒रते॑ विष्ण॑े पृथ्यक्षोपाद्॒हीनोक्ते॑ ।

मार्बं मारदुयं चैव तथा॑ मारद्रयं तथा॑ ॥

यद्युक्ति॑ दृष्टि॑ वरकृता॑ पुजा॑ कार्यनिधि॑ शमाकृ॑ ।

स्वेनोऽन्तिकृत्वं त्वं कृष्णां पनमाचेत् ॥

उरथवालो॑ हृष्णे॑ विष्ण॑े पूर्ववत्॑ परिकल्पयेत् ।

लोहुज्ञानांतु॑ विष्णवान्॑ विकोषः॑ कर्मचैदृक्षेति॑ हि ॥

कृष्णोदरकृतो॑ वक्षो॑ वाहुको॑ पर्यै॑ पाणयः ।

कर्तिज्ञै॑ महाद्व॑ नि॑ त्रिप॑ चैवतु॑ कारयेत् ॥

उत्तराष्ट्य नाश्वाचे॑ भूपैति॑ स्ववन्यचाभवेत् ।

ग्रीष्मै॑ वै॒ न्तु॑ यो॑ जित्वा॑ तत्त्वै॑ कृ॒ भमावै॒ येत् ॥

तदू॒ यै॒ तत्प्रमापोत्॑ तत्॑ विष्ण॑े पूर्वतो॑ गतेत् ।

संप्रोक्षिण॑ ततः॑ कृत्वा॑ प्रतिष्ठां॑ कारयेत् ॥

1716 अद्व॑ हीनेतु॑ यत्॑ प्राप्तं॑ श्रुत्वा॑ उत्सम्भवां॑ स्तिनाम् ।

तेऽप्यन्तालको॑ लृप्तं॑ दात्तं॑ चैवतु॑ कारयेत् ॥

कृपित्वामुक्ति॑ ले॑ मुक्ति॑ नि॑ पुनरस्मृत्यान्तमाचेत् ।

संप्रोक्षिण॑ ततः॑ कृत्वा॑ तेऽधिबारं॑ विनाच्येत् ॥

आविवासना॑ द्विष्ट्वा॑ सद्यः॑ कर्मस्माचेत् ।

कृष्णोत्तोऽन्तवृत्तीं॑ चै जटामालै॑ नदुकौ॑ इवरम् ॥

त्रिरसो गृष्णं हैतदुपाकुर्वन्नेव हीनके ।
 तदवगमनूपते द्युहै दुःखाकंभयावहम् ॥
 पूर्वसन्ध्यानकं कृत्वा संप्रोदीर्णमथाचेत् ।
 पादुकावाहृतावीनि लेपनान्तरवाहृतम् ॥
 नामादृष्ट्यमध्यपस्थाट मकुर्वन्नुवण्णात् ।
 विनावीर्यकास्त्रं य हीरिं दक्षकृत्वकम् ॥
 कलहृतमदीमालावी पाकापत्त्वाच्युत्यापि ।
 पीठं पृथ्वाच विश्वाप्त्वा प्रश्नदुर्ज्ञवीहीनके ॥
 राजवाहृतावीनाव चतुरदुर्ज्ञवीहीनकः ।
 विकोपाङ्कुर्वीनाव नाकानां अवातिश्चित्तम् ॥
 पुनरुद्दृष्ट्यानकं कृत्वा संप्रोदीर्णमथाचेत् ।

अंकुरती

२७२a उत्तमादुर्ज्ञवीहीनये शुबणाऽस्त्रवीहीनके ।
 उत्तमादुर्ज्ञवीहीने तु बोलवीस्त्रापकल्पे ते ॥
 वेदादुर्ज्ञवीहीने भिन्नेवा वेदमात्रं परित्यजेत् ।
 पीठादुर्ज्ञवीहीने भिन्नेवा पीठमात्रं परित्यजेत् ॥
 कामिके
 वै विनामयमाद्य पक्वे पाद्यापि दग्धाते । ?

पर्वत रावास्ये रेवादी हीनो तु परिवर्जिते ।

अद्गुहीने तु सत्याच्य मिद्य दृग्नापिचासा ॥ ?

लोहजे मूणमये वै उक्तानास्ये श्रुति अथवा ।

कर्णिदिवता दिवी हीने तु दत्त द्वृष्टये द्वृष्ट दृग्नये ॥

उचमाङ्गुष्ठीने तु त्यक्तवाच्यं यो जये ऊबन्त ।

प्रथमा हुहीनो त्याच्यं वा सन्धानं वा समाचरेत् ॥ ?

क्र० १२८१

अनुरेषवा पर्वते रवा च आस्ये रेवाय नासिका ।

मावमाङ्गुष्ठाये द्वृष्टा प्रातिमाङ्गुष्ठीविवर्जिते ॥

महाङ्गुष्ठीपाङ्गुष्ठप्रत्यक्षङ्गुष्ठाये द्वृष्ट । विवर्जितः ।

अद्गुहीने प्रकर्त्तव्यं त्यक्तवा निर्माणं प्रयत्नातः ॥

उपाङ्गुष्ठीने कर्त्तव्यं पुनरस्मृत्यान माचरेत् ।

प्रथमाङ्गुष्ठीसमाचुक्त मेवमेव श्रेणी तु ॥

क्षीरादाकृमाचुक्ती न अनुसायं च वर्जिते ।

1726 । क्षीरादाकृमाचुक्ती विनाशं द्वृष्टिवर्णये ॥

लोहजं ओहुक्ती वै ए लद्योयं तत्प्रमाणकर्म ।

मानो द्वृष्टु श्रुते प्रकर्त्तव्यं मानहीने न विवर्जते ॥

अर्जिते तु

नोहृजानान्दुकेरपां हीरोहीनन्दुयत्तमवेत् ।

तैत्तिरोहित तदूपं मन्यवारीप्रकल्पयेत् ॥

अङ्गाकृपाङ्गुलादेवकल्पे सान्धियोग्यन्तयत्तमवेत् ।

सान्धिं तत्र प्रथुष्यत्तमवेत् ततः प्रोहाणमाचेत् ॥

अर्किंदकाहनः केलु मुक्षुतं वाट्यन्तक्षुतम् ।

काक्षयेत तत्र तदूपं कुर्मेविन्यस्यकारयेत् ॥

तस्माद्युक्तिं तथा पीठे समावाह्यप्रकल्पयेत् । इपि

प्रित्रिकैरस्य वचा अङ्गुमती -

प्रित्रिकैरस्य विनिष्ठेन पुनर्स्थानमाचेत् ।

प्रसंस्कृदेऽवार्द्धुर्द्वयं दृष्टिं कलकमीनत् ॥

वर्णवस्त्रास्त्रहीनेत् पूर्वद्वयेण कारयेत् ।

प्रथानाङ्गुष्ठिनेत् सहस्रायष्यदेहीकः ॥

प्रित्रिदारमयं श्वालं नोहृजानन्दुयत्तमवेत् ।

स्थापितं यदि यद्देहं युजेतं जीर्णमीवता ॥

प्रित्रिनं वाट्यथभानं वा दृष्ट्येवा तं परीत्यजेत् ।

कुड्याचेत्रस्यजीर्णेत् स्थाप्य तदूर्धीनकम् ॥

वर्णहीने श्वालाजीर्णे नोहृजास्थापयेद्दुष्टः ।

लोहबैरस्यजीर्णेतु रनजंस्याप्ययुज्येत् ।
 रनबैरस्यजीर्णेतु रनमेवप्रकल्पयेत् ॥
 रावंश्मेवास्याप्ययुज्येत्तुविवरमाना ।
 पुर्वद्वयेण कुर्यात् पुर्वकृतिर्थातथा ॥
 द्वयोत्कृष्टे नवाकुर्यात् पुर्वमानेन्द्रेष्टिकः ।
 इष्टिकाचावैकुण्ठं चित्रमाभासविज्ञेत् ॥
 आभासाद्युक्तकागमं विगमेवं विक्रियते ।
 अस्मिन्नो लोहजं श्रेष्ठं लोहद्वयं विक्रियते ॥
 रनोरनं प्रकर्त्तव्यं मपरन्तु न कारयेत् ।
 वैष्णोषित्यांश्चित्तु उच्यते अथा अकुमानी -
 जीवासानं हृष्टं गम्भीरं अवलोकितम् ।
 १४३६ अनन्तविभृत्युक्तं विवलद्वयेण कारयेत् ॥
 इष्टकागमवीक्ष्य द्वयं दातुगमी प्रतिष्ठितम् ।
 दातुगमाद्याप्य द्विलोगमी अथादृक्षम् ॥
 द्विलोगमीस्य वीक्ष्य द्वयं स्याप्येत्तद्वलद्वयम् ।
 लोहबैरिक्षिकापीठे स्याप्येत्तद्वलद्वयम् ॥
 लोहजे लोहजं वीठं स्याप्येत्तुविचर्दीपम् ।
 रनजं लोहपीठं वा रननं वापि कारये दिति

अथ कृतोऽप्य१२३ चर्चेत् कार्ये

कृते चर्चिते गैर चालिते वाङ् हीनके ।

अविनाशकावपि हीने चालिते देवता वर्षे वर्षे ॥

पीठ विविहीने च वामवाङ् विविहीन ।

पीठे चालिते च वामवांशं चार्यते ॥

कृतं ज्ञात्यापयेत् यस्ते पुरोहिते विविहीन ।

विविहीने विविहीन संप्रोद्दणमया चार्यते ।

अङ् गुपाङ् प्रथं कृतं विविहीन मुच्यते ॥

अङ् गुप्रवानकृतं ज्ञात् अलंकृतं हीने चार्यते ।

विविहीनं कर्तव्यं बाहुकार्पर दृष्टिकर्म ॥

उक्तं च जानु जड़े च उपाङ् मिति कीर्तिम् ।

त्रिवर्णीतु विजानीयत् प्रथं कृते विविहीन ॥

७५२
कर्तव्यं विविहीने च ज्ञात्यापयन माचरेत् ।

प्रथं कृते विविहीने च पुनरास्त्रवानके कुरु ॥

कामिके

पुरस्त्रवानीयतो अलंकृतं विविहीन ॥

त्रामेव ज्ञापयेत् त्र पुनरापादने विजाना ॥

अङ् गुपाङ् उभयरो पुनरास्त्रवापयनं गेत् ।

स्त्रिहृष्टाना जीर्णोहृष्टारोयथा कामिके-

जीर्णकुमांसालेहृष्टानत् पुरुषकंतत् पूर्वापुर्वाप्ता

आग्नेयुष्टेत् हौतंयं हृत्वायोऽनाप्तवेत् ॥ इति

रावेष्ट्रिमादीनां शिळप्रकृत्यमुच्चवा प्रतिष्ठा-

विभिन्नमात् । आगमोक्तेन विभिन्ना आगमोक्ते-

क्तियाकलाप मागोर्णा कुर्यात् । तत्प्रकारान्तर्गत-

तात् पूर्ववर्त्तु देवाग्ने उत्थापित्वा विभिन्नत्वात् ।

उत्थाप्त्यकुम्भं दृढं रम्यं द्वितीयमूर्त्याविभिन्नत्वात् ॥

गोव्यादपूर्विते स्वर्णकुञ्चित्युक्तन्तु वासना ।

वोष्टिं साधेयानां च तदेह उत्थापित्वा कृते ॥

होक्ते विभिन्नत्वात् यागाहौममनान्तर्गतः ।

ततः कुम्भस्त्रिवाहृष्टारेष्टमूलमृणु उत्थापित्वा ॥

गोव्यापुर्व्यादिभिस्त्रयगच्छ विभिन्नत्वा विभिन्नतः ।

स्त्रिहृष्टारेष्टमृणु वेष्टितु कुम्भस्त्रिव्यापयेत्स्त्रिव्यापयेत् ॥

पीठं चेदगवीठेतु कुम्भमनान्तु पूर्ववर्त् ।

विभिन्नत्वा ततो वेष्टय पूजां प्रत्यहृमाच्छेत् ॥

प्रवेष्टोपिषुराकृत्वा यात्राहौम विभिन्नतः ।

कुम्भमवेष्टामुद्दृश्य कृत्वा योमप्रदशिणम् ॥

अल्ला: प्रविन्दुभवेरागे रथाहुलीविवेषत्कृते ।
 स्थात्यपुण्याहुपूर्वन्तु तत्रदेवसमझेत् ॥
 ततः कुम्भा लृतनो व मनोनप्रातमाहुते ।
 विन्यस्य मनोहृपन्तु देवमुक्तसमाधुतम् ॥
 वस्यागेकान्ते होमन्तु ततः कुम्भितान्कृतः ।
 पीठगेत् तत् समीवेत् स्थाहुलीविवेषत् कृते ॥
 रथात्यकुम्भं अथापूर्वं पीठमध्यवर्षं देवताम् ।
 यात्राहोमं ततः कुत्वा पीठाद्वा वा हृयेऽतः ॥
 अभैस्माझन्तु तदेव कुम्भमुहुस्यविन्यसेता
 वेदांस्मिन्नोदीणात्म्यं निर्मिते मण्डपेसुवाः ॥
 पीठमध्यप्राणीपर्यायं प्रोदीषं कार्येऽतः ।
 अस्यज्ञे सकलं स्मिन्नोदीणं विवेकार्थो प्रतिपादितः ।

175a |पूर्वपक्षी तु पुण्यक्षी यजमानानुकूलके ।
 अहुराप्यप्यमेत्युक्तं प्रोदीणादिविकौषतः ॥
 प्रात्यादस्याग्रके बापि यात्र्येवा पावके थका ।
 रोक्तान्यां पात्रिमेवापि मण्डपन्तु युगार्थकम् ॥
 नवस्त्रैपुर्वाहुस्तेका उत्तमं महुमालमुक्त ।
 वाङ्काश्चतमसंशुल्कं युगाद्वार समान्वयतम् ॥

फूलों के लड़ाही भुज़िं चलुत्तोरण श्रुषेतम् ।

महुपे नवमागोन मद्देवे वै प्रकल्पयेत् ॥

अर्दिनमागोन अभूत्ये धोक्कामुलमेव वा ।

गोमधालपनं कृत्वा दृष्टिणोदरमानेष्व ॥

कुपडानिपरितिः कुर्यात् मानुषेतु पदेक्षमाप्त ।

नवाहिं वाथ पञ्चागेन मेकाहिं वा विकाषतः ॥

दिक्कालु चलु इश्वाणि विक्काल्यज्ञ वृप्तु कर्त ।

काश्कालु रेमद्देवे वृत्तेष्वाधानकं लुकु ॥

पञ्चाग्नयामतनं चतु अठजकुप्तु विवल्लयेत् ।

प्रत्यक्षं याहुति कृत्वा जग्मान्ते वै मोनयेत् ॥

१७५ ॥ पूर्णकुटि ततो हुत्वा शुद्धिमन्त्रेण हुयते ।

जग्मादिरुप्याधानम् राष्ट्रमृदुक्षेष्वाद्यन्ते ॥

स्वेष्टमग्नेति मन्त्राणा जुहुमात्रं वनन्तरम् ।

वाक्तुहोमं ततः कुर्यात् समर्दीयपदे लुतु ॥

गृथदुष्वज्य वृपगते दीपमद्येहुक्षाययेत् ।

वेदीसंयेत्योद्दृत्य स्नानवेष्याक्षिवेकायेत् ॥

स्वामोनि तनो मनोग उरवा हुने प्रकल्पयेत् ।

वामदेवे नस्त्वय अवारेण वतस्यतु ॥

पायमाचमनं चाक्ष्यं कामदेवेन द्वापयेत् ।

अष्टशिंश्चाकलाऽग्नं मौहृषीबोजं हृदिन्यस्ते ॥

प्राणप्राप्तिष्ठामनोण हृदयेन तु चेन्तयेत् ।

वैदिकं कुरुते मुहृष्ट्य इक्षानेताभिषेचयेत् ॥

गोदीगायागेमनोण क्षालकुरुभाभिषेचयेत् ।

पृताक्षिरोप्यणं सूर्ये प्रतिवादितम्

तत्पथा

पृताक्षिरोप्यणं कर्त्तये हृषुपुर्वं तत्प्रसंप्राप्तन् ।

क्षालाभिषेकं कुरुते गुणोत्सवस्य वृक्षके ॥

76a पृताक्षिरोप्यणं कुर्यात् विवेनानेन कुहृष्टिमात् ।

प्रात्मादस्यैकाद्युग्मागो परिमोक्षो हारेपवा ॥

गोमधानपनं कृत्वा विष्णुपूजा विवेचयेत् ।

पुण्याहुं बाचविवेच्य ईशानकुहृष्टि ततः कुरु ॥

रथ्याप्तुलं कारये हृषीमानाङ्कं दृश्यालीभिः ।

अमर्यर्थगत्युप्याख्ये पूर्वोक्तविवेनास्तु ॥

कारपीठं च तस्योद्धर्वे विवेद्यैकुर्मन्तं चुतम् ।

तप्तुलेन समाप्त्य ईशालीकामुपरिवेशेन ॥

यथोलाभं समानीयं सुकुहृष्टिं कपिलावृतम् ।

होमादि पात्रे सद्गुर्ह्य विवरसेतपुलोपरि ।

तपुके हैं मधुव्यवर्त कुर्विंदिः प्रिण॑यसेत् ॥

अद्गुर्ह्य पात्रे मधुव्यवर्त वोते रेतु अवर्दीतम् ।

अर्चभैत ब्रह्मनोग गत्यपुष्पा दिनावृथः ॥

वृत्तस्कर्ते जपेत्पुके मल्लपवनार्दिं तथा ।

१७६६ । वृत्तपात्रादिक्षिं वा वाह्योर्विष्यमुद्धीनि ॥

वामप्रददिः प्रिण॑वा सर्वलक्ष्मीरसंचुतम् ।

देवाग्ने रथापये द्विहृष्टान् वृत्तपात्रादिकं यथा ॥

पुष्पाहृत वायवेत्ताग्ने आत्मानोऽपि इति पक्षम् ।

आवभैत गोदि हृष्टान् दृश्यपाणी तक्तवृथः ॥

अन्यचर्य देवीं गाय रथा गत्यमाप्तिं संचुतम् ।

वृत्तं सद्गुर्ह्ये द्विहृष्टान् कर्ते संषुक्यमानसम् ॥

वृत्तं मिमांसिभिर्मनोग सावये द्वित्वामुद्धीनि ।

रात्रे शिवारकं भजत्या सामानित्य विघ्नावेत् ॥

कुर्विंदे हैमधुव्यवर्त अद्गुर्ह्यादिते श्रमात् ।

कुर्विंदे हैमधुव्यवर्त गोयर्विविघ्नावेतः ॥

चुपद्वीपं ततो दत्ता इमवैतिप्रपामयैत् ॥

177a सर्वमङ्‌ ॥ यादिवेष्ट्युताकोर्यवाम । इति
 अथ गौटीवे च बानं जीपोऽहूर्विषये गौटीसङ्‌ ॥
 कर्त्तव्यः । तद्विभानन्वे सुक्ष्मे
 गौटीसङ्‌ ॥ चनं वर्णये शृणु विवरं तप्रभवन्वा ।
 आश्च रात्रेभ्युत्तमं पुत्रपागसमृद्धिर्दम ॥
 आत्मं द्वितीयमेवन्तु द्वितीविषयतापालम् ॥
 कर्षणात्मचनान्तु तस्मालयसङ्‌हम् ॥
 प्राप्तादेपातितेऽमलो द्वितीचयालेते तथा ।
 अत्यानि सर्वकर्माणि आवितानि समानिते ॥
 देववालहृहुत्तमे शुगार्थपरिकल्पयेत् ।
 देवोनामागताऽस्यात् कल्पयेत् शशाक्षमम् ॥
 बाललिङ्‌विविष्टवें बालदेवोविविष्टशुण् ।
 देवोकमाखेकं कर्म देवयाचार्ये समाप्तरेत् ॥
 मन्त्रमेवामवेत्तम् त्रिवामेवो नाविष्टो ।

177b कामकोषाऽक्षिक वापि दक्षिणोपाचरेविवा ॥
 द्विक्षिवापाचिमवापि गौटीवालहृहुमवेत् ।
 देववालहृहुवापि स्थापयेत् बालहृविष्टम् ॥
 संषुज्याक्षिवपुजान्ते बालहृवादिकं विवा ।

पृथक् वालगुह्यं देवी पूर्वोक्तमार्गितः ।
 समस्याचर्यं महादेवीं मनोधारयुद्धेऽकिः ॥
 क्रोडवायावस्थानेवा उत्तरारोपणान्तरे ।
 मूर्द्धेकावसानेत्वा प्रोटीनं संस्थगाचेत् ॥
 किञ्चिद्देविलमानवेऽपीत्ये शृणुत्वं तत्प्रभवन् ।
 देवीवालं प्राति षुच्ये हृष्टवस्थतसु पालये ॥
 देवालं समाप्त्य गौरीं संस्थापयेद्दुष्टः ।
 क्षिवस्त्रोटीनं कृत्वा ततः कलयापामाचेत् ॥
 १७८ a गौरीसंज्ञपनात्पूर्वे क्षिवस्त्रोटीनं अवेत् ।
 तद्वावालालभ्यगौरीं समाकृष्ट्य क्षिवालये ॥
 देवाग्रमधुपत्वीकृते वाचुपाचे ।
 दोषीणोत्तरे स्थाप्य पूर्वमोहिनैऽकिः ॥
 प्रदृष्टाङ्गिणाजले वास न अनोद्भवेत्ताक्षमात् ।
 अद्युपकृतुं तुकं चक्र स्यकानिकौतुकं विना ॥
 देवयन्ते इथाहितुलं कृत्वा क्षिवाग्निं विवेनानेयत् ।
 गौरीमावाह्यतन्माल्ये मूलनवकाते हुनेत् ॥
 अव्योरपाकाते हुत्वा सामेदाहयेन देऽकिः ।
 होमान्ते स्थापयेत् गौरीं पूर्वविठितवस्त्रिना ॥

देव्यालयं समाप्तौ तु प्रोक्षणं साम्यगाच्छेत् ।
 पुनर्विवाविवानेन पर्यात्कलभागमावेत् ॥ इति
 तनु उक्तो ये प्रतिमानीणोऽद्वैतवप्रतिमाना-
 मेव । विनाशक द्विन्द्रियादि परिवाराणां कथमिति
 चेत् । उच्यते । सर्वत्रापि आलभोत्क जीणोऽद्वैत
 । ७८६ । प्रकारेपालयस्य प्रतिमोक्षप्रकारेणोब प्रतिमानाम् ।
 तथालोकां कामो
 परिवारालभोत्क आलयस्यो त्वं वन्मुक्तु ।
 सर्वकृत्या पुनः कुर्यात् न्तर्हीणान् विनश्यणः ॥
 अन्यकृत्याकृतं चेत् सर्वदोषसामुत्तमवेत् ।
 हथापकोनोक देहो तु ताद्विनाममत्तमकः ॥
 उक्तह्यानेप्रकर्त्तिं परिवारादिकं श्रुमात् ।
 जीर्णिते चाग्निरुक्तेन्द्रुत्तरोत्तरोविशेषतः ॥
 तत्राद्वामाग्नके पीठं कृत्यामृतिं सामध्यमेत् ।
 हथापनोक्तमेणोब विशेषवै हथापयेन्नवम् ॥ इति
 रावं जीणोऽद्वैतप्रकारं सर्वमुक्तवात्प्रकारमाह ।
 त्रुभ्राष्टये इति तात्त्विच्छुभानेच

सर्वज्ञानोत्तरे प्रातिपादितानि यथा-

सर्व जड़तपोदान सर्वतीर्थयत्कलम्।

तत्कलं कोटि हुगीतं इथात्यालेङ्कं लभेन्नरः॥

१७९८। योलेङ्कं इथापयैदेवं विष्वेषु च सदौष्टीणम्।

सर्वागमोदितं पुण्यं कोटि कोटि हुगीं शब्दे त्॥

पितृजन्मागमं बाहे यत्थोऽहं हृते इत्यम्।

कुलैकविंश्चामुद्धृत्य ततो गत्ये तपरां गतिम्॥

अङ्गास्त्रावेष्वेषवच्चास्मि कुरुते यस्तुलोभतः।

कर्त्तव्यं च तथात्मानं इहामात्रत्वं नाश्वयेत्॥

तस्मात् सर्वप्रथमेन विष्वेषत् कारयेद्गुणः।

कर्त्तव्यकाशयेत् चैव ततो आतिपरां गतिम्॥

अङ्गुष्ठमति

आयुष्करं पुण्येकं श्रीकर्त्तव्य यज्ञात्कर्त्तव्यः।

सर्वसंपत्करं चैव सर्वपापविनाशानम्॥

सायुज्यं लभते सत्यं पुण्यं लभते विष्वेषते।

कर्त्तव्य

रावः यः कुरुते मर्त्ये लभते मीलेण्डं लभते।

इहेव पुण्यान् श्रीमान् सोऽन्ते सायुज्यमामृषात्॥

परमाकृतमुद्देश्यः परिविमुच्य त्रिवागमान्यव्याप्तो ।
 मतिमयाकृतं त्रिवक्ष्याकर्त्तव्यं त्रिया ॥
 परीक्षयन्यपारिभ्वाहं विवेचनुलामितिप्रायक्तो ।
 त्रिवाच्यमहस्तुतां स्वाकृतुवाङ् नोदायकीम् ॥
 " इति जीवाकृते त्रिविषयपरिचयेऽः ॥
 " इति जीवोद्दृष्टाऽप्यत्रिवाक्यात्माने समाप्तम् ॥
 त्रिवाक्येऽप्यायनमः ॥ श्रीब्रह्मविवायैनमः ॥
 अप्योऽभ्युवने च त्रिवायकाभ्यां नमः ॥
 श्रीकृतिकामसुन्दरेसमेत देवनायकायनमः ॥
 श्रीवेणुभुजनायकीसमेत श्रीत्वारणेऽप्यायनमः ॥
 स्तुत्रश्चाह्यायापनमः ॥ अस्मत् उत्तमोनमः ॥
 ब्रह्मविवायैनम् ॥
 अविकृतकृतवर्णालीवर्णं पुस्तकेष्विन -
 लोरिवेत्तमनवसानालेष्वनीद्वृष्टिं वा ।
 अनुचितमथवास्यात् वेत्ततोषर्णिराजो
 कर्त्तव्यतमपरायं श्रीन्द्रिमहीन्ते सन्तः ॥
 " श्रुत्वामहात् ॥